

राष्ट्रीय आरोग्य अभियान, महाराष्ट्र शासन
राज्य आरोग्य व कुटुंब कल्याण संस्था, नागपुर.

आरोग्य कर्मचारी करीता मानसिक आरोग्य (Mental Health), मेंदुसंबंधी(न्युरोलॉजीकल), आणि मादक पदार्थ
वापरामुळे होणा-या विकाराची काळजी, प्रशिक्षण पुस्तीका(MNS)
(आयुष्मान भारत - आरोग्यवर्धीनी केन्द्रासाठी)

आरोग्य कर्मचारी करीता मानसिक आरोग्य (**Mental Health**),
मेंदुसंबधी (न्युरोलॉजीकल), आणि मादक पदार्थ वापरामुळे होणा-या
विकाराची काळजी, प्रशिक्षण पुस्तीका (**MNS**)
(आयुष्मान भारत - आरोग्यवर्धीनी केन्द्रासाठी)

अनुक्रमणिका

अ.क्र.	प्रकरण	पान क्र
	परिचय	१
प्रकरण १	मानसिक आरोग्य आणि मानसिक आरोग्य विकारांचा परिचय	३
प्रकरण २	मानसिक आरोग्य प्रोत्साहन.	१०
प्रकरण ३	मनोसामाजिक उपाययोजना	१४
प्रकरण ४	विकाराचे प्रकार - लवकर ओळख, तपासणी आणि व्यवस्थापन	२१
प्रकरण ५	सेवा वितरण प्रणाली(फ्रेमवर्क):मानसिक आरोग्य विकारावर समुह कार्य म्हणून सेवा प्रदान करणे आणि आरोग्य सेविकेची मुख्य कर्तव्ये	५९
परिशिष्ट -१	समुदाय आधारित मुल्यांकन चेकलिस्ट (सिबॅक)	६७
परिशिष्ट -२	समुदाय माहिती देणारे निर्णय साधन (सिआयडीटी)	७०

परिचय- १

मागील काही वर्षात समाजातील आरोग्याच्या स्थितीमध्ये आमुलाग्र बदल झाल्याचे आपण बघत आहोत, माता आणि बालकांच्या आरोग्यात सुधारणेसाठी तुम्ही आरोग्य सेविका (एएनएम) म्हणून महत्वाची भूमिका बजावली आहे. प्रामुख्याने यामध्ये संस्थेतील (दवाखान्यातील) प्रसुती आणि लसीकरणाचे प्रमाणात वाढ करण्यात आली, तद्वतच अर्भक आणि बालकांच्या आरोग्यात सुधारणा, आणि बालमृत्यु व मातामृत्युचे प्रमाण कमी करण्याचा समावेश आहे. त्याचप्रमाणे कोव्हीड-१९ च्या साथीमध्ये तळागाळात सेवा प्रदान करण्यास आपण आघाडीवर होता, तसेच क्षयरोग, हिवताप, कुष्ठरोग, या सारख्या संसर्गजन्य रोगावर सेवा प्रदान करण्यामध्ये महत्वाची भूमिका पार पाडली आहे. अलीकडेच आपणांस असांसर्गीक रोगाची काळजी घेण्यासाठी प्रशिक्षित करण्यात आलेले आहे, त्याअनुषंगाने आपण समाजातील लोकांना असांसर्गीक रोगापासून प्रतिबंध करण्यासाठी, असांसर्गीक रोगाची ओळख करून देण्याच्या कामाला प्रारंभ केलेला आहे, सोबतच असांसर्गीक रोगाने प्रभावित (ग्रासलेले) लोकांच्या मदतीला देखील प्रारंभ केलेला आहे.

आता, एक देश म्हणून आपण माता व बालआरोग्य आणि संसर्गजन्य रोगाच्या सेवेतील प्रगती मध्ये प्रचंड सुधारणा केलेली आहे, तथापी अजुनही आपणाला अधिकच्या आव्हानाला सामोरे जावे लागत आहे, या आव्हानांना तोंड देण्यासाठी आयुष्मान भारत -आरोग्य वर्धीनी केंद्र (हेल्थ ॲन्ड वेलनेस सेंटर) देशभरात सुरु करण्यात आलेले आहेत. प्राथमिक आरोग्य केन्द्र व उपकेन्द्र स्तरावरील पुरविल्या जाणा-या सेवांचे विस्तारीकरण झाले आहे, अतिरिक्त वाढलेल्या सेवा पैकी एक म्हणजे मानसिक आरोग्याशी संबंधित सेवा आहे

आपणास कदाचीत समाजामध्ये मानसिक आरोग्याने ग्रस्त असलेले लोक आढळून आले असेल किंवा आपण या बदललेले ऐकले असेल, यामध्ये सतत भीती, किंवा दीर्घकाळापर्यंत उदास मनस्थिती मध्ये असणे अशा प्रकारच्या तक्रारी असलेल्या किंवा कोणीही बोलत नसतांना देखील आवाज ऐकु येत असल्याचे लक्षणे दर्शविणारे लोक समाविष्ट असु शकतात, हे फक्त काही प्रकारचे मानसिक आजाराचे प्रकार आहे, या व्यतिरिक्त दारु(अल्कोहोल) जास्त पिणारे, मिर्गी अपस्मार, स्मरणशक्ती कमी होणे, आत्महत्येची वृत्ती इत्यादी चा देखील समावेश आहे..

हे आरोग्यविषयक आव्हाने कायम आहेत आणि मागील काही वर्षात यामध्ये वाढझाली आहे, विशेषतः हे एक संवेदनशिल विषय आहे कारण ज्यांच्या मध्ये या मानसिक विकाराशी संबंधित लक्षणे दिसून येतात त्यांच्या विषयी समाजात भेदभाव (दुजाभाव) आणि कलंकीत भावना दिसून येते.

तुमच्या एएनएम/एमपीडब्ल्यु अभ्यासक्रमादरम्यान तुम्ही मानसिक आरोग्य आणि मानसिक आजाराबद्दल थोडक्यात शिकलेले आहात, हे प्रशिक्षण पुस्तीका तुम्हाला या विषयाबद्दल अधिक तपशिलवार माहिती देईल. विशेषतः आपल्या समाजामध्ये उपयोगी पडणा-या कौशल्य आणि ज्ञान, यामधील कोणत्याही विकाराने त्रस्त लोकांना तुम्ही कशी मदत करू शकता या बाबतचे सखोल मार्गदर्शन होईल. मानसिक विकारापासून संरक्षण कसे करावे, मानसिक विकार असलेल्या व्यक्तीला लवकर ओळखणे, या आजाराप्रती असलेले कलंक भेदभाव कमी करणे यासाठी तुम्हाला मदत होईल.

आरोग्य सेवक/सेविका म्हणून तुम्ही ग्रामिण आणि शहरी भागातील आरोग्य यंत्रणेचे प्रमुख तळागाळातील कार्यकर्ते आहात, तुम्ही तुमच्या दैनंदिन कामातून तुमच्या हे लक्षात आले असेलच की देशाने माता आणि बाल आरोग्य संगोपण सेवा सुधारण्यामध्ये आणि हिवताप, क्षयरोग आणि कुष्ठरोग

या सारख्या संसर्गजन्य रोग नियंत्रणात आणण्यात प्रगती केली आहे ज्यामुळे तुमच्या कामाचा ताण थोडा कमी देखील झालेला आहे कारण या दरम्यान आरोग्य वर्धनी केन्द्रात सामुदायिक आरोग्य अधिकारी (सिएचओ)ची नियुक्ती करण्यात आलेली आहे त्यामुळे सिएचओ देखील मार्गदर्शन करतील आणि तुमचे कामे अधिक सुलभ व सुकर होतील. ही बाब तुम्हाला विस्तारीत मानसिक आरोग्याच्या सेवा सह बाह्य सुविधावर आधारित सेवा प्रदान करण्याची संधी देते.

हे प्रशिक्षण पुस्तिका तुम्हाला नवीन माहिती कौशल्ये प्रदान करून तुमचे सध्याच्या ज्ञानात आणि कौशल्यात भर टाकणार आहे.

या प्रशिक्षण पुस्तिकेतील प्रशिक्षणामुळे तुम्हाला पुढील प्रमाणे मदत होईल:

- जोखीमीचे घटक, विविध प्रकारच्या मानसिक, न्युरोलॉजिकल आणि मादक पदार्थांच्या वापरांच्या विकाराची कारणे या बद्दल तुमच्या ज्ञानात वृद्धी होईल.
- कलंक, दुजाभाव (भेदभाव) आणि त्याचे निराकरण करण्याच्या पद्धतीच्या ज्ञानामुळे यापैकी कोणत्याही विकार असलेल्या व्यक्तींना आणि त्याच्या कुटुंबीयांना भेडसावणा-या समस्या बद्दल कळेल.
- मानसिक आरोग्य विकारासाठीचे आपल्या परिसरात स्क्रीनिंग, निदान आणि उपचाराच्या सेवाबद्दलची तुमची समज मजबूत होईल.
- मानसिक विकाराचे मुल्यांकन करण्यासाठी मुलभूत कौशल्ये अवगत होईल आणि व्यक्ती आणि कुटुंबीयाची योग्य मदत प्रदान करता येईल.
- समाजात उपचार समर्थन पालन आणि पाठपुरावा (फॉलोअप) करणे सोयीचे होईल.
- मानसिक आरोग्यासाठी समाजात प्रोत्साहन आणि मानसिक आरोग्य विकाराच्या प्रतिबंधाबद्दल जाणून घेणे.
- सुची (चेकलिस्ट) आणि नोंदी नियमित ठेवल्या जाव्यात हे जाणून घेणे.

या प्रशिक्षण पुस्तिकेत पाच प्रकरणे आहेत आणि प्रत्येक प्रकरण हे मानसिक आरोग्य विकाराच्या विशिष्ट पैलूंशी संबंधित आहे, ही प्रशिक्षण पुस्तिका खालील खालील प्रमाणे आहे.-

प्रकरण १ मध्ये आपण मानसिक आरोग्य काय आहे आणि विविध प्रकारचे मानसिक आरोग्य विकार कोणते आहेत या बद्दल शिकणार आहात.

प्रकरण २ मध्ये आपण मानसिक आरोग्याच्या प्रचार, प्रसार, संवर्धन, विषयी शिकणार आहात.

प्रकरण ३ मध्ये आपण मनोसामाजिक उपाययोजनाचे मूलभूत कौशल्ये शिकाल.

प्रकरण ४ मध्ये आपणांस विविध प्रकारचे मानसिक आरोग्य विकार असलेल्या व्यक्तीची ओळख कशी

करावी आणि त्यांना संदर्भित कसे करावे हे समजण्यास मदत होईल

प्रकरण:-५ मध्ये आपणांस वेगवेगळ्या सेवा प्रदानकर्त्यांच्या भूमिके बद्दल आणि मानसिक आरोग्या विकाराची काळजी घेण्याच्या तुमच्या स्वतःच्या प्रमुख भूमिका (कार्याबद्दल) समजेल.

प्रकरण : १ -

मानसिक आरोग्य आणि मानसिक आरोग्य विकारांचा परिचय.

मानसिक आरोग्य म्हणजे काय ?

जागतीक आरोग्य संघटनेच्या व्याख्येनुसार, “मानसिक आरोग्य हि व्यक्तीच्या कल्याणाची अशी स्थिती की जे स्वतःच्या क्षमतेची जाणीव करुन देते, जिजवनातील सामान्य ताणतणावांना तोंड देऊ शकते, कार्यक्षमता वृद्धीगंत करु शकते, आणि त्याच्या किंवा तिच्या समाजासाठी योगदान देण्यास सक्षम करते”.

मानसिकदृष्ट्या निरोगी व्यक्ती-

- स्पष्टपणे विचार करु शकतो.
- इतरांशी चांगले संबध ठेवु शकतो.
- जीवनतातील सामान्य तणावाचा सामना करु शकतो आणि येणा-या समस्या सोडवु शकतो.
- कार्यक्षमता वाढवुन समाजासाठी योगदान देऊ शकतात.

व्यक्ती, कुटुंब आणि समाजासाठी मानसिक आरोग्य निरोगी असणे अत्यावश्यक आहे. ते मानसिक विकार नसणे एवढेच नाही. आपण मागील काही वर्षांमध्ये शारिरीक आरोग्याबद्दल शिकलेले आहात आणि आपल्याला माहीती आहे की निरोगी व्यक्तीचे मानसिक आणि शारिरीक आरोग्य उत्तम असणे आवश्यक आहे. मानसिक आणि शारिरीक हे दोन्ही आरोग्य एकमेकांशी संबधित आहेत, मानसिक आरोग्य व्यक्तीला सक्रीय जीवन जगण्यासाठी, उदीष्ट,ध्येय, साध्य करण्यासाठी आणि लोकांशी सलोख्याने आणि आदरपुर्वक योग्य संवाद साधण्यासाठी उर्जा देते. एक योग्य आणि सर्वोत्तम मार्ग

व्यक्तीच्या कल्याणासाठी आणि कार्यासाठी मानसिक आरोग्य आवश्यक आहे.

- चांगले मानसिक आरोग्य असणे हे व्यक्ती, कुटुंब, समाज आणि राष्ट्रासाठी एक महत्वाचे साधन आहे.
- मानसिक आरोग्य सामान्य आरोग्याचा अविभाज्य अंग आहे, ते समाजाच्या कार्यामध्ये योगदान देण्यासाठी आणि उत्पादकतेवर परिणाम करते.
- मानसिक आरोग्य प्रत्येक बावीशी संबधीत आहे, कारण ते आपल्या दैनंदिन जीवनात घरात,शाळा, कामाचे ठिकाणी, आणि रिकामपणाच्या कामामध्ये असते.

मानसिक आरोग्य विकार म्हणजे काय?

शरीरा सारखे मन सुध्दा आजारी पडु शकते. या विकारामध्ये व्यक्तीची भावना, विचार करण्याची, काम करण्याची, नातेसंबधा सोबत आनंद घेण्याच्या आणि तणावाचा सामना

करण्याच्या क्षमतेवर परिणाम होतो. हे विकार वास्तविक वैद्यकीय आजार आहेत आणि त्यामध्ये अनेक लक्षणांचा समावेश आहे.

आपण या आधी चर्चा केल्याप्रमाणे मानसिक आणि शारिरीक आरोग्य एकमेकाशी संबंधित आहेत कारण आपले मन आणि शरीर एकमेकाशी जोडलेले आहेत. मनावर ताण आले तर त्याचा परिणाम शरीरावर होतो. आणि दुसरीकडे आपल्या शरीराचा (शारिरीक काही व्याधी झाल्यास) आपल्या मनावर परिणाम होतो.

आपण अनुभवत असलेल्या काही सकारात्मक भावना कोणत्या आहेत?

आनंदी, अभिमान, आनंदीधारणा,

आपण अनुभवत असलेल्या काही नकारात्मक भावना कोणत्या आहेत?

उदास, तणावग्रस्त, भिती, निराशा.

जेव्हा आपणांस या भावना जाणवल्या असेल तेव्हाच्या तुम्ही एखाद्या परिस्थितीचे वर्णन करू शकता का?

मानसिक आरोग्य विकाराबद्दल काही प्रमुख तथ्ये..

- मानसिक आजार हे पुरुष आणि महिला दोघांनाही प्रभावित करू शकतात. तसेच तरुण, वृद्ध, आणि सर्वच वयोगटातील व्यक्तींना प्रभावित करू शकते.
- मानसिक आजार हे सामान्य आहेत - पाच पैकी एका व्यक्तीला त्याच्या जीवनातील कोणत्यातरी टप्प्यावर मानसिक विकाराचा अनुभव येतो.
- मानसिक आरोग्य विकाराने ग्रस्त बहुतांश लोक इतर सर्वासारखेच दिसतात. एखाद्या व्यक्तीकडे बघून त्या व्यक्तीला मानसिक आरोग्य विकार आहे हे सांगणे नेहमीच शक्य नसते.
- मानसिक आरोग्याच्या आजारांमध्ये सामान्य समस्या पासून विविध परिस्थितीचा समावेश होतो जसे की, खुप जास्त भिती वाटणे, चिंता, अनावश्यक विचार, लहरीपणा, आवेग (परिणामांचा विचार न करता एखादी गोष्ट करण्याची प्रवळ इच्छा) दिवास्वप्न प्रतिमा तयार करणे, अशी कृती करणे ज्यामुळे व्यक्तीला त्रास किंवा चिंता निर्माण होते, असामान्य उदासिनता, एखाद्या गंभीर वर्तणुकीशी संबंधित समस्या ज्यामध्ये संशय, हिंसा, आंदोलन आणि इतर असामान्य वागणुक (सायकोसिस) या बाबींचा समावेश असू शकतो.
- मानसिक आरोग्य विकार केवळ तणावाच्या अनुभवापेक्षा जास्त आहेत. धकाधकीच्या जीवनातील घटना अनेकदा मानसिक आरोग्य विकार वाढवित असल्या तरी तणाव स्वतः एक मानसिक आरोग्य आजार मानला जात नाही परंतु त्याकडे लक्ष देणे आवश्यक आहे.
- मानसिक आरोग्य विकार हा एक संक्षिप्त घटना असू शकते किंवा ती दीर्घकाळ टिकणारी स्थिती असू शकते.
- मानसिक विकार हे जीवनाच्या गुणवत्तेवर परिणाम करतात. मानसिक आरोग्य विकार असलेले लोक सहसा त्यांच्या जीवनाचा आनंद घेऊ शकत नाहीत किंवा समाजात अपेक्षेप्रमाणे कार्य करू शकत नाहीत.(उदा. घरातील कामे न करणे, ड्युटीवर न जाणे इत्यादी)
- कुटुंबातील एखाद्या व्यक्तीला मानसिक विकार असल्यास कुटुंबातील इतर व्यक्तींना खुप ताण येतो.

समजण्यास सोपे व्हावे यासाठी मानसिक आजाराचे सहा प्रमुख गटामध्ये वर्गीकरण केले आहे.

- १) सामान्य मानसिक विकार मध्ये उदास मनःस्थिती(असामान्यतः दीर्घकाळापर्यंत उदासिनता), चिंता विकार (असामान्यतः तिब्र भिती किंवा चिंता), सोमॅटिक लक्षण विकार (सोमॅटिक सिम्टम्स डिसऑर्डर) यांचा समावेश आहे.

- २) **गंभीर मानसिक विकार-** एखाद्या व्यक्तीला अवास्तव असे अनुभव येत असेल किंवा भास होत असेल जसे की कोणी बोलत नसतांना देखील आवाज ऐकु येणे (Hallucinations) आणि अवास्तव विचारयेतो जसे की त्याला मारण्याचेपडयंत्र रचले जात आहे ज्यामुळे ती व्यक्ती विचित्रपणे वागु शकते (याला मनोविकृती / सायकोसिस म्हणतात.)
- ३) **बाल आणि पौगडावस्थेतील मानसिक विकार-** हे विशिष्ट वयोगटासाठी आहे उदा. काही बालकाचा विकास इतर बालकांच्या तुलनेत हळुवार होणे किंवा काही समस्या होईल असे वागणे.
- ४) **मेंदुमज्जा दुर्बलता (न्युरोलॉजिकल कंडीशन)** हे व्यक्तीच्या मेंदुवर परिणाम करतात यामध्ये मिर्गी आणि स्मृतीभ्रंश चा समावेश (डीमेंशिया) आहे. जेव्हा एखाद्या व्यक्तीला तिब्र झटके येतात (फीट) तेव्हा त्याला आपण मिर्गी (एपिलेप्सी) म्हणतो. वृद्धामध्ये स्मृतीभ्रंश होऊ शकते म्हणजे स्मरणशक्ती कमी होणे उदा. ते कदाचित कुटुंबातील लोकांची नावे विसरतात आणि त्यांना त्यांचे घराचा रस्ता सापडत नाही.
- ५) **मादक पदार्थ वापराचे विकार-** यामध्ये एखादी व्यक्ती दारु, तंबाखु किंवा गांजा, चरस इत्यादी सारख्या बेकायदेशीर रित्या मिळणा-या पदार्थांचे अति प्रमाणात सेवन करतात.
- ६) **आत्महत्येची भावना/ विचाराची वागणूक-** जर एखाद्या व्यक्ती खुप जास्त दुःखी किंवा दिर्घकाळापासुन दुःखी आणि त्यामध्ये निराशेची भावना आहे ती व्यक्ती आपले जीवन संपवु शकते.यालाच आत्महत्याची भावना किंवा विचार करण्याचे वर्तण म्हणतात.

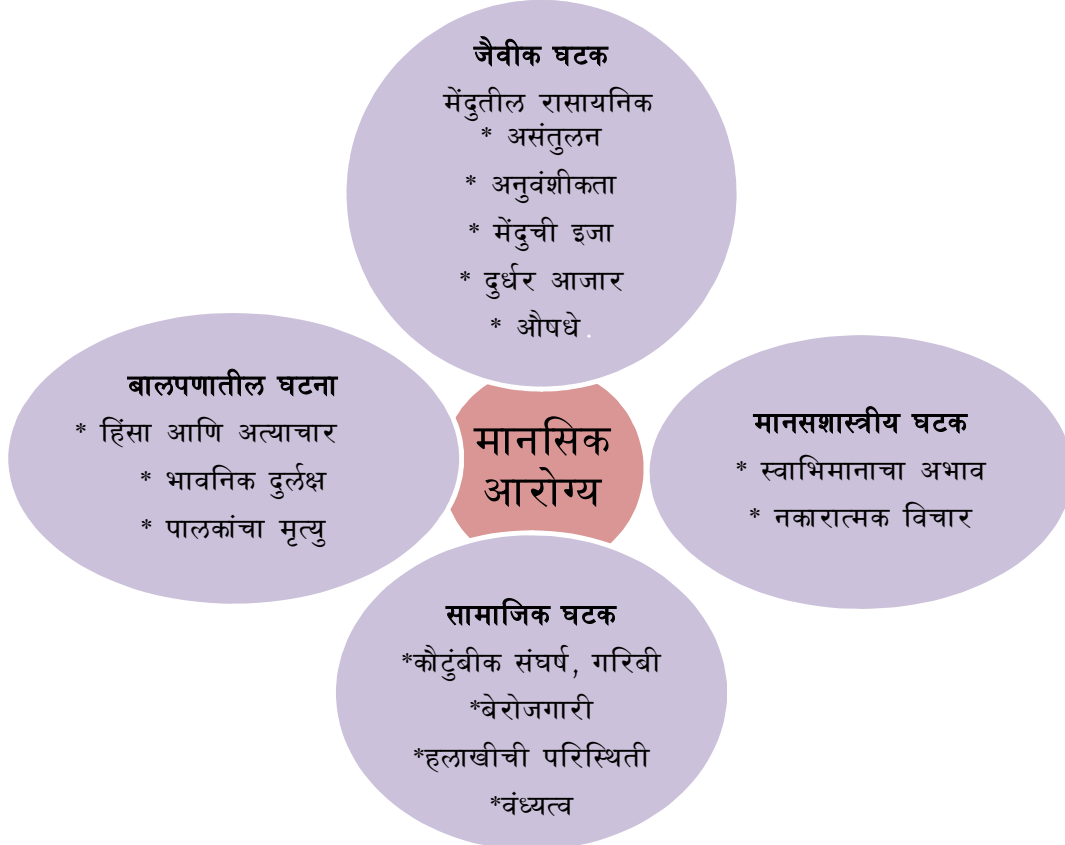
वरील प्रत्येक प्रकाराबद्दल तुम्ही प्रकरण ४ मध्ये तपशीलवार जाणुन घेणार आहात.

जसे आपण बघु शकतो वेगवेगळ्या प्रकारचे मानसिक आरोग्याचे विकार आहेत. या विकाराशी संबंधीत कारणे आणि घटकाबद्दल जाणुन घेणे महत्वाचे आहे. हे घटक समजुन घेतल्याने आपल्याला या विकाराबद्दलचे गैरसमज दुर करण्यास मदत होईल. आणि या बाबत समाजात जनजागृती करण्यास मदत होईल.

मानसिक आरोग्य विकाराची कारणे

मानसिक आरोग्य विकार हे क्वचितच एकाच कारणामुळे असु शकते, बहुतांश मानसिक आरोग्य विकार हे अनेक कारणाच्या एकत्रीत संयोगामुळे होतात. खालील आकृती बघा

- जिजनातील तणावपूर्ण घटना,
- जैवीक घटक (कारण)
- वैयक्तीक मानसशास्त्रीय कारणे उदा. स्वाभिमानाचा अभाव (स्वतःविषयी च्या चांगल्या मताचा अभाव, नकारात्मक विचार.
- बालपणातील वार्डट अनुभव उदा: गैरवर्तन (लैंगिक छळ) दुर्लक्ष, पालकांचा मृत्यु किंवा इतर त्रासदायक अनुभव.

आकृती १ मानसिक आरोग्यावर परिणाम करणारी घटक

काही लोक इतरांपेक्षा मानसिक आरोग्य विकारांना अधिक बळी पडू शकतात परंतु जोपर्यंत ते जिवनातील तणावपूर्व घटकांना सामोरे जात नाहीत तोपर्यंत त्यांना मानसिक आजार होऊ शकत नाही.

जैवीक घटक :- यामध्ये अनुवंशीकता, मेंदुला झालेली दुखापत आणि मेंदुतील रासायनिक असंतुलन या बाबींचा समावेश असतो. काही वेळा हृदय, मुत्रपिंड आणि यकृत निकामी होणे आणि मधुमेह या सारख्या दीर्घकालीन आरोग्याच्या समस्या अनुभवणाऱ्या लोकांमध्ये नैराश्य सारख्या मानसिक आरोग्याच्या समस्या उद्भवू शकतात. कारण अशा दीर्घ आजारासोबत जिवन जगणे खूप तणाव पुर्ण होऊ शकते.

तणावपूर्ण जिवनातील घटना :- या घटना मानसिक आरोग्य विकाराला वाढण्यास कारणीभूत ठरतात उदा: कौटुंबीक संघर्ष, बेरोजगारी, जवळच्या व्यक्तीचा मृत्यु, पैशाची समस्या, वंध्यत्व आणि अत्याचार. व्यक्तीला येणारा भरपूर तणाव देखील मेंदुतील रसायनांच्या असंतुलनास कारणीभूत ठरू शकते.

गरीबी:- गरीबीमुळे एखाद्या व्यक्तीला मानसिक आरोग्य विकार होण्याचा धोका असू शकतो कारण कमी शिक्षण, हालाखीची परिस्थितीकमी उत्पन्न, दारिद्र्य, यांच्याशी संबंधित ताण तणाव वाढतो. गरीबीच्या परिस्थितीमध्ये मानसिक आरोग्याच्या विकारांचा सामना करणे फार कठीण असते.

बालपणातील अडचणी :- बालपणातील अडचणी जसे की लैंगिक किंवा शारिरीक अत्याचार, भावनिक दुर्लक्ष, किंवा पालकांचा लवकर मृत्यु यामुळे काही वेळा पुढील आयुष्यात मानसिक आरोग्य विकार होऊ शकतो.

मादक पदार्थ आणि अल्कोहोलचा गैरवापर :- या सारख्या चुकीच्या वर्तणुकीमुळे मानसिक आरोग्य विकार तसेच मानसिक आरोग्यावर परिणाम होऊ शकतो.

बरेच वेळा अशा घटना एखाद्या व्यक्तीवर मोठ्या प्रमाणावर परिणाम करतात आणि त्यांचे वर्तणुक विचार आणि जीवनशैलीवर देखील परिणाम करतात, तथापी कधी कधी यांची वर्तणुक दिसुन येत नाही. उदा. प्रिय व्यक्ती गमावलेल्या व्यक्तीला सुरुवातीला दुःख वाटते, परंतु हळुहळु नैराश्य येऊ शकते. जर त्या व्यक्तीला मदत मिळाली नाही तर ते नैराश्य दिसुन पडतात. म्हणुन एक आरोग्य कर्मचारी म्हणुन हे समजुन घेणे खुप महत्वाचे आहे की सुरुवातीलाच मानसिक विकाराचे चिन्हे लक्षणे दिसताच त्यांना मदत केली पाहिजे.

काही विशिष्ट मानसिक विकाराची लक्षणे व्यक्तीमध्ये दिसतील, हे लक्षात ठेवा की सर्वच लक्षणे दिसणार नाहीत, तसेच जर फक्त एकच लक्षण दिसत आहे तर ती व्यक्ती मानसिक विकाराने ग्रस्त आहे असा अर्थ होत नाही. एक आरोग्य कर्मचारी म्हणुन तुम्हाला यापैकी काही लक्षात आल्यास तुम्ही त्या व्यक्तीसोबत त्यांना भेडसावणा-या समस्या बदल संवाद करा, आपण यासाठी सक्षम आहात, अशा प्रकारे आपण त्यांच्या समस्यांमध्ये हस्तक्षेप करुन मानसिक विकारासाठी मदत आणि प्रतिबंध करण्यास यशस्वी होणार आहात.

१) शारिरीक लक्षणे शरीराचे शारिरीक कार्य जसे की वेदना आणि दुखणे, हृदय धडधडणे, अशक्तपणा, थकवा, झोपेचा त्रास कमी किंवा वाढणे, वजन कमी होणे, खुप भुक लागणे, भुक कमी होणे, घाम जास्त येणे इत्यादी. शारिरीक लक्षणांमध्ये समाविष्ट आहे.

२) मनोवैज्ञानिक लक्षणे: यामध्ये शरीराच्या मानसिक कार्याचा समावेश होतो ज्यामध्ये आमच्या भावनेचा समावेश असतो जसेकी सतत दुःख, भीती आणि चिंता, स्वाभिमान कमी होणे किंवा वाढणे, मनस्थिती बदलणे, प्रचंड भीती वाटणे, प्रेरणाशक्ती कमी होणे, काम करण्याची इच्छा नसणे.

३) विचार करण्याची लक्षणे:- यामध्ये एखाद्या व्यक्तीच्या विचार करण्याच्या पद्धतीवर परिणाम करणा-या लक्षणांचा समावेश आहे. उदा. समजुन घेण्यात समस्या किंवा अडचणी येणे, एकाग्रता, स्मरणशक्ती, निर्णय घेणे. जीवन संपविण्या बदल विचार करणे (आत्महत्या) किंवा कोणीतरी आपला जीव घेणार आहे, मागे लागलेला आहे, असा विचार करणे, व्यक्तीला नैराश्य येण्याची लक्षणे आहेत.

४) वर्तणुकीशी संबंधित लक्षणे :- यामध्ये लोकांच्या वागण्यावर किंवा त्याच्या कृतीवर परिणाम करणा-या लक्षणांचा समावेश आहे. वर्तणुक म्हणजे जे आपण इतरांना करतांना बघतो, उदा. एकदम आक्रमक होणे, बोलणे एकदम वाढणे किंवा कमी होणे, कुटुंब आणि मित्रापासुन दुर जाणे, स्वतःचे नुकसान करणे उदा. हात कापुन घेणे, कातडी कापुन घेणे आणि आत्महत्येचा प्रयत्न करणे.

५) कल्पना करण्याची लक्षणे:- यामध्ये त्या व्यक्तीचा समावेश होतो जे वास्तविक नसलेल्या गोष्टीचा अनुभव घेतात (त्यांच्या साठी ते अगदी वास्तविक वाटते) उदाहरणार्थ ती व्यक्ती आवाज ऐकत असेल किंवा एखादी गोष्ट पाहत असेल परंतु ते वास्तवात नसेल, ते तिथे असल्याची भावना. उदा. काल्पनिक आवाज व्यक्तीला काहीतरी करण्यासाठी आदेश देतात, ते लोकांना काल्पनिकपणे पाहतात इत्यादी.

मानसिक आरोग्य विकारावर उपचार

मानसिक विकारावर उपचार न केल्यास ते दीर्घकालीन मानसिक विकार बनतात. मानसिक विकारावर सुरक्षित, परवडणारे असे उपचार उपलब्ध आहेत. सामान्य मानसिक विकारावर प्रामुख्याने समुपदेशन आणि मानसोपचाराच्या इतर पद्धतीने उपचार केले जातात. तर गंभीर मानसिक विकारावर प्रामुख्याने

औषोधोपचार सह मनोवैज्ञानिक पद्धतीने उपचार केले जातात. मानसिक विकाराने ग्रस्त असलेली व्यक्ती व त्यांचे कुटुंबास स्वतःला मदत करण्यासाठी अनेक मार्ग आहेत.

त्या व्यक्तीसाठी उपचार योजना वैद्यकीय अधिकारी/तज्ञ यांचे कडून तयार केली जाऊ शकते मानसिक विकाराच्या उपचाराच्या प्रमुख घटक मध्ये मनोसामाजिक उपाययोजना आणि औषोधोपचार उपाययोजना यांचा समावेश आहे, मानसिक विकारावर मानसिकरोग तज्ञाकडूनच उपचार व उपाययोजना करणे आवश्यक आहे तथापी मनोसामाजिक मूलभूत ज्ञान आणि कौशल्याने प्रशिक्षित असलेले कोणतेही व्यक्ती उपाययोजना करू शकतात. आरोग्य कर्मचारी म्हणुन तुम्ही मानसिक विकाराने ग्रस्त असलेल्या व्यक्तीची मूलभूत काळजी घेऊ शकता.

आशा आणि सिएचओ यांच्या समन्वयाने मनोसामाजिक उपाययोजना प्रदान करण्यात तुमची महत्वाची भूमिका आहे. मनोसामाजिक उपाययोजनेमध्ये खालील बाबींचा समावेश आहे-

- मानसोपचार,
- मानसिक प्रथमोपचार
- तणाव कमी करणे, आणि सामाजिक समर्थन मजबूत करणे
- दैनंदिन कामामध्ये कामकाजाचा चालणा देणे.

प्रकरण ३ मध्ये या बाबत सविस्तर व तपशिलवार वर्णन केलेले आहे.

मानसिक आरोग्य विकाराबद्दल समज आणि गैरसमज-

मानसिक आरोग्य विकारावर उपचार करण्याबाबत काही गैरसमज आहेत. असे मानसिक आरोग्य विकार असलेल्या व्यक्तीला मदत न करणारे उपचार किंवा प्रतिसाद खालील प्रमाणे आहेत.

- व्यक्तीकडे दुर्लक्ष करणे किंवा टाळणे,
- विश्वास ठेवल्याने लक्षणे निघून जातील (अंधविश्वास)
- व्यक्तीला बंद करणे.(कुलुप लावणे)
- त्यांचेवर (तो/ती) रागावणे,
- वैद्यु भोंदु, वर विश्वास ठेवणे जो जादु किंवा अंधश्रद्धेतने उपचार करतात.
- जर ते अविवाहीत असेल तर त्याचे लग्न लाऊन देणे. या विश्वासाने की लग्नानंतर मानसिक विकार बरा होईल.
- झोपेच्या गोळ्या किंवा भूक वाढवणारी औषधे, ताडी, दारू, देणे यामुळे व्यक्ती बरा होईल किंवा तुमच्या कडे त्याच्या समस्यावरील सर्व उपाय आहेत त्यामुळे उपचार आणि निदानाकडे दुर्लक्ष केल्या जाते.(अनुपालनाचा अभाव)

या चुकीच्या समजुती समाजात व्यापक स्वरूपात रुजलेल्या आहेत यामुळे मानसिक विकार ओळखण्यास आणि उपचारास विलंब होतो. तसेच ह्या गैरसमजुती मानसिक आरोग्य विकारा बद्दल समाजात भेदभाव आणि कलंक निर्माण करतात. एक तळागाळातील आरोग्य कर्मचारी म्हणुन तुमची समज आणि गैरसमज दूर करण्यात आणि समाजातील मानसिक आरोग्य सुधारण्यात मुख्य भूमिका आहे.

(कलंक आणि भेदभाव या विषयावर मानसिक आरोग्य संवर्धन या प्रकरण ३ मध्ये सविस्तर तपशिलवार चर्चा केल्याजाईल.अनुभवणारी व्यक्ती)उदाहरणार्थ ती व्यक्ती आवाज ऐकत असेल किंवा एखादी गोष्ट

पाहत असेल परंतु ते वास्तवात नसेल, ते तिथे नसल्याची भावना. उदा. काल्पनिक आवाज व्यक्तीला काहीतरी करण्यासाठी आदेश देतात, ते लोकांना काल्पनिकपणे पाहतात इत्यादी.

सामान्यतः आढळणारे गैरसमज आणि समज खालील प्रमाणे आहे:

गैरसमज	समज
मानसिक आजार हा दुष्टात्मा किंवा अघोरी शक्तीमुळे होतो.	मानसिक आजार होण्यास जैवीक, मानसिक आणि सामाजीक घटक कारणीभूत असतात.
मानसिक आजारावर उपचार नाही.	मानसिक आजारावर योग्य उपचार आणि समुपदेशन केल्यास बरा होतो.
इच्छाशक्तीच्या अभावामुळे मानसिक आजार होतो.	मानसिक आजारांमुळे इच्छाशक्ती प्रभावित होते परंतु मानसिक आजाराचे ते कारण नाही.
मानसिक आजार विवाह केल्यामुळे बरा होऊ शकतो.	विवाह केल्यामुळे मानसिक आजार बरा होत नाही उलट विवाह तानतणाव वाढविण्याचे काम करू शकते.
मानसिक आजारी रुग्णांना रुग्णालयात ठेवावे लागते.	मानसिक आजार असलेल्या बहुतांश व्यक्तींवर बाह्यरुग्ण सुविधेत किंवा प्राथमिक काळजी घेऊनही उपचार केले जाऊ शकते.
मानसिक आरोग्याच्या समस्या केवळ अशिक्षित व गरीब लोकांमध्येच आढळतात.	मानसिक आरोग्य विकार हे कोणालाही होऊ शकतात, त्याचा जात, शिक्षण किंवा कोणत्या समाजाशी संबंध नाही.
मानसिक आजार असलेले लोक कधीही कार्यक्षम असू शकत नाही किंवा सामान्य मानसासारखे काम करू शकत नाही.	मानसिक आजार असलेले लोक नियमित उपचाराने आणि देखरेखीखाली, इतर सामान्य व्यक्तींप्रमाणेच कामे करू शकतात आणि सामान्य आणि उत्तम जीवन जगू शकतात.
मानसिक आजार शारीरिक आजारापेक्षा असामान्य आजार आहे. हा आजार खरोखरच मानसाच्या डोक्यात असतो.	मानसिक आजार हा शारीरिक आजारासारखाच आहे कारण दोन्ही जैवीकरित्या आधारित आहे
मानसिक दृष्ट्या आजारी लोकांमध्ये कमकुवत चरित्राचे असतात त्यामुळे ते सामान्य माणसाप्रमाणे जगात वावरू शकत नाहीत.	मानसिक आजार झालेल्या माणसाच्या चरित्राशी काहीही संबंध नाही. मानसिक आजार हा सर्वस्वी त्याची पार्श्वभूमी, विश्वास, स्वभाव आणि नैतिकतेवर अवलंबून असतो.
एकदा मानसिक आजारी झाला तर तो नेहमीच मनोरुग्ण राहतो.	मानसिक आजारी व्यक्तीला योग्य उपचार दिल्यास आणि चांगले वातावरण व संधी उपलब्ध करून दिल्यास त्यांच्यात सुधारणा होऊन तो सामान्य माणसासारखा समाजात वावरू शकतो.
मुलांमध्ये मानसिक आजार आढळत नाही.	लहान मुले सुध्दा मानसिक आजारांला बळी पडू शकतात.
मानसिक आरोग्य विकार हे योग्य पालन पोषणाच्या अभावामुळे होऊ शकतो.	अयोग्य पालन पोषण हे मानसिक आजाराचे कारण नसून परंतु त्याची पुनरावृत्ती होण्यासाठी कारणीभूत असून तो एक कारक घटक आहे.
मानसिक आजार संसर्गजन्य आहे.	मानसिक आजार असंसर्गजन्य आहे..
आत्महत्येचे प्रयत्न करणे हे भ्याडपणाचे (भिन्नेपणाचे) लक्षण आहे.	आत्महत्येचा प्रयत्न सामान्यतः मानसिक खच्चीकरण झालेला व्यक्ती करतो पण तो/ती भ्याड(भिन्ना) आहे म्हणून नाही.
मानसिक आजारी रुग्ण हिंसक आणि धोकादायक असतात.	काही रुग्ण ज्यांचा मानसिक आजार जास्त प्रमाणात आहे ते त्यावेळेस हिंसक होऊ शकतात, परंतु सर्वच रुग्ण हिंसक नसतात.

प्रकरण २

मानसिक आरोग्य संवर्धन

आरोग्य संवर्धन हे लोकांना त्यांच्या आरोग्याचे वर्तणुकीत सुधारण्यास, सक्षम करण्याची आणि आरोग्य समृद्ध करण्याची प्रभावी प्रक्रिया आहे. असे आयईसी/बिसीसी चे उपक्रम संपूर्ण आरोग्याला चालना देण्यासाठी सर्वस्तरावर कार्यान्वीत असते. आरोग्य संवर्धन हि केवळ आरोग्य कर्मचा-यांची जबाबदारी नाही, ती एक सर्व स्तरावरील समन्वयाची क्रिया आहे, ज्या मध्ये समाजातील घटकांचा समावेश आहे या क्रियेमुळे सर्व समाजाचा फायदा होतो.

तुम्ही एक आरोग्य कर्मचारी म्हणून ग्राम आरोग्य स्वच्छता पोषण समिती/महिला आरोग्य समिती सारख्या सार्वजनिक व्यासपिठाच्या माध्यमातून प्रजनन आणि बालआरोग्य, संसर्गजन्य आजार, आणि स्वच्छता सारख्या आरोग्य विषयक कार्यक्रमासाठी आरोग्य संवर्धन उपक्रमातील एक महत्वाचे व्यक्ती असून हे कार्य आपण यशस्वीरित्या करीत आहात.

त्याच प्रमाणे समाजाचे मानसिक आरोग्य सुधारण्यासाठी करावयाच्या उपक्रमांमुळे देखील मानसिक आरोग्य कार्यक्रमाला चालना मिळेल. यामुळे समाजात मानसिक आरोग्याच्या समस्ये बाबत जागरूकता वाढेल दृष्टीकोनात बदल होईल आणि ज्ञान वाढेल.

मानसिक आरोग्य संवर्धनामध्ये काय समाविष्ट आहे ?

- सामाजीक सलोखा निर्माण करून(सोशल नेटवर्कींगद्वारे) समाजात एकोपा वाढविणे.
- समाजात अत्याचाराचे प्रमाण कमी करणे.
- लोक कलंक आणि भेदभाव पासून मुक्त आहेत याची खात्री करणे.
- मानसिक विकाराने ग्रस्त लोकांच्या हक्क आणि अधिकारा प्रति जनजागरण व प्रचार करणे.
- समाजातील मानसिक आजाराच्या उपचारासाठी असलेल्या उपलब्ध सोई सुविधा मध्ये सुधारण्यासाठी प्रयत्न करणे/ सहभाग घेणे.
- लोकांना शिक्षित करणे आणि मानसिक आजारा बद्दल समाजात ज्ञान वाढविणे.

कलंक आणि भेदभाव.

कलंक हे समाजासाठी बदनामी, आणि नकोसे वाटणारे चिन्ह आहे. ज्यामुळे एखाद्या व्यक्तीला इतरांपासून दुर लोटल्या जाऊ शकते किंवा नाकारले जाते.(जागतिक आरोग्य संघटना) भेदभाव म्हणजे ज्यांना कलंकीत केले जाते आणि त्यांच्यासाठी वाईट आणि दुजाभावाची वागणुक केली जाते. वेगवेगळ्या कारणांमुळे लोकांमध्ये भेदभाव केला जाऊ शकतो उदा. त्याची धर्म, जात, लिंग, इत्यादी. कलंक आणि भेदभावामुळे व्यक्ती अपमानित होऊ शकते आणि समाजापासून दुर केल्या जाऊ शकते.

समाजात कलंक आणि भेदभाव का आहे?

- मानसिक आरोग्य विकार असलेल्या लोकांना कधीकधी कलंकित केले जाते आणि त्यांच्याशी भेदभाव केला जातो कारण ते वेगवेगळ्या पध्दतीने विचार करतात आणि वागतात.

- मानसिक आजारा बद्दलची वस्तुस्थितीची माहिती नसल्यामुळे बरेच वेळा लोकांना मानसिक विकाराची लक्षणे दिसल्यावर भीती वाटते.

मानसिक आरोग्य विकार असलेल्या व्यक्तीवर कलंक आणि भेदभावाचे कसे परिणाम होतो?

- मानसिक आरोग्य विकाराने ग्रस्त असलेल्या व्यक्तीला मित्र, नातेवाईक, शेजारी आणि त्याच्या सोबतचे कर्मचारी नाकारू शकतात.
- नाकारलेला व्यक्ती (मानसिक विकार ग्रस्त) नंतर एकाकी आणि दुःखी होऊ शकते. त्यामुळे त्याचे आजारातून बरे होणे आणखी कठीण होईल.
- कलंक हे कुटुंबावर आणि रुग्णाची काळजी घेणा-या व्यक्तीवर देखील प्रभाव पाडते आणि त्यामुळे एकटेपणा आणि अपमानाला वाव मिळतो.
- कलंकांमुळे कुटुंबाकडून मानसिक विकार असलेल्या व्यक्तीवर उपचार घेण्यास उशीर होऊ शकतो.

कलंक आणि भेदभाव कसा कमी करता येईल ?

- मानसिक विकार असलेल्या लोकांना समाजाने सक्रिय आणि एक महत्वाचे सदस्य म्हणून बघितले पाहिजे.
- समाजामध्ये मानसिक विकारा बद्दल उघडपणे बोलण्याची गरज आहे जेणे करून मानसिक विकार असलेली व्यक्ती हीदेखील एक आपल्या सारखीच मौल्यवान व्यक्ती आहे, त्याला देखील जगण्याचा अधिकार आहे हे समाजाला समजण्यास मदत होईल.
- कोणते मानसिक विकार सामान्य आहेत त्याच्यावर उपचार केले जाऊ शकतात या बद्दल सविस्तर व अचूक माहिती समाजातील गटांना द्या.
- खालील मुद्यावर लोकांना शिक्षित करून मानसिक आरोग्य विकाराबद्दलच्या नकारात्मक रुढी आणि गैरसमजांचा प्रतिकार करा.
 - मानसिक आरोग्याचे विकार हे थोडेसे मनाच्या आजारासारखे असतात.
 - मानसिक आरोग्याचा विकार असणे हे स्वभावाचे कमकुवतपणा किंवा जाणुनबूजुन कामचोरपणा, आळशीपणा असण्याचा परिणाम नाही.
 - मानसिक विकार हे शाप, काळा जादु किंवा दुष्टात्म्याचा परिणाम नाही.
 - मानसिक आरोग्याच्या विकाराने कोणालाही त्रास होऊ शकतो.
 - मानसिक आरोग्य विकार असलेल्या लोकांना बरे होण्यासाठी मदतीची गरज असते.
 - मानसिक आरोग्य विकाराने ग्रस्त व्यक्ती नोकरी करू शकते आणि लग्नही करू शकते.
 - मानसिक आरोग्य विकार असलेले बहुतांश व्यक्ती हे घातक किंवा हिंसक नसतात.
- मानसिक आरोग्य विकारांनी ग्रस्त लोकांसाठी समर्थन आणि उपचार प्रदान करा जेणेकरून ते समाजामध्ये अर्थपूर्ण जिवन जगतील.
- मूलभूत नागरी, राजकीय, आर्थिक, सामाजिक आणि सांस्कृतिक अधिकार आणि हक्काचा आदर आणि संरक्षण करणारा समाज सार्वजनिक मानसिक आरोग्याला चालना देण्यासाठी आणि समाजातील कलंक आणि भेदभाव कमी करण्यासाठी आवश्यक आहे.

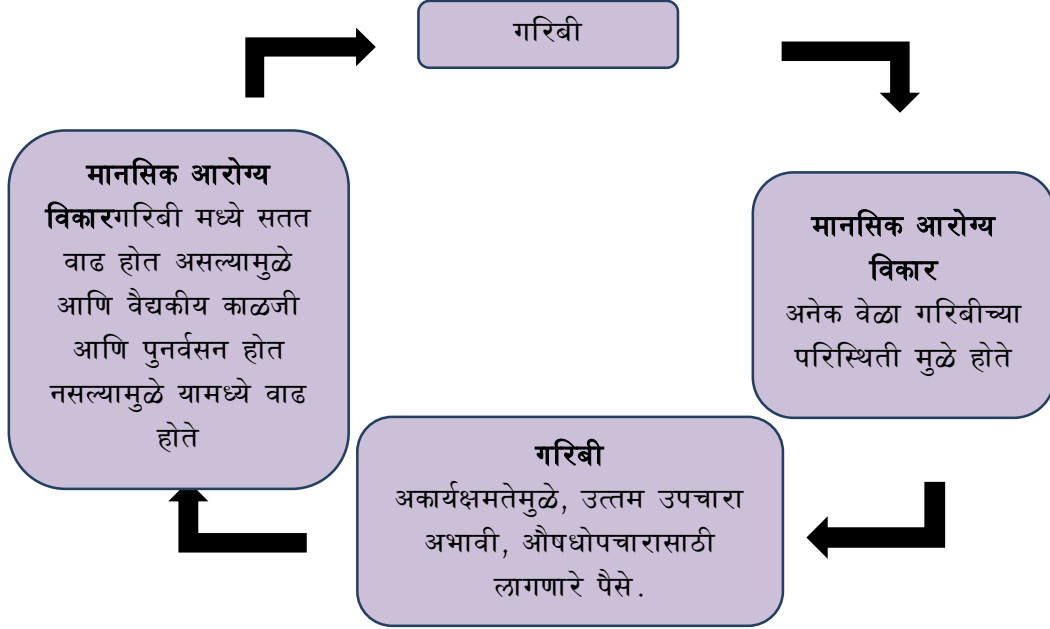
मानसिक आरोग्य विकार आणि समाजातील दुर्लक्षित गट,

असे काही सामाजिक गट आहेत ज्यांना मानसिक विकार होण्याची दाट शक्यता असते आणि दुर्लक्षित गटात असल्याने त्यांना मानसिक आरोग्य सेवा आणि सुविधेसाठी संधी मर्यादीत आहे.

गरिबी आणि मानसिक आरोग्य विकार,

गरिबीत राहणा-या लोकांना गरीब असल्याच्या कारणामुळे होणा-या तणावामुळे मानसिक आरोग्य विकार होण्याची अधिक शक्यता असते. आणि मानसिक आरोग्य विकारामुळे गरिबी आणखी वाढण्याची शक्यता असते. हे दृष्टचक्र असेच चालते (आकृती -२)

आकृती २ गरिबी आणि मानसिक आरोग्य विकार

महिला, लैंगिक असमानता आणि अत्याचार:-

आपणांस माहिती आहेच की समाजात महिला-पुरुष असमानता खुप मोठ्या प्रमाणावर आहे. हे कामाचे, नोकरीचे, विविध ठिकाणी आढळून येते, या लिंग आधारित अत्याचारा मध्ये महिलांवरील अत्याचाराचा सर्वात सामान्य प्रकार म्हणजे घरगुती होणारे अत्याचार होय, यामध्ये शारिरीक मानसिक, भावनिक शाब्दिक, लैंगिक आणि आर्थिक अत्याचाराचा समावेश आहे.

मानसिक आरोग्याशी लिंगभाव कसे संबंधित आहे, खालील पैकी काही कारणे असु शकते काय?

- पुरुष त्यांच्या समस्यावद्दल मित्रासोबत चर्चा करीत नाही महिलाप्रमाणे त्यावर उपाय शोधत नाही.
- पुरुषांना मद्यपान करण्यासाठी अधिक मान्यता असते, त्यामुळे त्यांच्यामध्ये दारुची समस्या वाढते, आणि महिलांमध्ये मद्यपानाची सवय असणे त्यांच्यासाठी कलंक निर्माण करते.
- कौटुंबीक अत्याचार आणि लैंगिक अत्याचारांमुळे महिलांच्या जीवनात ताण-तणाव निर्माण होतात.
- महिलांचे उत्पन्न पुरुषांच्या तुलनेत बरेचदा कमी असते आणि तिचे घरातील आर्थिक बाबींवर नियंत्रण कमी असते.
- घरातील प्रमुख सदस्य मग ती पुरुष असो अथवा महिला त्यांच्या परवानगी शिवाय महिला उपचार घेऊ शकत नाही.
- महिलांना आवश्यक वैद्यकीय सेवा प्राप्त करण्यासाठी शहराचे ठिकाणी जाता येत नाही कारण समाजातील नियम तिला दवाखान्यात एकट्याने प्रवास करण्यास प्रतिबंध करतात,.
- कुटुंबामध्ये पुरुषांच्या तुलनेत महिलांच्या उपचारावर पैसे खर्च करण्यास अधिक इच्छुक नसतात.
- मधुमेह, बाळंतपण, रजोनिवृत्ती या सारख्या तणावानंतर महिलांना मानसिक आजार होण्याची अधिक शक्यता असते.

पुरुष आणि महिलांच्या मानसिक आरोग्यास प्रोत्साहन देण्यासाठी दोन कृतींचा समावेश होतो .

- पुरुष आणि महिलांना त्यांच्या स्वतःच्या जीवनावर परिणाम करणारे निर्णय घेण्यास सक्षम करणे .
- महिला आणि पुरुषांच्या समान हक्कांच्या गरजेबद्दल लोकांना शिक्षित करणे .

लिंग समानता म्हणजे महिला आणि पुरुषांना त्यांची वैयक्तिक क्षमता ओळखण्यासाठी, देशाच्या आर्थिक आणि सामाजिक विकासात योगदान देण्यासाठी आणि समाजातील त्यांचा सहभाग वाढविण्यासाठी आणि सहभागाचा समान लाभ घेण्यासाठी समान संधी आहे .

महत्वाचे

मानसिक आजार बहुतेक वेळा न दिसणारे असतात कारण त्यांची लक्षणे सहसा लक्षात येत नाहीत . तसेच लोकांना त्यांच्या भावना जाणुन घेण्यासाठी किंवा भावनाबद्दल बोलण्यासाठी अवधी मिळणे देखील कठीण असते . अशा सोबत मानसिक आरोग्या बाबत खुलेपणाने चर्चा करणे महत्वाचे आहे . मानसिक आरोग्याच्या प्रचार प्रसारामध्ये समाजातील प्रत्येकांचा समावेश असणे गरजेचे आहे .

तुम्ही हे समजून घेतले पाहिजे की मानसिक आरोग्य केवळ मानसिक विकारांपुरतेच मर्यादीत नसून ते एक शारीरिक आरोग्यासारखेच आहे . वेळेवर जेवण , नियमित झोप , नियमित व्यायाम , आवडत्या व्यक्ती सोबत बोलणे ,चालणे , यासारख्या विविध कृतींमुळे स्वतःचे मानसिक आरोग्य सुस्थितीत राखण्यास मदत करतात .

एक आरोग्य कर्मचारी या नात्याने तुम्हाला हे समजले पाहिजे की मानसिक विकार असलेल्या व्यक्तीला ओळखणे हे एक महत्वाचे काम आहे परंतु जे कोणी संकटात आहे त्याला आधार देणे तितकेच महत्वाचे आहे . वेळेवर मदत मिळणे त्यांचे मानसिक आरोग्य राखण्यासाठी गरजेचे ठरेल .

मानसिक विकाराचे रुग्ण शोधणे हे एककाम जरी असले तरी समाजात मानसिकतेची काळजी घेणारा समाज निर्माण करणे आणि समाजात एकमेकांना आधार देणे देखील महत्वाचे आहे जे आपण निश्चीतपणे करू शकता .

मानसिक आरोग्याला चालना देणाऱ्या कृतींचे प्रकरण ५ मध्ये सविस्तर वर्णन केले आहे .

प्रकरण-३ मनोसामाजिक उपाययोजना

तळागाळतील आरोग्य कर्मचारी म्हणून आपण मानसिक आरोग्य विकाराच्या कोणत्याही प्रकारची लक्षणे असलेल्या व्यक्तींना मदत करण्यासाठी आपण एक सक्षम व्यक्ती आहात. जर कोणत्याही व्यक्तीमध्ये अशी लक्षणे आढळून आल्यास तुमचे पहिले पाऊल त्या व्यक्तीला सेवा प्रदान करण्यासाठी आणि योग्य मदत करण्यासाठी राहिल.

अशा वेळेस त्या व्यक्तीला आवश्यक वैद्यकीय सेवा मिळे पर्यंत तुम्हाला त्याची मुलभुत काळजी घ्यावी लागेल. या मुलभुत काळजीला “मानसशास्त्रीय प्रथमोपचार (सायकॉलॉजिकल फर्स्ट एड)” असे म्हणतात. मदत पुरविण्याची ही पहिली पायरी आहे. अशा प्रकारच्या उपाययोजनेच्या स्थितीमध्ये व्यक्तीला सामाजिक आणि भावनिक आधार देणे सुरुच ठेवा, याला एकत्रीतपणे मनोसामाजिक उपाययोजना (सायकोसोशल इंटरव्हेंशन) असे म्हणतात.

यामध्ये खालील बाबींचा समावेश आहे.

- मानसशास्त्रीय प्रथमोपचार.
- मनोशिक्षण.
- तणाव कमी करणे आणि सामाजिक समर्थन मिळविणे.
- दैनंदिनाच्या कामकाजाला चालना देणे.

मानसशास्त्रीय प्रथमोपचार (मानसिक आरोग्य प्रथमोपचार)

हे कोणत्याही शारिरीक आजारालाठी केल्या जाणाऱ्या प्रथमोपचार सारखेच आहे. जेव्हा एखाद्या व्यक्तीला तीव्र शारिरीक आजार असतो आणि त्याला प्राथमिक उपचारांनी अल्पावधी करीता त्यावर उपाय केल्या जातो, जसे सर्प दंश मध्ये केले जातात. त्याच प्रमाणे मानसिक आरोग्याच्या विकारांवर देखील असे प्रथमोपचार केले जातात.

मानसिक आरोग्य प्रथमोपचार हे मानसिक आरोग्य समस्या असलेल्या व्यक्तीसाठी तज्ञ डॉक्टरांचे उपचार उपलब्ध होईपर्यंत किंवा मानसिक आरोग्य संकट दुर होईपर्यंत तुम्ही केलेली उपाययोजना एवढाच या प्रथमोपचार मदतीचा उद्देश आहे.

- ✓ जेव्हा एखादी व्यक्ती स्वतःसाठी किंवा इतरांसाठी धोका असू शकते, अशा परिस्थितीत आपण स्वतःच्या जीवनाचे रक्षण करा.
- ✓ व्यक्तीला आराम करू द्या आणि काही लक्षणापासून आराम होऊ द्या.
- ✓ पुढील तज्ञाच्या उपचाराची खात्री करा.

मनोसामाजिक त्रास जाणवत असल्याची तक्रार करणाऱ्या कोणत्याही व्यक्तींना मानसिक आरोग्य प्रथमोपचार दिले पाहिजे,

मानसिक आरोग्य प्रथमोपचारासाठी आवश्यक पाय-या पुढील प्रमाणे आहे:-

१. निर्णय न घेता ऐका.
२. आश्वासन आणि माहिती द्या
३. व्यक्तीला उचीत तज्ञाकडील उपचारासाठी प्रोत्साहित करा.
४. स्वयं-मदत उपचारासाठी प्रोत्साहन द्या आणि पाठपुरावा करु उपचार घेण्याचे पालन करा
५. आत्महत्येची जोखीम ओळखा आणि इतरांना व स्वतःला या धोक्यापासुन वाचवा.

मानसिक विकाराच्या व्यवस्थापनातील मानसशास्त्रीय प्रथमोपचाराचे मुख्य मुद्दे.

१. **निर्णय न घेता ऐका:-** चेहरा खुप गंभीर न करता किंवा ती व्यक्ती कमजोर असल्याचा विचार न करता काय वर्णन करीत आहे ते निट ऐका. उगाच सल्ला देऊ नका. जसे की, “ शाब्बास किंवा छान.....” ती व्यक्ती जे काही बोलत आहे त्याच्या व्यक्तीमत्वाचा भाग नसुन ते आजारपण आहे. तुम्ही त्याच्या सोबत आहे असे दाखवा परंतु स्वतःत्यामध्ये गोंधळ नका. जबरदस्तीने प्रश्न विचारु नका, त्यांचे सोबत वाद घालण्याचे टाळा.

२. **आश्वासन आणि माहिती द्या:-** व्यक्ती आणि त्याच्या कुटुंबाला आशा द्या आणि बोला त्या व्यक्तीच्या चांगल्या परिणामाबद्दल त्या व्यक्तीला सांगा त्याला /तिला हा जो आजार आहे तो कोणालाही असु शकतो, उपचार केल्याने बरा होईल. आजार आहे याचा अर्थ असा नाही की तो/ती वाईट व्यक्ती आहे. त्यांना कळु द्या की तुम्ही त्यांची मदत करीत आहात.

३. **योग्य व्यावसायीक मदत मिळविण्यासाठी प्रोत्साहित करा :** तुम्ही सामुदायिक आरोग्य अधिकारी/वैद्यकीय अधिकारी यांचेशी सल्लामसलत करुन त्या व्यक्तीला प्रोत्साहन देण्यासाठी प्रयत्न करु शकता आणि नंतर पाठपुरावा करुन व्यक्ती आणि कुटुंबाला मदत करु शकता जर ती व्यक्ती खुप आजारी असेल (उदा. ती आत्महत्या करु शकते, स्वतः व इतरांसाठी घातक आहे.) तर अशा परिस्थितीमध्ये वैद्यकीय अधिकारीयांच्या मदतीने कुटुंबाला प्रोत्साहित करा व तज्ञ डॉक्टरांकडे पाठवा.

४. **स्वयं मदत उपचारासाठी, पाठपुरावा आणि उपचाराचे अनुपालन साठी प्रोत्साहन द्या:-** व्यक्ती करु

शकतील अशा कृती सुचवा त्याला स्वःताला मदत करता येईल असे कार्य सुचवा व ते करुन घ्या. मानसिक विकाराची लक्षणे सोडण्यासाठी खालील प्रमाणे सुचवा जसे की-

- १) पुरेशी झोप घेणे.
- २) सकस आहार घेणे.
- ३) नियमित व्यायाम करणे.
- ४) विश्रांती आणि श्वासोच्छवासाचे व्यायाम. उदा योगा,
- ५) अल्कोहोल, दारु इतर पदार्थ टाळणे (तंबाखु, गांजा इत्यादी)
- ६) पुरुष/महिलांच्या सहाय्यता गटात सहभागी होणे.

५. आत्महत्येच्या संभावना (जोखीम) किंवा स्वतःला किंवा इतरांना हानी पोहचण्याच्या जोखमीचे मुल्यांकन करा.

मानसिक आरोग्य विकार असलेल्यालोकांचे वैयक्तिक जीवन दबावाखाली आणि असहाय्य असल्याचे दिसते. त्यांना त्यांचे भविष्य धोक्यात दिसते आणि ते हताश होतात. त्यांना त्यांचे जीवन संपवायचे असू शकते. आपण त्या व्यक्तीला कसे वाटत आहे या बद्दल संभाषणात गुंतवून ठेवू शकता आणि त्यांना असे का वाटत आहे याचे वर्णन करू शकता. त्या व्यक्तीला आत्महत्येचे विचार येत आहेत का ते विचारा. असे असल्यास आत्महत्येसाठी त्याचे काय योजना (प्लॅन) आहे हे शोधून काढा. मानसिकदृष्ट्या अस्वस्थ असलेल्या व्यक्तीला हा संवेदनशिल प्रश्न विचारणे वाईट नाही. कारण असे विचार तिला/त्याला येत असल्यास तिला/त्याला उचित संदर्भ सेवा प्रदान करण्यासाठी प्रयत्न करता येईल. जर आपणांस असे वाटत असेल की त्या व्यक्तीला स्वतःचे नुकसान होण्याचा धोका आहे, तर अशावेळी-

- अ. व्यक्तीला एकटे सोडू नका. त्याच्या कुटुंबातील व्यक्तींना / आरोग्य वर्धिनी केंद्रातील चमुला त्याच्या बद्दल आपल्याला जे काही लक्षात आले त्याबद्दल माहिती द्या.
- ब. तात्काळ समुदायिक आरोग्य अधिकारी यांची मदत घ्या.
- क. व्यक्तीला स्वतःचा जीव घेण्याच्या साधनापासून दुर करण्याचा प्रयत्न करा. (जसे विषारी बॉटल, विहीर, दोरी, इत्यादी)
- ड. दारू किंवा मादक पदार्थांचे सेवनापासून थांबविण्याचे प्रयत्न करा.

काही महत्वाचे मुद्दे (काय करावे, काय करू नये)

हे करावे,	हे करू नये
बोलण्यासाठी शांत जागा शोधा, बाहेरील गोंगाट कमी करा.	एखाद्यावर त्याची गोष्ट सांगण्यासाठी दबाव टाकू नका.
त्यांच्या एकांतपणाचा आदर करा. आणि त्या व्यक्तीची गोष्ट योग्य असेल तर ती गोपनीय ठेवा.	एखाद्याच्या कथेत व्यत्यय आणू नका. (उदा. घडाळ्याकडे पाहु नका, किंवा खुप वेगाने बोलू नका.)
व्यक्तीच्या जवळ रहा पंरतु त्याचे वय, लिंग आणि संस्कृतीनुसार योग्य अंतर ठेवा.	त्या व्यक्तीलास्पर्श करणे आवश्यक असले तेव्हाच स्पर्श करा अन्यथा करू नये.
तुम्ही ऐकत आहात ते त्यांना कळू द्या (उदा. डोके हलवा किंवा होय , हं..हं.....म्हणा	त्यांनी काय केले किंवा केले नाही, किंवा त्यांना कसे वाटते याचा न्याय करू नका, असे म्हणू नका " तुम्हाला तसे वाटायला नको. तुम्ही वाचलात हे तुम्ही भाग्यवान समजले पाहीजे स्वतःला,असे म्हणू नका.
धीर धरा आणि शांत रहा.	तुम्हाला माहीत नसलेल्या गोष्टी तयार करू नका.
तुमच्या कडे असेल तीच वस्तुस्थितीवर माहिती द्या. तुम्हाला काय माहित आहे आणि काय माहित नाही, या बद्दल प्रामाणिक रहा. "मला माहित नाही, पण मी तुमच्यासाठी त्याबद्दल जाणुन घेण्याचा प्रयत्न करेन"	खुप तांत्रिक शब्द वापरू नका.
व्यक्तीला समजेल अशा पध्दतीने माहिती द्या. संवाद सोपे ठेवा.	त्यांना दुस-याची गोष्ट सांगू नका,

त्यांना कसे वाटत आहे आणि ते तुम्हाला सांगत असलेल्या कोणत्याही नुकसानी किंवा महत्वाच्या घटना जसे त्यांचे घर गमावणे, एखाद्या प्रिय व्यक्तीचा मृत्यु या बद्दल भावना प्रगट करा. "मला माफ करा, मी कल्पना करू शकतो/शकते, की हे तुमच्यासाठी फार दुःखी घटना आहे."	स्वतःच्या त्रासाबद्दल बोलू नका,
व्यक्तीची हिमंत आणि त्यांनी स्वतःला कशी मदत केली याची दखल घ्या.	खोटी आश्वासने देऊ नका,
त्याला शांत राहण्यासाठी वेळ द्या (विचार करण्यास वेळ)	असा विचार करू नका आणि वागू नका की आपण त्यांच्यासाठी सर्व समस्या सोडविल्या पाहिजेत.
	व्यक्तीच्या शक्तीची आणि स्वतःची काळजी घेण्यास सक्षम असल्याची भावना हिरावून घेऊ नका. लोकांसोबत नकारात्मक शब्दात बोलू नये. (उदा. त्यांना 'वेडा' / 'पागल' म्हणू नये.)

एखाद्या व्यक्तीला डॉक्टर/तज्ञांना भेट देण्यापुर्वी तुम्ही पहिले भेटणारे व्यक्ती असल्यामुळे मदत देण्याव्यतिरिक्त त्या व्यक्तीला उपचारादरम्यान भावनिक आणि सामाजिक मदत व समर्थन देण्यासाठी तुमची महत्वाची जबाबदारी आहे. एकवेळा विशेषज्ञांनी निदान करून उपचार योजना अंतिम केले की तुम्हाला मनोसामाजिक उपाययोजना करावे लागेल, यामध्ये औषधोपचाराचे पालनाची खात्री करणे इत्यादीचा समावेश राहिल. या उपाययोजने मध्ये "मनोशिक्षण" या बाबीचा समावेश आहे. ज्यामध्ये - उपचाराची माहिती, कालावधी, अपेक्षित फायदे, वैयक्तिक आणि कुटुंबातील सदस्यांना उपचारांच्या अनुपालनाचे महत्त्व या संबधी माहिती प्रदान केली जाते.

मनोसामाजिक उपाययोजनाच्या इतर घटकांमध्ये तणाव कमी करणे, कौटुंबिक/सामाजिक सहाय्य मजबुत करणे, दैनंदिन कामे, उपक्रम करण्यास प्रोत्साहन देणे या बाबीचा समावेश आहे. हे खालील उपक्रमाब्दारे केले जाऊ शकते.

काही स्वयं:मदतीचे धोरणे आहेत जी त्या व्यक्तीला मदत करू शकतात.

तुम्ही लक्षणाच्या आधारे एखाद्या व्यक्तीला स्व-मदत धोरणावर योग्य सल्ला देऊ शकता, जसे की-

झोपेच्या समस्यासाठी सल्ला.

- दैनंदिन जीवनातील तणावातून सावरण्यासाठी मनाला झोपेची गरज असते.
- झोपण्यासाठी आणि उठण्यासाठी नियमित वेळ ठेवा.
- दिवसा झोपणे टाळा.
- संध्याकाळी ५ नंतर चहा किंवा कॉफी पिण्याचे टाळा.
- झोपतांना दुध पिण्यापुर्वी तुम्ही जर अंधोळ केली तर मदतच होईल.
- झोपेच्या समस्येसाठी झोपेच्या गोळ्या घेणे, आणि दारु सेवन करणे टाळा.
- जर झोप येत नसेल तर अंथरुणावर (बेडवर) पडून राहू नका, आरामदायी रिलॅक्स होईल अशा कृती करा. (जसे की एखादे पुस्तक वाचणे, आनंददायी संगीत ऐकणे, श्वासोच्छवासाचे व्यायाम करणे किंवा योगा करणे)
- मानसिकदृष्ट्या निरोगी राहण्यासाठी रात्रीची चांगली झोप आवश्यक आहे.

पोषक आणि निरोगी आहारासाठी सल्ला .

- नियमित अंतराने जेवण करा .
- जर भुक नसेल तर थोडे खाण्याचे प्रयत्न करा .
- उपलब्ध असल्यास दररोज फळे आणि हिरव्या भाज्या खा .
- उपलब्ध असल्यास योग्य मासांहार करा जसे की ताजे मासे आणि चिकन .
- शक्य असल्यास आहारात फायबर असावे (मोड आलेली धान्ये, चपात्या कडधान्ये ईत्यादी)
- मांस खात नसल्यास अंडी मधुन महत्वाचे जीवनसत्वे मिळू शकतात .
- आपण जे आहार सेवन करतो त्याचा परिणाम शरिरावर त्याच प्रमाणे मनावर देखील होतो .

नियमित व्यायाम आणि आनंददायी कृतींना प्रोत्साहन द्या .

- कोणतेही आनंददायी कृती निवडा (उदा रोज सकाळी फिरायला जाणे)
- लहान आणि सोप्या उपक्रमापासून सुरुवात करा .
- कृती हळुहळु वाढवा (उदा . १५ मिनीटा ऐवजी ३० मिनीटे)
- मित्र आणि नातेवाईकांसोबत वेळ घालविण्याचा प्रयत्न करा .
- जर ते धार्मीक असतील तर प्रार्थनास्थळे मंदीर, विहार, मस्जीद चर्च येथे भेट देऊन प्रार्थना नियमित करण्यास सांगा .
- चांगल्या छंदाचा विचार करा जे तुम्ही चांगले असतांना किंवा लहानपणी करीत होते . तुम्ही ते पुन्हा करू शकता किंवा तुमच्या मनातील ते काम सुरु करू शकता .
- सक्रिय राहिल्यामुळे किंवा कामात राहिल्यामुळे तुम्हाला थकवा कमी जाणवेल आणि अधिक उत्साही वाटेल, यामुळे तुम्हाला स्वतः बद्दल चांगले वाटेल .

नियमित विश्रांतीसाठी प्रोत्साहित करा .

- तुम्हाला आवडेल असा कोणताही विश्रांतीचा आरामदायी राहण्याचा प्रकार निवडा .
- सकाळी झोपायच्या आधी आणि जेव्हा गरज वाटेल तेव्हा श्वासोच्छवासाचा व्यायाम करा .
- जर तुम्हाला योगाभ्यास करायचा असेल तर तो दररोज करण्याचा सल्ला द्या .जवळच्या आरोग्य वर्धिनी केन्द्र येथील योग सत्रांना देखील उपस्थित राहू शकता .
- तुम्हाला आवडेल अशा कोणत्याही आरामदायी कृती साठी वेळ काढा (उदा पुस्तक वाचणे, प्रार्थना करणे, संगीत ऐकणे, फिरायला जाणे)
- आराम (विश्रांती) केल्याने दुखने, स्नायुचा ताण कमी होईल आणि एकाग्रता सुधारेल .

दारु, तंबाखु आणि झोपेच्या गोळ्या टाळण्याचा सल्ला -

दारु तंबाखु किंवा झोपेच्या गोळ्या घेऊ नका कारण-

- दारु, तंबाखु आणि झोपेच्या गोळ्या हे खुप व्यसनाधीन आहेत .
- जास्त मद्यपान केल्याने मेंदु आणि इतर अनेक अवयवाचे नुकसान होऊ शकते .
- जेव्हा लोक मद्यधुंद होतात, तेव्हा ते अशा गोष्टी करतात जे ते सहसा कधी करत नाही (लोक आक्रमक होऊ शकतात किंवा चुकीच्या कृतीमुळे अपघात करतात.)

- दारुच्या प्रभावाखाली असलेल्या व्यक्तीला आत्महत्येचा धोका वाढतो.
- जास्त प्रमाणात मद्यपान केल्याने आर्थिक समस्या वाढतात आणि कुटुंबामध्ये तसेच कामाचे ठिकाणी वाद होऊ शकतो.
- मादक पदार्थाचा नियमित वापर केल्याने समस्या वाढतील.

कुटुंब आणि मित्रांकडून सहकार्य मिळविण्यासाठी प्रोत्साहन करा.

- तुमच्या भावनांबद्दल बोला.
- तुमचे सामाजिक संबध सक्रिय करा.
- इतरांकडून मदत घ्या.
- समान समस्या असलेल्या एखाद्या व्यक्तीशी संपर्क करा.
- इतरांसोबत आपल्या भावना आणि समस्यांचे आदानप्रदान केल्यामुळे मोठा दिलासा मिळतो यामुळे मदत मिळविण्याची संधी मिळू शकते.

मानसिक आरोग्य विकार असलेल्या व्यक्तींना आधार देण्यासाठी कुटुंब आणि काळजी घेणा-याची भुमिका.

बहुतेक केसेसमध्ये मानसिक आरोग्य विकार असलेल्या व्यक्तीची कुटुंबातील सर्वच व्यक्ती काळजी घेतात आणि मदत करतात. मानसिक विकार असलेल्या एखाद्या व्यक्तीसोबत राहणे आणि त्याची काळजी घेणे खुप तणावपूर्ण असू शकते. म्हणून कुटुंबातील सर्व व्यक्ती कडून आजारी व्यक्ती ची काळजी घेण्यासाठी समर्थन मिळणे महत्वाचे आहे. (जसे की शारिरिक आजार असलेल्या व्यक्तीसाठी असते) सामान्यतः कुटुंब तुम्हाला मानसिक आरोग्य विकार असलेल्या व्यक्तीबद्दल महत्वाची माहिती देईल. कुटुंबाना मानसिक आरोग्य विकाराची लक्षणे सहसा समजत नाहीत. त्यामुळे कुटुंबातील सदस्य अनावधानाने मानसिक आजार असलेल्या व्यक्तीचे तणाव वाढवू शकतात.

मानसिक आरोग्य विकार असलेल्या व्यक्तीच्या तणावावर कुटुंबातील सदस्यांच्या वागण्याचा सकारात्मक किंवा नकारात्मक प्रभाव पडतो. काही वर्तणुकीमुळे व्यक्तीचा ताण वाढू शकतो, जसे की व्यक्तीला आळशी म्हणणे, किंवा कुटुंबाला लाज वाटणे, मोठ्याने ओरडणे, किंवा किंचाळणे, किंवा अति सावधानतेने राहणे, हे सर्व त्याच्यासाठी एकाद्या लहान मुलाच्या वागण्यासारखे असते.

दुसरीकडे जर कुटुंबातील सदस्य स्पष्ट आणि शांतपणे संवाद करीत असतील आणि समस्याबद्दल मोकळेपणाने चर्चा करत असतील त्या व्यक्तीला कुटुंबात योग्य मान देत असेल, विशेषतः जेव्हा ती/तो तणावात असेल आणि व्यक्तीला स्वतःच्या प्रकरणाची जबाबदारी घेण्यास परवानगी देत असेल किंवा त्याला प्रोत्साहन करत असेल तर ताण कमी होऊ शकते.

मानसिक आरोग्यविकार असलेल्या व्यक्तीची काळजी घेतांना तुम्ही कुटुंबाच्या सहभागाला प्रोत्साहन देऊ शकता. बऱ्याच घटनांमध्ये मानसिक आरोग्य विकार असलेली व्यक्ती कुटुंबातील एखाद्या सदस्याला तुमच्याशी गोपनीयपणे बोलायचे असेल तर नेहमी मानसिक विकार असलेल्या व्यक्तीची परवानगी घ्या, जर एखादी व्यक्ती स्वतःहुन आली तर त्याला विचारा की तुम्ही अधिक माहिती आणि सहकार्यासाठी कुटुंबातील जवळच्या सदस्याला कॉल करू शकता का? (त्या व्यक्तीला मदतीसाठी कोण आहे) त्याच वेळी महत्वाचे आहे की कुटुंबातील सदस्य त्याच्या स्वतःच्या काही आवडी जपत आहेत

आणि त्या व्यक्तीसाठी आपले सगळे काही सोडुन एकदम समर्पित होऊन मदत करीत आहे. (यामुळे कुटुंबाचे तणाव कमी होईल)

मानसिक आरोग्य विकार असलेल्या व्यक्तीची काळजी घेतांना कुटुंबातील सदस्यांनाही तणाव जाणवतो, तुम्ही त्यांच्या ताणतणावा बद्दल देखील संवाद केले पाहिजे आणि त्यांना मनोसामाजिक सहाय्य प्रदान केले पाहिजे. रुग्णाला कोणत्या प्रकारचा मानसिक आजार आहे यावर अवलंबून आहे ही काळजी घेण्याचा कालावधी काही महिन्यांपासून ते वर्षांपर्यंत राहु शकते. मानसिक आजार पुन्हा होणे हे सुद्धा एक भयंकर वास्तव कुटुंबासाठी राहु शकते. काळजी घेणे ही एक प्रकारची गरज आहे आणि जर त्यातील आव्हाने आणि त्या संबंधी असलेल्या तणावा कडे लक्ष दिल्या गेले नाही तर त्याचा परिणाम काळजी घेणा-याच्या शारीरिक, मानसिक आरोग्यावर, नातेसंबंधावर, त्याच्या कामधंद्यावर आणि रुग्णाला काळजी देण्याच्या क्षमतेवर होऊ शकतो.

काळजी घेणाऱ्यांना समजावून सांगा की, काळजी घेणे आवश्यक आहे आणि त्यामुळे ताण येऊ शकतो. काळजी घेतांना तणावाचा ज्यांना अनुभव आहे, त्यांच्यासाठी शारीरिक आणि मानसिक आरोग्य समस्या तसेच काम, विश्रांती आणि नातेसंबंधावर वाईट परिणाम होण्याचा धोका असू शकतो. म्हणून काळजी घेणाऱ्याने स्वतःची काळजी घेण्याकडे दुर्लक्ष करू नये हे गरजेचे आहे.

काळजी घेणाऱ्याच्या तणावाचे सामान्य लक्षणामध्ये हे समाविष्ट आहे.

- उदास आणि कमजोर वाटणे.
- शरीर दुखणे वेदना होणे.
- सतत काळजीत असणे.
- सहज थकवा येणे.
- सहज चिडचिड करणे, रागावणे.
- एकाग्रता कमी होणे/एकाग्रतेमध्ये अडचण येणे.
- झोपेत समस्या, एकतर जास्त झोप येणे किंवा झोप पूर्ण न होणे.

मानसिक आरोग्य विकार असलेल्या व्यक्तीच्या कुटुंबाला/ काळजी घेणा-या व्यक्तीला कसे सहाय्य करावे?

- ✓ लक्षपूर्वक ऐका
- ✓ आश्वासन आणि माहिती द्या
- ✓ त्यांना व्यावसायिक मदत कुठे मिळवायची ते सांगा (जसे तुम्ही मानसिक आरोग्य विकार असलेल्या व्यक्तीसाठी कराल)
- ✓ तुमच्या समर्थनाची खात्री द्या.
- ✓ त्यांना अशा वर्तनावद्दल सांगा ज्यामुळे तणाव वाढू शकतो, आणि अशा वर्तनावद्दल सांगा ज्यामुळे तणावाचा सामना करण्यास मदत होईल.
- ✓ कुटुंबाला स्ततःच्या आवडी आणि इतर सामाजिक संपर्क राखण्यासाठी प्रोत्साहित करा.
- ✓ परिसरात समर्थन गट उपलब्ध असल्यास त्या समर्थन गटाची माहिती कुटुंब सदस्यांना द्या.

प्रकरण ४ :

विकाराचे प्रकार - लवकर ओळख, तपासणी आणि व्यवस्थापन.

या प्रकरणात आपण विविध प्रकारच्या मानसिक आरोग्य विकाराशी संबंधित लक्षणे असलेल्या व्यक्तीला कसे ओळखावे आणि त्यांना मदत कशी करावी या बद्दल शिकाल.

१. सामान्य मानसिक विकार

सामान्य मानसिक विकार काय आहेत?

यामध्ये नैराश्य, चिंता आणि सोमॅटिक विकार यांचा समावेश होतो.

१. **नैराश्य/तणाव/ताण:-** आपण सर्वजण थोड्या क्षणासाठी असे उदासीनतेचा अनुभव घेत असतो. (उदा. जेव्हा आपण एखाद्याशी वाद घालतो, जेव्हा आपल्याला एकटेपणा वाटते, जेव्हा आपण परिक्षेत अपयशी होतो इत्यादी) दुःख जेव्हा दिर्घकाळ राहते तेव्हा तो एक आजार बनतो आणि आपल्या दैनंदिन व्यवहारात आणि नातेसंबंधात व्यत्यय आणु लागतो, त्याला नैराश्य म्हणतात.

२. **चिंता विकार:-** आपल्या सर्वांना काही विशिष्ट परिस्थितीमध्ये चिंता आणि भीती वाटत असते. (उदा.जेव्हा आपल्याला काहीतरी नविन करायचे असते) भीती ही धोक्याची नैसर्गिक प्रतिक्रिया आहे, आणि ती आपल्याला आपली उर्जा सक्रीय करण्यास मदत करते. (उदा पुर्वीच्या दिवसात जंगली प्राण्यापासुन दुर पळणे) ही भीती मानसिक आरोग्याची विकृती तेव्हाच बनते जेव्हा ती दिर्घकाळ टिकते किंवा आपल्या दैनंदिन व्यवहारात आणि नातेसंबंधामध्ये अडथळे आणु लागते त्याला "चिंता विकार" असे म्हणतात.

३. **सोमॅटिक सिम्टम डिसऑर्डर:**

यामध्ये शारीरिक लक्षणाचा अंतर्भाव होतो जसे की दुःखणे, त्वचेशी संबंधित लक्षणे, खाज सुटणे, मळमळ होणे, उलट्या होणे ज्यांचे कोणतेही वैद्यकीय कारण सापडत नाही.

एखाद्याला सामान्य मानसिक विकार आहे हे कसे ओळखता येईल ?

सामान्य मानसिक विकाराची (सिएमडी) मुख्य लक्षणे ही मनोवैज्ञानिक स्वरूपाची असतात.परंतु ते शारीरिक लक्षणे म्हणुन दिसुन येतात.

सामान्य मानसिक विकार (सिएमडी)असलेल्या व्यक्तीला खालील पैकी कोणतेही लक्षणे जाणवु शकतात

लक्षण १ एक असामान्यपण उदास मुड किंवा खुप जास्त भीती जर २ आठवड्यापेक्षा जास्त काळ टिकते.

- एक स्वतःबद्दल तिब्र दुःख, अपराधीपणा, निराशा, किंवा नकारात्मक विचार या भावना (मी आता कशाचाही आनंद घेऊ शकत नाही, मी एक अपयशी आहे, मी एक ओझे आहे, मी सर्वकाही चुकीचे केले, हे माझेच दोष आहे, ते कधीही चांगले होणार नाही.)
- अवास्तव भीती (उदा.कुटुंबांतील सदस्य आजारी पडण्याची कायमची चिंता, विशिष्ट परिस्थितीमध्ये तीव्र भीती)
- मृत्यु होणे म्हणजे बरे, असे विचार (आत्महत्येचे विचार)

लक्षण २ :शारिरीक तक्रारी,

- वेगवेगळ्या वेदना (उदा: डोकेदुखी, पाठदुखी,पोटदुखी)
- झोपेच्या समस्या
- भुक न लागण.
- थकवा आणि उर्जा शक्ती कमी होणे
- धडधड होणे, घाम येणे, अस्वस्थता येणे.

लक्षण ३ अशा तक्रारी ज्या व्यक्तीच्या दैनंदिनी कामापैकी किमान एका कामामध्ये अडचण निर्माण करतात.

- व्यक्ती घरी किंवा अंतरुणावर बराच वेळ घालवते.
- ती व्यक्ती कामावर जाण्यास किंवा घरातील कामे करण्यास असमर्थ आहे.
- व्यक्ती त्याच्या कुटुंबातुन बाहेर पडते.

१. नैराश्य

नैराश्य मध्ये व्यक्तीला खालील प्रमाणे लक्षणं असु शकते.

- झोपेची समस्या किंवा थकवा, अशक्त वाटणे.
- नियमित कामधंद्यामध्ये/कृतीमध्ये रस कमी होणे.
- विविध शारिरीक समस्या, वेदना, डोकेदुखी/अंगदुखी
- भुक कमी होणे, वजन कमी होणे.
- आत्मसन्मान आणि आत्मविश्वास कमी होणे
- अपराधीसारखे आणि अयोग्य वाटणे.
- भविष्याबद्दल अंधार/अंधकारमय आणि नकारात्मक दृष्टीकोन.
- आत्महत्येचे विचार.

नैराश्य मध्ये व्यक्ती अशी दिसु शकते.

- हालचाल आणि विचारात थोडा संथपणा,
- चेहऱ्यावर उदास किंवा चिंताग्रस्त हावभाव,
- चंचल (उदा. हातवारे करणे)

केस स्टडी:

श्री राजुच्या घरी गृहभेटी च्या दरम्यान कुटुंबाचे लोक आशाला सांगतात की श्री राजु खुप उदासिन आहे दिवसभर बेडवर (अंथरुणावर) पडून राहतो, असे म्हणतो की त्याला खुप थकल्यासारखे वाटत आहे. जर त्याच्या कुटुंबाने त्याला विचारले की काय झाले तुम्ही कुटुंबाच्या कोणत्याही कामात रस का घेत नाही. नुकतेच गांवात झालेल्या सार्वजनिक उत्सवाच्या कार्यक्रमांमध्ये त्याने व्यवस्थापनात पुढाकार घेण्यास नकार दिला होता(जे की तो पुर्वी नियमितपणे सहभाग घ्यायचा) ते म्हणाले मला थकवा जाणवत आहे आणि तसे काही करावसे वाटत नाही. स्थानिक आरोग्य कर्मचारी यांनी श्री राजु यांच्याशी संवाद केला तेव्हा त्यांनी सांगितले की त्यांच्यात काहीही करण्याची ताकद नाही फक्त झोपुन राहायचे आहे, तसेच त्याला खुप वाईट वाटत असुन आपल्याला भविष्य नाही असे वाटते आणि जगावेसे वाटत नाही.

वरील परिस्थितीमध्ये संभाव्य विकार कोणता असु शकतो, विकार दर्शविणारी मुख्य वैशिष्ट्ये कोणती आहेत?

उदासिनता असलेल्या व्यक्तीला तुम्ही कसे ओळखाल?

नैराश्याचे मुल्यांकन करण्याचे साधने,

तुम्हाला सिबॅक फार्म बदल माहिती आहेच. सामान्य असांसर्गजन्य रोगासाठी जोखीम घटकांचे मुल्यांकन करण्यासाठी या फार्मचा वापर केला जातो तुम्ही “आशा” ला हे ३० वर्ष आणि त्याहुन अधिक वर्षांच्या लोकांचे फार्म भरण्यासाठी मदत केलेली आहे. या सिबॅक चा एक भाग म्हणुन उदासिनतेशी संबंधित असलेल्या दोन प्रश्नाचा विस्तार या फार्म मध्ये करण्यात आलेला आहे, या दोन प्रश्नांना **पिएचक्यू-२** (रुग्ण आरोग्य प्रश्नावली) म्हणतात. आणि ते पुढीलप्रमाणे आहेत.

PHQ-२				
मागील दोन आठवड्यांमध्ये तुम्हाला खालील समस्यांचा किती वेळा त्रास झालेला आहे?	अजिबात नाही	काही दिवस	अर्ध्या पेक्षा जास्त दिवस	जवळपास दररोज
१. गोष्टी करण्यात थोडा रस किंवा आनंद?	०	+1	+2	+3
२. निराश, नैराश्य, हताश वाटत आहे?	०	+1	+2	+3
एकुण गुण				
३ पेक्षा जास्त गुण/स्कोअर असलेल्या व्यक्तीला सिएचओ/वैद्यकीय अधिकारी/प्राथमिक आरोग्य केंद्र/नागरी प्रा.आ.केंद्र येथे संदर्भित केले पाहिजे.				

PHQ-2'चा उद्देश हा नैराश्याशी संबंधित लक्षणांची तपासणी करणे हा आहे 'PHQ-2 चे व्यवस्थापन केल्यानंतर आशा" ३ पेक्षा जास्त गुण असलेल्या व्यक्तींना सामुदायिक आरोग्य केंद्राकडे पाठवेल, सिएचओ लक्षणाची ओळख करण्यासाठी व समजुन घेण्यासाठी व्यक्तींना अधिक तपशिलवार प्रश्न विचारण्यासाठी 'PHQ-9' टुल्स चा वापर करेल, आणि योग्य सल्ला देईल. त्या व्यक्तीला उपकेंद्र (आयुष्मान भारत वेलनेस सेन्टर) वर उचित मदत केल्या जाईल किंवा सिएचओ कडून वैद्यकीय अधिकारी प्रा.आ.केंद्र पाठविल्या जाईल.

लक्षात ठेवा

- PHQ-2 मध्ये समाविष्ट केलेले प्रश्न केवळ तपासणीसाठी आहेत, ते निदान करण्याच्या हेतुने नाही.
- नैराश्याचे निदानाला निश्चित करणे हे वैद्यकीय अधिकारी किंवा तज्ञ करतील

२) नैराश्यासाठी कम्युनिटी इन्फर्मेड डिजीजन टुल (सिआयडीटी)

जर आशा ने तुम्हाला नैराश्याची लक्षणे असलेल्या कोणत्याही व्यक्तीबद्दल माहिती दिल्यास किंवा तुमच्या गृहभेटी दरम्यान किंवा संपर्कात अशा कोणत्याही व्यक्ती बद्दल माहिती मिळाल्यास तुम्ही कम्युनिटी इन्फर्मेड डिजीजन टुल (सिआयडीटी) हे फार्म भराल, हे तुम्हाला संभाव्य केस ओळखण्यास आणि शोधण्यास मदत होईल. आणि सेवांचा वापर वाढेल. तुम्ही या टुल (फार्मचा) वापर तुमच्या गृहभेटी दरम्यान करू शकता. फार्ममधील माहिती भरण्याकरीता तुम्ही वैयक्तीक व्यक्ती सोबत किंवा कुटुंबासोबत बोलू शकता. शेवटच्या दोन प्रश्नांपैकी एकाचे उत्तर होय असल्यास तुम्ही त्या व्यक्तीला आरोग्य वर्धीनी केन्द्र (उपकेन्द्रात) पाठवावे

लक्षात ठेवा.

- सिआयडीटी चा उद्देश हा मानसिक त्रासात असलेल्या व्यक्तीची लवकर ओळख करण्यासाठी आहे ज्यांना उपाययोजनेचा फायदा होऊ शकतो.
- सिआयडीटी हा फार्म निदानाची खात्री करण्यासाठी नाही.

आपण या प्रकरणात आधी शिकल्याप्रमाणे, चिंता विकार हे विकारांचे एक समुह आहे ज्यामध्ये तिव्र चिंता किंवा भीतीची भावना असते जे दैनंदिन जीवनात आणि वागण्यात अडथळा निर्माण करतात. भीती आणि चिंतेच्या भावना सोबतच अनेकदा खालील प्रमाणे शारिरीक लक्षणे देखील दिसतात -

शारिरीक लक्षणे

- डोकेदुखी
- झोपेचा त्रास (विशेषतः झोप लागण्यास अडचण)
- हृदयाचे ठोके जलद होणे, तोंड कोरडे पडणे, घाम येणे (पॅनिक अटॅक)

व्यक्तीला असे वाटते

- अस्वस्थ
- थरथर कापणे
- आराम करण्यास अवघड होणे
- भविष्यात दुदैवी घटना होईल याची चिंता करणे.
- चिडचिड, चिंताग्रस्त, नाराज,

सामान्यतः चिंता विकारामध्ये खालिल बाबीचा समावेश होतो.

सर्वसामान्य चिंता विकार : या मध्ये दररोजच्या घडामोडी आणि समस्याबद्दल प्रबळ तणाव, चिंता आणि भीतीची भावना असते, हे एक किंवा अधिक लक्षणा सोबत असते, जसे की धडधडणे, छातीत दाटणे, घाम येणे, श्वास घेण्यास त्रास होणे, ओटीपोटात त्रास होणे, डोके जड होणे इ. ज्यामुळे लक्षणीय भावनीक त्रास होतो.

पोस्ट ट्रॉमॅटिक स्ट्रेस डिसऑर्डर (जखमेसंबंधी क्लेशदायक) हे जवळच्या व्यक्तीचा मृत्यु नैसर्गीक आपत्ती, अपघात इत्यादी सारख्या धकाधकीच्या जिवनातील घटना घडल्यावर उद्भवते, यामुळे कोणालाही त्रास होऊ शकते. परंतु मध्ये वारंवार आठवणी किंवा वाईट स्वप्ने पडतात जे व्यक्तीच्या दैनंदिन कार्यावर प्रभाव पाडतात.

पॅनीक डिसऑर्डर : हे वारंवार होणारे पॅनीक अटॅक असतात कोणत्याही सुचने शिवाय येतात.

पॅनीक अटॅक

हे पॅनीक अटॅक अत्यंत भितीदायक आणि अचानक होतात, सामान्यतः जेव्हा एखादी व्यक्ती लोकांच्या गर्दीत असते तेव्हा कोणतेही पुर्व लक्षण किंवा सुचना न देता घडतात.

यामध्ये खालील लक्षणाचा समावेश असू शकते.

- अचानक हृदयाचे ठोके जलद होण्याची भावना.
- चक्कर येणे किंवा डोके हलके वाटणे.
- गरम वाफा (हॉट फ्लेस), थंडी वाजणे किंवा थरथर कापणे.
- गुदमरल्यासारखे किंवा श्वास घेण्यास त्रास जाणवणे.
- खुप जलद श्वास घेणे (हायपरव्हेंटिलेशन)
- मरण्याची भीती वाटणे, बेहोश होणे किंवा नियंत्रण गमावणे.

पॅनीक अटॅक साधारणपणे १५ मिनीटात आपणहुन थांबते आणि धोकादायक नसते त्यामुळे कोणतेही शारिरीक हानी होत नाही, तथापी शारिरीक अस्वस्थेमुळे समान लक्षणापासून ते वेगळे करणे कठीण होते. पॅनीक अटॅक मध्ये ताणतणाव ओळखण्यात मदत करू शकते.

केस स्टडी २ :

पांडु हा एक १९ वर्षाचा तरुण आहे ज्याने लहान असतांनाच त्याचे पालक गमावले. तो आपल्या मोठ्या भावांच्या कुटुंबासोबत राहतो. पैशाची कमतरता आहे म्हणून पांडु ब-याच दिवसापासून नोकरीच्या शोधात होता पण औपचारीक शिक्षणा शिवाय त्याला आजपर्यंत कुठलेही काम मिळाले नाही. पांडुला ही लवकरच लग्न करायचं आहे पण नोकरी नसल्यामुळे त्याला बायको मिळण्याची शक्यता नाही. पांडु हळूहळू काळजीने अधिकाधिक दबला गेला, कधी कधी रात्री खुप घामयेऊन जात असे आणि त्याच्या हृदयाची धडधड जाणवत असे. त्याला रात्री चांगली झोप होत नसे त्यामुळे दिवसा त्याला अशक्त वाटू लागले, त्याला भविष्याबद्दल अधिकाधिक हताश वाटू लागले. त्याला वाटू लागले मेलो पाहीजे ज्यामुळे त्याच्या भावावर ओझे कमी होईल. एके दिवशी पांडुने विष प्राशन करून जिवन संपविण्याचा प्रयत्न केला, पण सुदैवाने त्याच्या भावाच्या वेळेतच लक्षात आले.

पॅनीक अटॅकला उपचाराची गरज असते, जेव्हा एखाद्या व्यक्तीला पुन्हा त्रास होऊ लागतो (अनेक लोकांना त्यांच्या जीवनात एक किंवा दोन अटॅक येतात) किंवा जेव्हा एखादी व्यक्ती विशिष्ट परिस्थिती टाळू लागते (उदा.बस प्रवास टाळणे) कारण तो/तीला त्याच परिस्थितीत आणखी एका अटॅक ची भिती वाटते. चिंता विकाराने ग्रस्त असलेल्या व्यक्तीला असहाय्य वाटू शकते आणि तिला आपले जीवन संपवायचे आहे. अशा केस मध्ये व्यावसायिक तज्ञाची/समुपदेशकाच्या मदतीची आवश्यकता आहे.

३. सोमॅटीक सिम्प्टम डिसऑर्डर :

ही व्यक्ती प्रामुख्याने विविध शारीरिक लक्षणांसह राहु शकतात ज्यासाठी कोणतेही वैद्यकीय कारण मिळत नाही. लक्षणे एखादे किंवा अनेक राहु शकतात.ज्यामध्ये शरीराच्या कोणत्याही भागाचा समावेश असतो. जसे की :

- मळमळ होणे, उलट्या, ढेकर येणे, ओटीपोटात दुखणे.
- त्वचेची लक्षणे जसे की खाज सुटणे, जळजळ होणे, मुंग्या येणे, बधीरपणा, वेदना, डाग येणे.
- एकाद्या ठिकाणी वेदना (जसे की- पोट, पाठ, छाती, सांधे, मासिक पाळीत वेदना).
- लैंगिक आणि मासिक पाळीच्या तक्रारी (उदा. इरेक्टायल डिसफंक्शन, अनियमित मासिकपाळी किंवा जास्त रक्तस्राव)

अनेकवेळा अशी व्यक्ती वेगवेगळ्या डॉक्टरांना वांरवांर भेट देतात. परंतु कोणतेही असामान्यता आढळून येत नाही.

लक्षात ठेवा

- कोणालाही सामान्य मानसिक विकार होऊ शकतो.
- १० पैकी १-२ लोकांना त्यांच्या जीवनकाळात सामान्य मानसिक विकाराची लक्षणे जाणवतील.
- पुरुषापेक्षा स्त्रियांना सामान्य मानसिक विकाराने जास्त वेळा प्रभावित केले जाते. सामाजिक तणावामुळे सामान्य मानसिक विकार होण्याचा धोका वाढतो.
- सामाजिक तणावामुळे सामान्य मानसिक विकार होण्याचा धोका वाढतो.
- संवेदनशिल व्यक्तीमत्त्व, कमी आत्मसन्मान (ती व्यक्ती इतरा इतकी चांगली नाही असे विचार) कठीन बालपण, एखाद्या व्यक्तीला असुरक्षित बनवू शकते.

सामान्य मानसिक विकाराची लक्षणे असलेल्या व्यक्तीला कशी मदत करावी?

आशा ने जर तुम्हाला अशी कोणतेही लक्षणे असलेल्या व्यक्तिबद्दल माहिती दिल्यास किंवा तुम्ही अशी लक्षणे असलेल्या कोणत्याही व्यक्तीला ओळखले असल्यास तुमची भुमिका त्या व्यक्तीला आणि त्यांचे कुटुंबाला आश्ववासीत करणे आणि नंतर व्यक्तीला योग्य सेवा प्रदानकर्त्याला (सिएचओ/वैद्कीय अधिकारी) भेट देण्यास प्रोत्साहीत करणे

सिएचओ त्या व्यक्तीची तपासणी करेल आणि निदानाची खात्री करण्यासाठी वैद्कीय अधिकारी किंवा तज्ञा कडे पाठवेल.

एमपीडब्ल्यू/एएनएम म्हणुन तुम्हाला या विकारासाठी उपलब्ध असलेले उपचार पर्याय माहीत असले पाहिजेत हे खालील प्रमाणे आहेत-

- मुलभूत समुपदेशन आणि प्रोत्साहनपर स्वयं-मदत उपचारासह मानसिक आरोग्य प्रथमोपचार (आशा, एमपीडब्ल्यू-महिला, सिएचओ द्वारे)
- प्रगत समुपदेशन ज्यामध्ये अधिक मानसोपचार आणि समस्या सोडविणे हे मुद्दे समाविष्ट आहे(प्राआके वै.अ द्वारे)
- मानसोपचार (सायकोथेरेपी) तज्ञाकडून
- औषधे (प्राआके वै.अ किंवा तज्ञाद्वारे)

सिएचओ कडे पाठविण्यापुर्वी तुम्ही आशा सोबत मानसिक प्राथमिक उपचार देऊन त्या व्यक्तीला मदत करू शकता. जेव्हा एखादी व्यक्ती आरोग्य वर्धीनी केन्द्राला (उपकेन्द्र) भेट देते तेव्हा तुम्ही प्रथमोपचार द्याल, प्रथमोपचाराचे टप्पे खालील प्रमाणे आहे-

१) निर्णय न घेता ऐका

- ती व्यक्ती तुम्हाला सादर करत असलेल्या वास्तविक तक्रारी ऐका.
- ज्या ताणतणावात जगत आहे त्या बदल विचारा, व्यक्तीला चिंता करणाऱ्या वास्तविक समस्या बदल विचारा..
- तो/तीला भावनिकरित्या कसे वाटत आहे यावर चर्चा करण्यात गुंतवून ठेवा.
- मोकळ्या मनाने ऐका आणि ती व्यक्ती तुम्हाला काय सांगत आहे याचा निर्णय घेऊ नका.

२) आत्महत्येच्या जोखमीचे मुल्यांकन करा.

- नेहमी आत्महत्येचे विचार येणे.
- होय असल्यास, व्यक्तीला विचारा की त्याची/तिची स्वतःला मारण्याची नक्की प्लॅन आहे का?
- व्यक्ती कडे आत्महत्येसाठी ठोस प्लॅन असेल तर त्वरीत मदत करा, त्याला एकटे सोडू नका.
- लक्षात ठेवा की सिएमडी असलेल्या लोकांना आत्महत्येच्या वागण्यामुळे जास्त धोका ठरतो

३) आश्वासन आणि माहिती द्या.

- व्यक्तीला कळू द्या की एक सामान्य मानसिक विकार हा खरोखर शारिरीक आजारासारखाच आहे.
- व्यक्तीला खात्री द्या की हे आळशीपणामुळे किंवा चारित्र्याच्या कमकुवतपणामुळे नाही.
- व्यक्तीला आशा द्या, की एक सामान्य मानसिक विकारावर यशस्वीरित्या उपचार केला जाऊ शकतो.

४) व्यक्तीला आरोग्य सेवा प्रदान करणा-यकडून योग्य सेवा प्राप्त करुण घेण्यासाठी प्रोत्साहित करा)

- कोणत्याही प्रकारची मदत उपलब्ध आहे ते त्या व्यक्तीला सांगा.
- व्यक्तीला सोई सुविधा (दवाखाना) पर्यंत पोहचण्यास मदत करा (भेट देण्या पुर्वी सिएचओ ला कळवा)

५) व्यक्तीला काही स्व-मदत उपचारांचा अवलंब करण्यास प्रोत्साहित करा, सल्ला व मार्गदर्शन करा-

- आरोग्यदायी आहारासाठी (सिएमडी असलेल्या लोकांना अनेकदा भुक लागत नाही, किंवा मिठाई किंवा गोड,आरोग्यास हानीकारक पदार्थ खाण्याची इच्छा असते)
- आनंददायी आणिआल्हाददायक कृती मध्ये मन गुंतवा (उदा.संगीत ऐकणे)
- नियमित व्यायाम करणे.

- नियमित आल्हाददायक (रिलॅक्सेशन) सराव करुन घ्या. (उदा योगा श्वासोच्छ्वासाचा सराव),
- दारु (अल्कोहोल) तंबाखु किंवा झोपेच्या गोळ्यापासुन दुर राहण्यासाठी सांगा (सिएमडी असलेले लोक हे अंमली पदार्थ जास्त प्रमाणात घेऊ शकतात.)
- मित्र किंवा नातेवाईकासोबत संवाद करा.

कौटुंबीक उपाययोजना (हस्तक्षेप):-

कौटुंबीक तणाव कमी करण्यासाठी आणि कौटुंबिक कामकाज सुधारण्यासाठी तुम्ही कुटुंबातील सदस्या सोबत काम कराल, यामुळे पुन्हा आजार उद्भवण्याचे प्रमाण कमी देखील होते. व्यक्ती आणि कुटुंबाला हे कळू द्या की नैराश्य, चिंता, सोमॅटायझेशन ही कमकुवतपणा किंवा आळशीपणा नाही. इतर कोणत्याही वैद्यकीय आजाराप्रमाणेच असुन त्यावर उपचार करणे गरजेचे आहे. लक्षणांमध्ये दिसुन येणारे ताणतणाव ओळखण्यासाठी कुटुंबाला मदत करणे आवश्यक आहे आणि त्याचे प्रभाव कसे मर्यादित करू शकतात यावर चर्चा करण्याची संधी दिली गेली पाहिजे.

पॅनीक अटॅक असलेल्या व्यक्तीला कशी मदत करावी.

- पॅनीक अटॅक हा हृदयाच्या किंवा दम्याच्या झटक्यासारखा दिसु शकतो, जर तुम्हाला खात्री नसेल की त्या व्यक्तीसोबत काय घडत आहे तर त्वरीत ॲम्ब्युलन्स/डॉक्टराला कॉल करा (विशेषतः जेव्हा ती वृद्ध व्यक्ती असेल)
- शक्य असल्यास, व्यक्तीला शांत ठिकाणी हलवा.
- व्यक्तीला तीच्या स्वतःच्या श्वासोच्छ्वासासह हळु हळु श्वास घेण्यास प्रोत्साहीत करा (उदा ३ सेकंद श्वास घेण्यास सांगा (हळुहळु १, २, ३, मोजा).नंतर ती व्यक्ती थोडी शांत होईपर्यंत आणि बरे वाटु लागेपर्यंत ३ सेकंदासाठी श्वास सोडण्यास सांगा. लक्षात ठेवा : श्वासोच्छ्वासाचे व्यायाम हे पॅनीक अटॅक साठी सर्वात प्रभावी व्यवस्थापन आहे आणि त्यामध्ये उशीर होणार नाही याची दक्षता घेतली पाहिजे.
- त्या व्यक्तीला समजावुन सांगा की त्याला/तिला पॅनीक अटॅक येत आहे आणि तो धोकादायक नाही त्यामुळे कोणतेही शारिरीक हानी होणार नाही.
- आपण आता त्या व्यक्तीला विचारु शकता की तिला/त्याला एवढ्यात तणाव होता का.
- काळजीपूर्वक ऐका आणि निर्णय देऊ नका.
- जोपर्यंत ती व्यक्ती पुर्णपणे बरी होत नाही तोपर्यंत त्याच्या सोबत रहा.
- जर व्यक्तीला माहीत असलेला वैद्यकीय आजार असेल किंवा तो पुर्णपणे बरा झालेला नसेल तर तुम्ही त्या व्यक्तीला डॉक्टराकडे पाठवावे.
- शक्य असल्यास कुटुंबातील सदस्याला बोलावुन त्या व्यक्तीला पाठवुन द्या.

सामान्य मानसिक विकार (सिएमडी) असलेल्या व्यक्तीला संदर्भ सेवा कधी द्यावे.

- जेव्हा गंभीर लक्षणं दिसतात.
- जर व्यक्तीने मरण्याची इच्छा व्यक्त केली.
- दारु/तंबाखु/ झोपेच्या गोळ्या घेत असल्यास
- जेव्हा व्यक्ती/कुटुंब अतिशय व्यथित झालेले दिसल्यास.

सामान्य मानसिक विकाराचे (सिएमडी) उपचार.

जर तपासणी नंतर सिएचओ ला शंका असेल तर निदानाची खात्री करण्यासाठी तो/ती व्यक्तीला वैद्यकीय अधिकारी प्राथमिक आरोग्य केन्द्र यांचे कडे संदर्भ सेवा देईल. वैद्यकीय अधिकारी सिएमडी च्या निदानाची पुष्टी करेल किंवा जर आवश्यकता वाटल्यास विशेष तज्ञाकडे संदर्भ सेवा देईल. निदानाची खात्री झाल्यावर वैद्यकीय अधिकारी किंवा विशेष तज्ञ त्या व्यक्तीसाठी औषधे लिहून देईल. यालाच -ॲंटीडिप्रेसंट” (नैराशासाठी)आणि ऑनक्सोलोईटीक्स (चिंताग्रस्त विकारासाठी)” असे म्हणतात.

या औषधाबाबत काही महत्वाचे मुद्दे लक्षात ठेवावेत .

- औषधे व्यक्तीला बरे वाटण्यास मदत करतील.
- तथापी औषधामुळे व्यक्तीला लगेच बरे वाटणार नाही, औषधाचा प्रभाव होण्यासाठी २-४ आठवडे लागतील.
- औषधे लिहून दिल्याप्रमाणे दररोज घेणे आवश्यक आहे.
- जेव्हा बरे वाटेल तेव्हा औषधे बंद करू नये डॉक्टरानी सांगितल्यानुसार तो पर्यंत घेतले पाहिजे.
- औषधामुळे काही दुष्परिणाम होतात जसे थकवा, कोरडे तोंड बद्धकोष्ठता किंवा वजन वाढणे (उदा अमिटीप्टीलाईन) किंवा मळमळ, झोपेच्या समस्या (उदा फल्युओक्झेटीन) इत्यादी.
- हि औषधी व्यक्तीला अवलंबून ठेवणार नाही.

आशा सोबत तुमची उपचाराच्या बदल माहिती आणि त्याचे पालन निश्चीत करण्यासाठी तुमची महत्वाची भुमीका आहे. औषध घेणा-या व्यक्तीला तुम्ही खालील सल्ला द्यावा.

- ✓ तुमच्या गोळ्या लिहून दिलेल्या डोझ मध्ये दररोज नियमित घ्या.
- ✓ सिएचओ किंवा वैद्यकीय अधिकारी प्रा.आ.केन्द्र चा सल्ला घेतल्याशिवाय तुमची औषधे कधीही थांबवू नका.
- ✓ तुम्हाला बरे वाटत असतांनाही औषधोपचार सुरु ठेवल्यामुळे पुढील पुनरावृत्ती टाळता येईल.
- ✓ सुरुवातीला दुष्परिणाम होऊ शकतात, ते एक दोन आठवड्यांनंतर दिसत नाही, धीर धरा..
- ✓ तुम्हाला बरे वाटण्यासाठी औषधांना थोडा वेळ लागेल ४ आठवडे वाट बघा.
- ✓ सार्ईड इफेक्ट खुप जास्त वाटत असल्यास किंवा अस्वस्थ वाटत असेल तर डॉक्टराकडे जा
- ✓ चार आठवड्या पर्यंत जर बरे वाटत नसल्यास डॉक्टराकडे जा.

तुम्ही व्यक्ती व कुटुंबाला मनोसामाजिक उपाययोजनेचा अंवलव करू शकता (जे आपण प्रकरण ३ मध्ये शिकलो व चर्चा केली आहे)

लक्षात ठेवा-

- सामान्य मानसिक विकार हे फारच सामान्य आहे.
- सामान्य मानसिक विकाराने महिला जास्त प्रमाणात ग्रस्त असतात
- सामान्य मानसिक विकार: नैराश्य आणि चिंता यांची लक्षणे सहसा एकत्र केली जातात.
- सामान्य मानसिक विकार असलेले लोक खुप जास्त दारु पिऊ शकतात. (हे विचारा)
- सामान्य मानसिक विकार असलेल्या लोकांमध्ये आत्महत्येचा धोका असू शकतो.
- सिएमडी साठी उपचार पर्याय उपलब्ध आहेत, ज्यामध्ये समुपदेशन आणि औषधांचा समावेश आहे.

२. गंभीर मानसिक विकार (SMD)

यामध्ये स्क्रिझोफ्रेनिया, बायपोलर विकार, (दुभगंलेले व्यक्तीमत्व) गंभीर नैराश्य याचा समावेश असतो. याला मनोविकार (सायकोसिस) असेही म्हणतात. सामान्यतः हे (एसएमडी) मनोविकार २०-३० वर्षांच्या दरम्यान सुरु होतात. १०० पैकी एका व्यक्तीला मनोविकार होतो. स्त्रि किंवा पुरुष कोणालाही मनोविकार होऊ शकतो.

मनोविकाराची कारणे :- एखादी व्यक्ती मनोविकारी का बनते?

- अनुवंशीकता हा जोखीम घटक असु शकतो. आणि एखाद्या व्यक्तीला नंतरच्या आयुष्यात मनोविकारांचा परिणाम होण्यास असुरक्षित बनवु शकतो. (परंतु मनोविकार असलेल्या पालकांचे मुल हे निरोगी राहु शकते हे सामान्य आहे.)
- जन्माच्या वेळेची गुंतागुंत.
- सामाजिक ताणतणाव कारणीभूत ठरु शकतात.
- गांजा,चरस चा वापर हे देखील सुरुवात होण्याचे कारण होऊ शकते.

मनोविकार असलेल्या व्यक्तीमध्ये कोणती लक्षणे असु शकतात.

मनोविकृती अनेक लक्षणासंह दिसु शकते.मनोविकार असलेल्या प्रत्येक व्यक्तीमध्ये यादी नुसार लक्षणे असतीलच असे नाही. व्यक्तीमध्ये यापैकी काही लक्षणे असु शकतात.

- भास (हॉलुसिनेशन)
 - खरोखर नसलेल्या गोष्टी ऐकणे, पाहणे, किंवा अनुभवणे, यामध्ये सर्वात सामान्य लक्षण म्हणजे आवाज ऐकु येणे.
 - आवाज आदेश देतात (आभासाचा सर्वात सामान्य प्रकार)
 - नसलेल्या गोष्टी पाहणे, वास घेणे किंवा चाखणे, विचीत्र, शारिरीक संवेदना.
- भ्रम (डिलुजन): वास्तविकतेशी संबंधित नसणे आणि दृढ विश्वासाने विश्वास ठेवणे, उदा.
 - व्यक्तीला भीती वाटू शकते की तिचे/त्याचे नुकसान हाईल. उदा त्या व्यक्तीला अशी भीती वाटु शकते की कोणीतरी तिला/त्याला विष देऊ इच्छीत आहे.
 - त्या व्यक्तीला असे वाटु शकते की लोक (अनोळखी व्यक्तीसह) त्याच्यावर हसत आहेत आणि त्याच्याबद्दल बोलत आहेत किंवा टिक्की त्याला/तिला विशेष संदेश पाठवित आहे.
 - त्या व्यक्तीला अशी खात्री होऊ शकते की तिला/त्याला लोकांना बरे करणे, जग वाचविणे किंवा धर्माचा प्रसार करणे या महान कार्यासाठी निवडण्यात आलेले आहे.
- काही तरी दुःखी पाहुन हसणे.
- भावना अजीबात दाखवित नाही.
- ती व्यक्ती भयभीत, चिडचिड किंवा आक्रमक असू शकते (उदा. कोणीतरी तिला/त्याला जिवीत हानी पोहचविणार आहे या विश्वासातून)
- घाबरटपणा, अस्वस्थता आणि अस्वस्थ झोप-
 - नेहमी पेक्षा जास्त बोलणे.
 - स्थिर राहणे किंवा बसणे शक्य होत नाही.

- एकाग्रतेमध्ये अभाव उदा ते संभाषणाचे अनुसरून करू शकत नाहीत किंवा पुस्तक वाचू शकत नाहीत. आणि पुर्वी सारखे सविस्तर लक्षात ठेवू शकत नाही/किंवा गोष्टी करण्याची प्रेरणा नसतात.
- सामाजीक माघार घेणे.
- खराब वैयक्तिक स्वच्छता.
- पुर्वी असलेल्या सामाजीक कौशल्यामध्ये -हास होणे.-
- **अंतर्दृष्टीचा अभाव.**
 - त्या व्यक्तीमध्ये जागरुकतेचा अभाव असतो आणि तिला/त्याला आजार असून देखील ती व्यक्ती विचित्र वागणुक करून आजारी नसल्याचे दाखविते.
 - अशी व्यक्ती अशा गोष्टी बोलू शकते ज्याचा इतरांना अर्थ कळणार नाही. त्याचे बोलणे गोंधळल्यासारखे किंवा समजण्यास कठीण असते कारण ती व्यक्ती एका विषयावरून दुस-या विषयावर जाते.
 - व्यक्ती स्वतःशीच स्वतः बोलते.
 - व्यक्ती विचित्र पध्दतीने कपडे घालू शकते उदा: उन्हाळ्यात उबदार कपडे घालणे.

दोन प्रकारच्या (गंभीर मानसिक विकार) एसएमडी ची लक्षणे खालील प्रमाणे वर्णन केलेले आहे.

१) **स्किझोफ्रेनिया:** हा एक दिर्घकालीन गंभीर मानसिक विकार आहे. जो असामान्य वर्तनाद्वारे दिसून येतो. यामध्ये वास्तविकता समजु शकत नाही किंवा समजुन घेत नाही. स्किझोफ्रेनियाची लक्षणे दिर्घकाळ राहतात आणि ते अक्षम होतात. यामध्ये सकारात्मक लक्षणांचा समावेश आहे जसे की भ्रम आणि संभ्रम, नकारात्मक लक्षणे जसे की बोलणे कमी होणे. सामाजिकरित्या दुरावणे, उर्जाकमी होणे, झोपेचा त्रास(सामान्य कार्य कमी होणे जिथे एखाद्या व्यक्तीला दैनंदिन उपक्रम/कृती मध्ये रस नसतो. आनंद अनुभवता येत नाही आणि इतरांसोबत सहभागी होता येत नाही.), आकलनिय(कॉग्निटीव्ह) लक्षणे जसे की वाईट निर्णय, कमी एकाग्रता इत्यादी

२) मनाची विकृती (मुड विकार)-

हे मानसिक आजार आहेत जे मुडमधील गंभीर बदलाचे वर्णन करतात. हे देखील मुडमध्ये अडथळा द्वारे दर्शविल्या जाते. मुड डिसऑर्डर सर्व वयोगटातील व्यक्तींना प्रभावित करतात. परंतु सामान्यतः हे पौंगडावस्थेत किंवा तरुण वयात दिसून येते, यामध्ये उन्माद आणि तीव्र नैराश्याचा समावेश असतो.

१) **उन्माद :** हे निश्चित क्लिनीकल वैशिष्ट्याद्वारे वैशिष्ट्यकृत आहे जे कमीतकमी १ आठवडे पर्यंत राहतात, आणि ज्याचा व्यक्तीच्या जैवीक, व्यावसायीक आणि सामाजिक उपक्रम आणि कार्यात व्यत्यय आणतात. यामध्ये या लक्षणाचा समावेश असू शकते.

- अतिहर्ष मनस्थिती, उदासीनता किंवा चिडचिडेपणा साठी उत्साह.
- विविध शारिरीक हालचाली करणे (सायकोमोटर अॅक्टीव्हिटी) विचित्र शारिरीक हालचाली, अस्वस्थता आणि उत्साहनिता,
- भाषण आणि विचार = अधिक बोलण्याचे प्रयत्न बोलण्यात दबाव वाढविणे, खेळकर भाषेचा वापर करणे, जसे विनोद करणे, छेडछाडीची भाषा कवितासाखे बोलणे

- लक्ष्य निर्देशित कामकाज करणे अधिक नियोजनासह आणि काही वेळा अनेक कृती च्या अंमलबजावणीसह दैनंदिन कृतीमध्ये लक्षणीय वाढ होते.
- ६) गंभीर नैराश्य:-नैराश्याच्या भागामध्ये काही क्लिनिकल वैशिष्टे आहेत जी किमान २ आठवडे चिन्हे आणि लक्षणे समाविष्ट आहेत,
- उदास मनःस्थिती उदासीनता, नियमित कृती मध्ये रस न राहणे,
 - उदासिनता, निराशा असहाय्य आणि नकारात्मक विचारामुळे एकाग्रतेमध्ये अडचण निर्माण होते.
 - विविध शारिरीक हालचाली (सायकोमोटर कृती) मध्ये संथ विचार आणि उपक्रमांमध्ये कमी उर्जा लावणे,
 - शारिरीक लक्षणे - डोके जड होणे, शरीर दुखणे, सहज थकवा येणे,
 - जैवीक लक्षणे - निद्रानाश, भुक आणि वजन कमी होणे, लैंगिक इच्छा कमी होणे
 - आत्महत्या - आत्महत्याची जोखीम आणि मरणाची ईच्छा.
 - मनोविकाराचे लक्षणे (सायकोटीक लक्षणे) - भ्रम व भास आणि गैरवर्तणुक

मनोविकारा बद्दल काही महत्वाचे तथ्ये-

- मानसिक रुग्ण सायकोसिस अल्प किंवा दीर्घकाळा पर्यंत टिकू शकते.
- जर एखादी व्यक्ती ड्रग्स घेत असेल (उदा.धार्मीक किंवा पारंपारिक समारंभासाठी) किंवा अत्यंत सामाजिक ताणतणाव असेल (उदा.आजारपण किंवा एखाद्या प्रिय व्यक्तीचा मृत्यु, जिवात आणखी राहण्याची परिस्थिती) अशा घटना अनुभवले असले तर मनोविकृती क्षणीक राहू शकते.
- एखाद्या व्यक्तीला अपघात किंवा गंभीर संसर्गानंतर (विशेषतः वृद्ध व्यक्ती) मनोविकाराचा क्षणीक स्वरुपाचा अनुभव येऊ शकतो.
- मनोविकृतीची लक्षणे एका महिन्यापेक्षा जास्त काळ राहिल्यास आणि व्यक्तीच जीवनावर किंवा कुटुंबावर विपरीत परिणाम होत असल्यास " स्किझोफ्रेनिया" नांवाचा गंभीर मनोविकार होण्याचे शक्यता असते.
- स्किझोफ्रेनियावर नेहमी औषधांनी उपचार करावे लागतात.

स्किझोफ्रेनिया केस स्टडी ३

राजा हा ३५ वर्षांचा माणूस असून तो अजूनही आपल्या आई वडीलांसोबत राहतो. त्याच्या गांवात राजाला "वेडा मानुस" म्हणून ओळखले जाते. बाहेर जातांना तो त्याच्या दिसण्याकडे आणि स्वच्छतेकडे दुर्लक्ष करतो आणि स्वतःशी बोलणे किंवा अचानक लोकांवर ओरडणे या सारखे विचित्र वागणुक करतो. पण बहुतेक वेळा राजा घरी उशिरा झोपण्यात आणि टिक्की पाहण्यात घालवायचा. राजा आळशी असल्याची आणि शेतात मदत करत नसल्याची तक्रार त्याचे वडील करतात. काही वर्षांपूर्वी एका डॉक्टरांनी आवाज ऐकण्यासाठी राजाला औषध लिहून दिली. पण राजाला बरे वाटल्यावर त्याने औषधे बंद केली. टिक्की कार्यक्रमातील लोक आपल्या विचारावर प्रभाव पाडत आहेत असे वाटल्याने दोन दिवसांपूर्वी राजाने टिक्की सेट तोडला. राजाने कोणती लक्षणे दर्शविली आहेत

- राजा त्यांच्या दिसण्याकडे दुर्लक्ष करीत आहे (प्रेरणेचा अभाव)
- राजा स्वतःशी बोलत आहे आणि लोकांवर ओरडत आहे (कदाचित आवाज ऐकु येत असेल)
- राजा उशीरा झोपतो (प्रेरणेचा अभाव)
- राजाने टिक्की नष्ट केला आहे (त्याला कदाचित टिक्कीचा प्रभाव वाटला असेल, एक विशिष्ट प्रकारचा भ्रम)
- राजाने औषधे बंद केली आहेत. (त्याला त्याच्या आजाराबद्दल काही समज नाही)
- दिर्घकाळ उपचार न केलेल्या मनोविकार असलेल्या लोकांसाठी राजा अनुभवत असलेल्या प्रेरणेचा अभाव महत्वपूर्ण आहे.

मनोविकार असलेल्या व्यक्तीला कसे ओळखावे?

मनोविकारासाठी समुदाय माहिती देणारे निर्णय साधन (CIDT) फार्म आहे

जर तुम्ही तुमच्या समुदायातील अशी लक्षणे असलेल्या कोणत्याही व्यक्तीला बघीतले असेल किंवा आशानी तुम्हाला त्याबद्दल माहिती दिली, तर तुमची पहिली पायरी म्हणजे जवळच्या आरोग्य केन्द्रातील वैद्यकीय अधिका-याला कळवावे आणि संदर्भ सेवेची व्यवस्था करणे.सिएचओ कडे पाठविण्यापुर्वी स्थिती समजून घेण्यासाठी तुम्ही सिआयडिटी टुल भरावे, तुम्ही व्यक्तीच्या कुटुंबातील सदस्याला माहिती भरून घेण्यासाठी विचारणा करावी.

वरीलपैकी कोणतेही लक्षणे असलेल्या व्यक्तीला तुम्ही कशी मदत कराल?

सामान्य मानसिक विकाराप्रमाणेच, गंभीर मानसिक विकारांच्या उपचारामध्ये मानसशास्त्रीय प्राथमिक उपचार, मानसिक आरोग्यावर उपाययोजना आणि औषधांचा समावेश आहे.

जर तुम्ही तुमच्या समुदायातील कोणत्याही व्यक्तीला अशा लक्षणांसह बघीतले असेल किंवा आशानी तुम्हाला त्याबद्दल माहिती दिली, तर तुमची पहिली पायरी म्हणजे सदर व्यक्तीला वैद्यकीय अधिकारी असलेल्या आरोग्य केन्द्रात पाठवावे. तथापी अशी काही केसेस असतील जिथे तुम्हाला व्यक्ती आणि कुटुंबाला वैद्यकीय सेवा मिळण्यापुर्वी त्यांना मदत करावी लागेल.

तुम्ही अशा व्यक्तीला मानसोपचार प्रथमोपचार देऊ शकता.

१) निर्णय न घेता ऐकुण घ्या.

- संयमाने, आदराने ऐका आणि निर्णय घेऊ नका किंवा लाडु नका.
- जर ती व्यक्ती स्वतःहुन बोलत नसेल तर ती/तो दररोज काय करते हे सांगण्यासाठी तिला प्रोत्साहीत करा.
- तुम्ही त्या व्यक्तीला कोणत्याही शंका किंवा भीती बद्दल विचारू शकता.
- हळु आणि स्पष्ट वाक्यात, शांत आणि मैत्रीपूर्ण आवाजात बोला.

- त्या व्यक्तीशी त्याच्या भ्रम किंवा संभ्रम बदल वाद घालु नका (या तर्कहीन समज त्या व्यक्तीसाठी वास्तवीक आहेत हे मान्य करा परंतु ते तुमच्या साठी वास्तविक आहे असे भासवु नका)
- अनपेक्षित कृती टाळण्यासाठी संघर्ष टाळा.

२) आत्महत्याच्या जोखमीचे आणि इतरांना हानी होण्याच्या शक्यताचे मुल्यांकन करा.

आत्महत्येच्या जोखमीचे मुल्यांकन करा.

- आत्महत्या सामान्य आहेय मनोविकार असलेल्या १० पैकी १ व्यक्ती आत्महत्या करते,
- आत्महत्येचे विचार येत आहे का हे विचारा, होय असल्यास ठोस मदतीसाठी योजना करा.
- त्या व्यक्तीला स्वतःचे नुकसान करण्याचा सुचना देणारे आवाज ऐकु येत आहे का ते विचारा (येत असल्यास आपल्या सुपरवायझर किंवा मानसिक आरोग्य तज्ञाचा सल्ला घ्या)
- मानसिक आरोग्य प्रथमापचारा बदल तुम्ही प्रकरण ३ मध्ये शिकलेले आहात त्या नुसार कृती करा.

इतरांना हाणी होण्याच्या जोखमीचे मुल्यांकन करा.

- मनोविकार असलेली व्यक्ती इतरांना इजा करणे हे सामान्य नाही.
- क्वचित प्रसंगी असे घडु शकते कि मनोविकार असलेल्या व्यक्तीने त्याच्या भ्रमात दुसऱ्या व्यक्तीला गुंतविले आहे आणि त्याला त्याच्यापासुन धोका आहे असे वाटणे.
- त्या व्यक्तीला दुसऱ्या व्यक्तीस हानी पोहचविण्याचे आदेश देणारे आवाज ऐकु येत आहेत का ते विचारा. (असल्यास तुमच्या सुपरवायझरचे किंवा मानसिक आरोग्य तज्ञाचा सल्ला घ्या)
- जर एखादी व्यक्ती हिंसाचाराची धमकी देत असेल तर मदतीसाठी कॉल करा

३) आश्वासन आणि माहिती द्या.

- तुम्हाला मदत करायची आहे हे त्या व्यक्ती/कुटुंबाला सांगा.
- व्यक्ती/कुटुंबाला हे सांगा की तुम्हाला असे वाटत आहे की तो/ती खरोखर वैद्यकीय आजाराने ग्रस्त आहे.
- व्यक्ती/कुटुंबाला सांगा की तणाव आणि भीती कमी करण्यासाठी प्रभावी औषधे उपलब्ध आहेत.
- जेव्हा एखादी व्यक्ती तिव्र मतीभ्रम किंवा भ्रमात असेल तेव्हा त्यांना मनोविकारा बदल माहिती देणे योग्य नाही, कारण त्यांना त्यांच्या आजारा विषयी कल्पना नसते.
- जेव्हा ती व्यक्ती परत वास्तव जिवात परत येते (उदा.औषधे घेत असतांना) तेव्हा मनोविकाराची लक्षणे स्पष्ट करणे महत्वाचे आहे.

४) व्यक्तीला आरोग्य सेवा प्रदान करणाऱ्याकडुन योग्य मदत मिळविण्यासाठी प्रोत्साहीत करा.

- मनोविकार असलेल्या व्यक्तीला शक्य तितक्या लवकर औषधे घेणे आवश्यक आहे.
- वैद्यकीय अधिकारी असलेल्या जवळच्या दवाखाण्यात संदर्भ सेवा द्या.
- प्रोत्साहन आणि समर्थनासाठी कुटुंबाचा समावेश करा.

५) स्वयःमदत उपचारांना प्रोत्साहन देण्या ऐवजी कुटुंबाच्या समर्थनावर लक्ष केन्द्रीत करा.

- कुटुंबाला माहिती आणि भावनिक आधार द्या.

- मनोविकार असलेल्या व्यक्तीसाठी आणि कुटुंबातील सदस्यासाठी कोणती वागणुक तणाव करमी कमी करेल याचा सल्ला द्या .

जेव्हा व्यक्तीला मदत नको असते तेव्हा तुम्हाला कठीन प्रसंगाना सामोरे जावे लागू शकते . तिन्न मनोरुग्ण असलेल्या व्यक्तीसाठी हि परिस्थिती महत्वाची आहे, कारण आजाराविषयी आंतरीक ज्ञान नसल्यामुळे अशा केस मध्ये-

- आजार असल्याचा ठपका लावण्याचा प्रयत्न करू नका . आणि म्हणा की तुम्ही भीती तणाव किंवा झोपेच्या समस्यासाठी मदत घेऊ शकता .
- प्रोत्साहनासाठी कुटुंबाला सहभागी करून घेण्याचा प्रयत्न करा
- सल्ल्यासाठी आपल्या सुपरवायझर किंवा सिएमओ/वैद्यकीय अधिकारी यांना विचारा .

जेव्हा एखाद्या व्यक्तीला त्याच्या/तिच्या भ्रम आणि भ्रमामुळे स्वतःला धोका वाटतो तेव्हा असे होऊ शकते .

- मनोविकार असलेल्या लोकांपैकी फक्त काही टक्के लोकांना हिंसेचा धोका असू शकतो (दुर्दैवाने प्रसार माध्यम अशा काही केसेला प्रसिध्दी देतात)
- कोणतेही संघर्ष टाळण्याचा प्रयत्न करा आणि व्यक्तीच्या खुपजवळ जाऊ नका .
- भीती कमी करण्यासाठी शांत वातावरण निर्माण करण्याचा प्रयत्न करा .
- शक्य असल्यास त्या व्यक्तीला बसण्यास सांगा .
- हळुहळु शांतपणे बोला (कोणीही तुमचे नुकसान करू इच्छीत नाही, तुम्ही सुरक्षीत आहात)
- मदतीसाठी आपल्या सुपरवायझर, मानसिक आरोग्य तज्ञ किंवा डॉक्टरांना कॉल करा (किंवा दुस-याला कॉल करू द्या)
- दरम्यान तुम्ही आजुबाजुला असलेल्या कोणालाही मदत/समर्थनासाठी विचारू शकता .
- आपात्कालीन परिस्थितीमध्ये तुम्हाला मदतीसाठी पोलिसांना कॉल करावा लागेल .

व्यक्तीचे मुल्यमापण वैद्यकीय अधिकारी आणि तज्ञाकडून केले जाईल, जे तिला/त्यासाठी औषधे लिहून देतील .

मनोविकृतीसाठी मनोसामाजीक उपाययोजना :

जेव्हा एखादी व्यक्ती स्क्रिझोफ्रेनीया किंवा मुड (मनस्थिती) विकाराने ओळखल्या जाते, तेव्हा त्याच्या व्यवस्थापनामध्ये औषधासह मनोसामाजिक उपाययोजना देखील समाविष्ट असते . यामध्ये मनोशिक्षण (सायकोएज्युएकेश) कॉग्नीटीव्ह बिहेवियरल थेरपी (सिवीटी) सामाजीक कौशल्य शिक्षण आणि कौटुंबीक उपाययोजनेचा समावेश आहे . हे उपाययोजना प्रदान करण्यात तुम्ही सिएचओ ला मदत कराल .

मनोविकारासाठी औषधे

जेव्हा एखाद्या व्यक्तीला एखाद्या तज्ञाद्वारे मनोविकाराचे निदान केले जाते तेव्हा त्याला/तिला औषधे लिहून दिली जातात . त्याला अँटीसायकोटीक्स औषधी म्हणतात .

- ही औषधे काही दिवसात भ्रम आणि संभ्रमावर उपचार करण्यासाठी खुप प्रभावी आहेत .
- पहिल्या दिवसात व्यक्तीला औषधामुळे शांत (थकल्यासारखे) वाटू शकते .
- औषधी सामान्यतः दररोज घ्यावी लागतात, काही इंजेक्शन म्हणून देखील दिली जाऊ शकतात . (दर २ किंवा ४ आठवड्यांनी एक इंजेक्शन)

- काही औषधामुळे शरिराच्या कडकपणाचा थरकाप होणे (उदा.हॅलोपेरिडॉल) किंवा वजन वाढणे (ओलान्झापाईन) असे साईड इफेक्ट होऊ शकतात.
- साईड ईफेक्ट असह्य वाटल्यास डॉक्टर औषध बदलून देतील किंवा साईड इफेक्ट कमी करण्यासाठी दुसरे औषध लिहून देतील.
- आजारपणाचे पुढील धोके टाळण्यासाठी औषधे पुर्ण कालावधीसाठी द्यावीत. (सामान्यतः वेगवेगळ्या एपीसोड मध्ये सायकोसिस होत असतो)

एकदा उपचार सुरु केल्यानंतर आशा आणि सिएचओ च्या मदतीने त्या व्यक्तीला सहकार्य,मदत आणि समर्थन देण्यामध्ये आपली महत्वाची भूमिका राहिल.

उपचाराचे पालन सोपे आणि सुलभ कसे करावे?

- ती व्यक्ती दररोज औषध किंवा त्याचे इंजेक्शन नियमितपणे घेत असल्याची खात्री करा.
- रुग्णांना (त्या व्यक्तीला)डॉक्टराशी बोलल्याशिवाय त्याची औषधे थांबवू नका, असा सल्ला द्या.
- असह्य साईड इफेक्ट आढळल्यास डॉक्टरांचा सल्ला घ्या.

रुग्ण नियमितपणे वैद्यकीय तपासणीसाठी (उदा.रक्त चाचण्या) डॉक्टराकडे जाते याची खात्री करा. (तिन महिन्यात एकदा)

मनोविकार असलेल्या व्यक्तीचे समर्थन कसे करावे.

- एकदा व्यक्ती पुन्हा पहील्यासारखा झाल्यावर तुम्ही स्वयं-मदत उपचारांसाठी प्रोत्साहन देण्यावर लक्ष केंद्रीत करू शकता आणि मनोविकाराची लक्षणे स्पष्ट करू शकता.
- छोटे छोट्या कृती करण्यास प्रोत्साहन द्या परंतु त्या व्यक्तीवर जास्त भार टाकू नका.
- हे लक्षात ठेवा की एकदा भ्रम आणि संभ्रम दुर झाल्यावर व्यक्तीला प्रेरणा कमी होऊन काही काळासाठी उदास मनःस्थिती होऊ शकते (त्या काळात नेहमी आत्महत्येचे विचाराबाबत माहिती घ्यावी.)
- झोप न येणे हे पुन्हा आजारी पडण्याच्या सूचना राहू शकते, डॉक्टरांचा सल्ला घ्या.
- प्रत्येक २-४ आठवड्यांची किंवा डॉक्टरांनी सांगितल्यानुसार व्यक्तीचा पाठपुरावा करण्याचा प्रयत्न करा.
- कुटुंबाचा समावेश करणे आणि त्यांना पाठींबा देणे महत्वाचे आहे

पुनर्वसन: स्क्रिझोफ्रेनिया सहसा प्रौढत्वाच्या सुरुवातीच्या काळामध्ये विकसित होतो, म्हणुन पुनर्वसनाने व्यक्तीची सामान्यपणे कार्य करण्याची क्षमता वाढविण्यासाठी लक्ष केंद्रीत केले पाहिजे, म्हणुन पुनर्वसनामध्ये व्यावसायिक प्रशिक्षण आणि दैनंदिन जीवनातील समस्या सोडविण्यासाठी आणि आर्थिक तरतुदीचे व्यवस्थापन करण्यासाठी त्यांना तयार करणे गरजेचे आहे. कुटुंबातील सदस्यांना स्क्रिझोफ्रेनिया बद्दल शिक्षित करण्यासाठी कौटुंबीक शिक्षण आवश्यक आहे.जे रुग्णाला बरे होण्यास मदत करू शकते. स्क्रिझोफ्रेनीया असलेले लोक कुटुंब आणि मित्राच्या भरपूर पाठिंब्याने बरे होतात.

३.बाल आणि किशोरवयीन मानसिक आरोग्य विकार

हे विशिष्ट वयोगटासाठी वेगळे असते. उदा.काही मुले इतर मुलांच्या तुलनेत हळू विकसीत होतात (बौद्धिक विकास अक्षमता) किंवा समस्या निर्माण करणारी वागणुक दर्शवितात.यामध्ये समाविष्ट आहे-.

१. बौद्धिक कार्यामध्ये मर्यादीत राहणे (बौद्धिक विकासाचे अपंगत्व)

वर्तणुक विकार जसे-

१) अटेंशन डेफीसिएट हायपरएक्टिव्हिटी डिसऑर्डर(ADHD)

२) ऑपोजीशनल डिफिएंट डिसऑर्डर (ODD)

३) आचरण विकार,(Conduct Disorder - CD)

१. बौद्धिक विकास अक्षमता(Intellectual Developmental Disability - IDD):

आयडिडी हा एक अविकसीतमेंदुचा विकार (न्युरोडेव्हलपमेंटल डिसऑर्डर) आहे. हे अपंगत्वबौद्धिक कार्य आणि दैनंदिन वर्तन या दोन्हीच्या कार्यामधील अडथळा येणारे विकार आहे, ज्यामध्ये अनेक दैनंदिन सामाजिक आणि व्यावहारिक कौशल्ये समाविष्ट आहेत. हे अपंगत्व वयाच्या १८ व्या वर्षापूर्वी सुरु होते, पुर्वी याला मानसिक मतीमंदता असे म्हटले जात होते, परंतु आता बौद्धिक अपंगत्व हा शब्द अधिक समावेशक आणि कमी भेदभाव करणारा असल्यामुळे वापरला जातो.

आयडिडी हि सर्वात सामान्य विकासात्मक अपंगत्व आहे. जगातील सुमारे ३ टक्के लोकसंख्या या स्थितीला बळी पडलेली आहे. भारतात एक हजार पैकी ५ मुलांना बौद्धिक अपंगत्व असल्याचे निदान होते. हे मुलीपेक्षा मुलांमध्ये अधिक सामान्य आहे. इतर शारीरिक रोग आणि अपंगत्वामुळे बौद्धिक अपंगत्वाच्या गंभीर आणि खोल पातळीसह मृत्युचे प्रमाण जास्त आहे. अनेक जैवीक आणि मनोसामाजिक जोखीम घटक आहेत ज्यामुळेआयडिडी होऊ शकतो. परंतु आयडिडी चे नेमके कारण माहित नाही.

मुलांमध्ये आयडिडी ची वैशिष्ट्ये

- बौद्धिक कार्यामध्ये मर्यादीत राहणे (बुद्धिमता)
 - संख्या,वेळ,अक्षरमाला इत्यादी शिकण्यात अडचण.
 - बरोबर आणि चुक काय आहे आणि तर्क काय आहे हे समजण्यात अडचण,
 - समस्या सोडविण्यात असमर्थ किंवा अडचण येणे
- दैनंदिन कार्ये मर्यादित होणे
 - लोकांकडून त्यांच्या दैनंदिन जीवनात शिकलेली आणि पार पाडलेली कौशल्ये आत्मसात करण्यात अडचण.
 - भाषा, पैसा वेळ आणि संख्या शिकण्यात अडचण येणे, आणि स्वतःची संकल्पना आणि आपणहुन मार्ग समजण्यात अडचण.
 - परस्पर कौशल्ये, सामाजीक जबाबदारी, स्वाभिमान, सामाजीक समस्या सोडविणे आणि नियमाचे पालन करणे कायद्याचे पालन करण्याचे समजण्यात असमर्थ असते]
 - रोजच्या जीवनातील (वैयक्तीक काळजी) व्यावसायीक कौशल्ये, दैनंदिन जीवनातील स्वतःची काळजी घेणे, मजुरीच्या/व्यवसायाच्या कामाशी संबंधित कौशल्ये, आरोग्याची काळजी घेणे,

प्रवास वाहतुक, वेळापत्रक किंवा दिनचर्या, सुरक्षीतता, पैशाचा वापर, फोनचा वापर, बस पकडणे, सायकल चालविणे इत्यादी कामात अडथळा येते.

बौद्धिक विकासात कमी असलेल्या मुलांना ओळखाची चिन्हे

- इतर मुलांपेक्षा उशिरा बसणे, रांगणे, किंवा चालणे.
- बोलायला उशिरा शिकणे, किंवा बोलण्यात आणि लक्षात ठेवण्यास त्रास होणे.
- टॉयलेट, कपडे घालणे, आणि स्वतः खाणे, या सारख्या गोष्टी हळुहळु शिकतात.
- बाहेर समाजात कसे वागावे व बाहेरील नियम समजण्यात अडचण होते.
- त्यांच्या कृतीचे परिणाम बघण्यास त्रास होते.
- समस्या सोडविण्यास आणि तर्कशुद्ध विचार करण्यात अडचण येते.
- शिकण्याची क्षमता कमी होते आणि शिक्षणाबद्दल कोणतेही मागणी करीत नाही.
- भाषे बद्दल बोलका, किंवा चटकण ग्रहण करण्यात अडचण.
- सायकोमोटर कौशल्याची कमतरता.
- निराश किंवा अस्वस्थ राहणे चिडचिड करणे, मुड मध्ये चढउतार होणे आणि कृती करतांना सोडून देणे.
- अशी बौद्धिक अपंग मुले बाहेरच्या जगाविषयी समजण्यास वेळ लावतात. आणि त्यांना विचार करण्यास आणि नविन गोष्टी कौशल्ये शिकण्यास जास्त वेळ लागतो. उदा बोलणे, स्वतःहुन काम करणे, जसे की कपडे घालणे आणि स्वतः खाणे. विशिष्ट कौशल्य आत्मसात करण्याचे वय, हे शिकण्यावर व शिकण्याच्या वेगावर अवलंबून असते.
- जन्मापासून किंवा अचानक कोणत्याही आजाराच्या संसर्गामुळे बोलण्यात किंवा भाषेत अडचण आलेली मुले.

तळागाळातील कार्यकर्ता म्हणून तुमची भुमिका अशा संभाव्य लक्षणे असलेल्या मुलांना ओळखणे आहे. पालकांना योग्य मदतीसाठी प्रोत्साहित करणे आणि योग्य माहिती प्रदान करणे ही राहिल.

- आयडीडी असलेल्या मुलांची लवकर ओळख करणे आणि आरोग्य सुविधा कडे(आरोग्य केन्द्रात) पाठविणे.
- बौद्धिक अपंगत्वाबद्दल पालकांना शिक्षित करा. त्यांना जितके अधिक माहिती असेल तितके चांगले संगोपन करेल.
- मुलांना अनुकूल कौशल्ये शिकविण्यासाठी प्रोत्साहित करा. जसे की खाणे, कपडे घालणे, केशभूषा करणे आणि शौचालयास जाणे.
- आयडीडी असलेल्या मुलांसाठी विशेष शिक्षणाच्या गरजेवर भर देणे.
- बौद्धिकदृष्ट्या कमजोर मुलांच्या पालकांशी सल्ला आणि भावनिक आधार म्हणून संपर्क साधणे.
- इतर गर्भवती महिलांना आणि त्यांच्या जोडीदारांना पोषणाचे महत्व, संस्थात्मक प्रसूती आणि प्रसूतीनंतर अर्भक आणि आईची नियमित काळजी तपासणी या विषयी समुपदेशन करणे.

२.लक्षकेन्द्रीत अतिचंचल विकार (अटेंशन डेफिसिट हायपरएक्टिव्हिटी डिसऑर्डर-एडीएचडी)

हा एक न्युरोडेव्हलपमेंट डिसऑर्डर (एक अविकसीत मेंदुचा विकार) आहे ज्या मध्ये दुर्लक्षित वागणे, अतिक्रियाशीलता, चंचलता आणि आवेगपूर्ण वागणे, या बाबींचा अंतर्भाव होतो. यामध्ये काही प्रमाणात अनुवंशीकतेचा घटक असू शकतो. परंतु मुलांमध्ये तो नेमका कशामुळे होतो हे स्पष्ट नाही.जेव्हा एडीएचडी असलेल्या मुलांना ओळखले जात नाही. तेव्हा त्यांना खोडकरी आणि बेजबादार असे चुकीचे (शिकका लावल्या जाते) समजल्या जाते आणि त्यांच्या वागणुकीसाठी त्यांना दोषी ठरवले जाऊ शकते.

आणि शिक्षा दिली जाऊ शकते. शिक्षेमुळे त्यांचे वर्तण विघडू शकते. आणि एडीएचडी असलेल्या मुलांना काळजी आणि कौटुंबिक आधार न मिळाल्यास ते शाळा आणि इतर कार्य कृती सोडू शकतात.

लक्षकेन्द्रीत अतिचंचल विकार (ADHD) च्या वर्तणुकीचे पैलू:

जेव्हा एखादे मुल अशा कामामध्ये गुंतलेले असते ज्यासाठी दक्षता, लगेच प्रतिक्रिया देणे, आवश्यक असते तेव्हा त्यांच्यामध्ये दुर्लक्ष दिसून येते. (उदा. शाळेमध्ये)

अति क्रियाशिलतेमध्ये अत्याधिक कृतींचा समाविष्ट असतात. मुलांना अपेक्षेनुसार शांत बसण्यास त्रास होऊ शकते, मोठी मुले चंचल, अस्वस्थ किंवा बोलकी असू शकतात. कधीकधी इतरांना ते पाहतांना थकल्यासारखे वाटते.

काही वेळा मुले घाईघाईने परिणामाचा विचार न करता वागणे कृती करणे ज्याचा परिणाम नकारात्मक होण्याची शक्यता असते (उदा इकडे तिकडे न पाहता रस्त्यावरून धावणे, किशोरवयीन आणि प्रौढांमध्ये अचानक शाळा किंवा नोकरी सोडणे इत्यादी)

दुर्लक्षीतपणा	अतिचंचलता	आवेगपूर्ण/तडतड करणारा
१. एखाद्या बाबी कडे बारकाईने लक्ष देणे. २. असक्षम शालेय अभ्यासात, नेमुण ३. दिलेल्या कामामध्ये तसेच इतर कृतीमध्ये क्षुल्लक (निष्काळजीपण) चुका करतो.. ४. दैनंदिन कामामध्ये लक्ष केन्द्रीत करून काम न करणे. ५. नेहमीच इतरांच्या उत्तेजनामुळे विचलित होणे. ६. दैनंदिन कामकाजात विसरभोळेपणा . ७. लक्ष केन्द्रीत करावयाची कामे टाळणे. ८. प्रत्यक्ष कोणी बोलत असतांना त्यांना टाळणे. ९. दैनंदिन कामे व्यवस्थीतरित्या पार न पाडणे. वारंवार विसरभोळेपणा .	१. बसून असतांना हात आणि पायाच्या हालचाली करणे. २. झाडे, भिंती आणि उंच भागावर अतिउत्साहाने चढतो ३. अतिउत्साही उर्जा आणि अति शारिरीक हालचाली करतो. ४. सावकाश किंवा फुरसतीच्या वेळी शांततेच्या वातावरणात सक्रीय राहून खेळत राहतो. ५. जास्त बोलतो. बडबड करतो ६. एका जागी बसून राहत नाही.	१. प्रश्न पूर्ण होण्यापुर्वीच उत्तरे देतो/दिण्याचा प्रयत्न करतो. २. इतरांच्या कामात उपक्रमात अडथळा आणतो किंवा त्यांच्यामध्ये चुडबुड करतो. ३. त्याचा किंवा तिचा नंबर लागण्यापुर्वीच घाई गडबड करणे.

३. ऑपोजीशनल डिफीएंट डिसऑर्डर (ODD)

हा एक लहानमुलांमध्ये आढळणारा विकार असून त्यामध्ये शत्रुत्वता दर्शविणे, विरोधीपणाने वागणे, आज्ञा न पाळणे, आणि प्रौढ किंवा प्रमुख व्यक्तीसोबत अपमानकारक वागणे यास ओडीडी असे

म्हणतात. ओडीडी च्या वैशिष्ट्यामध्ये मुलात चिडखोरपणा, बदला घेण्याची वृत्ती, तसेच भांडखोरपणा वर्तणुकीचे असतात.

मुलांमध्ये ओडीडी आहे की नाही हे कसे ओळखावे?

असल्याचे निदान करण्यासाठी, लहान मुलांमध्ये खालील पैकी किमान ४ लक्षणे असली पाहिजे:

- रागावालेला आणि चिडचिड मनःस्थिती (मुड)

- ✓ अनेक वेळा रागावतो
- ✓ इतरांकडून सहज नाराज होतो.
- ✓ अनेकदा रागावलेला आणि चिडलेला असतो.

- वादग्रस्त आणि विरोधात्मक वर्तण.

- ✓ अनेकदा प्रौढ आणि अधिकार असलेल्या व्यक्ती सोबत वाद घालतो.
- ✓ अनेकदा सक्रीयपणे प्रौढांच्या विनंत्या आणि नियमाचे पालनाला नकार देतो.
- ✓ जाणून बुजून लोकांना त्रास देतो.
- ✓ अनेकदा त्याच्या चुका आणि गैरवर्तणासाठी इतरांना त्रास देतो.

- प्रतिशोध

- ✓ अनेकदा व्देषपूर्ण किंवा प्रतिशोधात्मक असतो.
- ✓ मागील सहा महिन्यात किमान दोनदा व्देषपूर्ण किंवा प्रतिशोधात्मक वर्तन दाखविले आहे.

या वर्तनांची चिकाटी आणि सातत्यता या वर्तनाला वेगळे करण्यासाठी वापरले पाहिजे, जे लक्षणात्मक वर्तणातुन सामान्य मर्यादित राहिल.

- पाच वर्षांपेक्षा कमी वयाच्या मुलांसाठी हे वर्तण ठरावीक कालावधीसाठी काही दिवसात घडले किंमन सहा महिणे.
- पाच वर्षे किंवा त्यापेक्षा जास्त वयाच्या मुलांसाठी वर्तण आठवड्यातुन एकदा तरी घडले पाहिजे.किमान सहा महिन्यापर्यंत हि लक्षणे घरात, शाळेत, समाजात, किंवा तिन्ही ठिकाणी असु शकतात.

ओडीडी लवकर सुरु झालेल्या मुलांना नंतरच्या आयुष्यात कंडक्ट डिसऑर्डर (सिडी) होण्याची शक्यता असते.वर्तणुकीशी संबंधित समस्यांचे अधिक गंभीर स्वरुप आहे, म्हणुन ओडीडी ची लवकर ओळख आणि उपचार खुप महत्वाचे आहे.

४) आचरण विकार (Conduct Disorder - CD)

कंडक्ट डिसऑर्डर हा वर्तणुक आणि भावनिक विकारांचा एक गंभीर विकार आहे.मुले आणि किशोरवयीन मुलांमध्ये हा आढळुण येतो, या विकाराने ग्रस्त असलेले मुल व्यत्यय आणणारे कृत्य करु शकतात. ही मुले प्रामुख्याने विध्वंसक आणि हिंसक वर्तण करणारे असुन ते समाजामध्ये अडचणी निर्माण करणारे असतात.

कंडक्ट डिसऑर्डर ची चिन्हे आणि लक्षणे कोणती आहेत?

लहान मुले आणि किशोरवयीनांना त्यांच्या विकासादरम्यान वर्तणुकी संबंधित समस्या असणे हे सामान्य आहे. तथापी जेव्हा मुलांचे वर्तन इतरांच्या हक्काचे उल्लंघन करते, आणि वागण्याच्या नियमाच्या

विरुद्ध जाते. ते वर्तन विरुद्ध टिकते आणि मुलांच्या किंवा कुटुंबाच्या दैनंदिन जीवनात अडथळा आणते, तेव्हा त्या मुलाला सिडी आहे हे मानल्या जाते. सिडी मध्ये दिसणारी सामान्य लक्षणे आहेत,

- लोक आणि प्राण्यांवर आक्रमकता दाखविणे (बहुतेक वेळा धमकावणे, शारिरीक मारामारी करणे, इतरांना गंभीर शारिरीक हाणि पोहचवू शकणारे शस्त्र वापरणे, लोक किंवा प्राण्यांवर शारिरीकदृष्ट्या क्रूर हल्ला करणे चोरी करणे.),
- मालमत्तेचा नाश, फसवणूक किंवा चोरी (दुस-याच्या घरात, इमारतीत किंवा कारमध्ये घुसणे, वस्तु किंवा मर्जी मिळविण्यासाठी अथवा जबाबदारी टाळण्यासाठी खोटे बोलणे)
- नियमाचे गंभीर गंभीरपणे उलंघन करणे (पालकांच्या मनाईला न जुमानता रात्री घराबाहेर पडणे किंवा शाळेतून पळून येणे)

वर्तनातील व्यत्ययामुळे सामाजिक, शैक्षणिक किंवा व्यावसायिक कामकाजात वैद्यकीय दृष्ट्या लक्षणीय कमजोरी होते. हि मुले सहसा त्यांचे वर्तन जसे करू शकतात त्यामुळे त्यांचे कौतुक होत नाहीत. इतरांना दुखावणे आणि इतरांना दुखावल्यावर सामान्यतः अपराधीपणा किंवा पश्चाताप कमी होते,

सिडी बदल जाणून घेणे आणि शिकणे महत्वाचे का आहे?

- मुले आणि किशोरवयीन मुले यांना शाळेत निलंबन, कामात समस्या होऊ शकते, तसेच कायदेशीर अडचणींना सामोरा जावे लागू शकते, लैंगिक सक्रमणाच्या रोगाला बळी पडू शकते, अपघात मारामारी मुळे शारिरीक इजा होऊ शकते.
- सिडी बहुतेक वेळा जास्त धोक्याच्या लैंगिक समस्यांच्या वर्तणुकीशी संबंधित असते. अल्कोहोल चा वापर, तंबाखुचे धूम्रपान, बेकायदेरशिर पदार्थांचा वापर आणि कायद्याच्या प्रति बेपर्वा आणि धोका पत्कारण्याचे वर्तण.

वर्तणुक विकार असलेल्या मुलांना कसे ओळखावे?

वर्तणुकीशी संबंधित समस्येसाठी समुदाय माहिती देणारे निर्णय साधन (सिआयडीटी) या टूल चा वापर करणे.

तुम्ही वर्तणुकीशी संबंधित विकाराची संभाव्य लक्षणे असलेली कोणतेही मुले /किशोरवयीन मुले ओळखत असल्यास तुम्ही हे टूल वापराल, लक्षणे समजून घेण्यासाठी आणि वर्तण शोधण्यात मदत करण्यासाठी (सिआयडीटी) भरतांना त्यांचे कुटुंबाशी संवाद साधावे, फार्म भरण्यासाठी कुटुंबातील सदस्य जवळचे काळजी घेणारे यांची मदत घ्यावी.

जर चिन्हे आणि लक्षणे जुळत असतील आणि शेवटच्या दोन प्रश्नापैकी किमान एका प्रश्नाचे उत्तर होय नोंदविला गेला असेल, तर तुम्ही पालकांना कळवा आणि मुलांना आरोग्य वर्धीनी उपकेन्द्रात पाठवा.

सिएचओ मुलांचे मुल्यांकन करेल आणि त्याला/तिला वैद्यकीय अधिकारी प्राआकेन्द्र किंवा तज्ञाकडे पाठवू शकेल.

तज्ञांनी निदानाची खात्री केल्यावर उपचार योजना आरोग्यवर्धीनी येथे सिएचओ कडे पाठविले केली जाईल, तुम्ही पालकांना उपचाराची माहिती द्याल आणि आवश्यक ते मदत द्याल.

४. मेंदुमज्जा दुर्बलता (न्युरोलॉजिकल कन्डीशन)

ही स्थिती आपल्या मेंदुवर परिणाम करतात आणि त्यामध्ये मीर्गी (अपस्मार/एपिलेप्सी) आणि स्मृतीभ्रंश यांचा समावेश होतो. जेव्हा एखाद्या व्यक्तीला अनेक झटके/फिट येतात त्याला आपण एपिलेप्सी म्हणतो. वृद्ध

लोकांमध्ये स्मृतीभ्रंश होऊ शकतो, म्हणजे स्मरणशक्ती कमी होणे उदा० ते कदाचित आपल्या कुटुंबातील लोकांचे नावे विसरतील किंवा त्यांना आपले घर सापडणार नाही.

१) एपीलेप्सी (मिर्गी)

एपीलेप्सी म्हणजे काय?

एपीलेप्सी चे लक्षण म्हणजे वारंवार दोरे/फिट्स येणे. एपीलेप्सी चे निदान करण्यासाठी व्यक्तीला दर महिन्यात किंवा २ दोरे येणे आवश्यक आहे.

एपीलेप्सी साधारणपणे वयाच्या २० वर्षांच्या आधी सुरु होते. कोणालाही एपीलेप्सी होऊ शकते. एपीलेप्सी पुरुष आणि महिलांनाही प्रभावित करते. १००-२०० पैकी सुमारे एका मध्ये एपीलेप्सी असु शकते.

झटके /फिट (दोरे) म्हणजे काय?

- व्यक्ती अचानक भान गमावून खाली पडु शकते.
- व्यक्ती जागृत राहु शकते आणि अचानक वागण्यात बदल दर्शवु शकते.
- व्यक्ती एका हाताच्या किंवा संपूर्ण शरिराच्या थरथरणा-या हालचाली दर्शवू शकते.
- झटके दोरे काही मिनीटे टिकु शकते.
- बेशुध्द असतांना ती व्यक्ती जीभ चावू शकते किंवा लघवी करु शकते.
- झटके थांबल्यावर व्यक्तीला थोडा वेळ झोप येत येईल.

दोरे येण्याची कारणे- हे वेगवेगळ्या प्रकारच्या कारणांमुळे होऊ शकतात.

- मेंदुचे संक्रमण (उदा मलेरिया, मेदुज्वर)
- मेंदुतील गाठी
- दारु सोडल्यावर
- इतर मेंदुचे गंभीर आजार.

एक हिस्टेरिकल प्रतिक्रिया देखील फिट सारखी दिसु शकते, परंतु व्यक्ती कधीही चेतना हरविणार नाही. जेव्हा ३० वर्षा पेक्षा जास्त वयाच्या व्यक्तीला पहिल्यांदा फिट येत असते तेव्हा ते वैद्यकीय कारणामुळे असु शकते. अशा व्यक्तीस तातडीने जवळच्या वैद्यकीय अधिका-याकडे पाठवा.

एपिलेप्सी बद्दल समजव गैरसमजः

इतर मानसिक आरोग्य विकारांप्रमाणेच, समाजातील लोकांमध्ये एपीलेप्सी बद्दल काही प्रचलित गैरसमज आहेत. यामुळे रोग ओळखण्यास आणि त्याची काळजी घेण्यास विलंब होतो. समाजामध्ये विविध ठिकाणी संवाद करतांना या गैरसमजांना दुर करण्याची आपली महत्वाची भुमिका आहे.

एपिलेप्सी बद्दल काही सामान्य समज(तथ्ये)व गैरसमज

गैरसमज	समज
१. एपीलेप्सी हा दृष्टात्मा किंवा अलौकीक शक्ती मुळे होतो	१) एपीलेप्सी/फिट हा मेंदुतील आंतरीक घटक जसे मेंदुतील विद्युतीय कंपाच्या बदलामुळे होतो.
२. एपीलेप्सी कधीही बरा होऊ शकत नाही.	२) एपीलेप्सी/फिट हा नियमित औषधोपचार आणि शस्त्रक्रीयेमुळे बरा होतो.
३. एखाद्या व्यक्तीला जर झटके येत असतील तर त्याला आवर घालून त्यांच्या तोंडात लाकडी ठोकळा किंवा चमचा टाकावा.	३) एपीलेप्सी/फिट च्या व्यक्तीला प्रतिबंधात ठेवू नये, परंतु हे निश्चित केले पाहिजे की बेडवरून किंवा उंचावरून तो खाली पडणार नाही याची काळजी घ्यावी. तसेच त्याच्या तोंडात जबरदस्तीने काहीही टाकू नये.
४. फिट आल्यावर ती व्यक्ती आपल्या जिभेला गिळू शकते.	४) एपीलेप्सी/फिट आल्यावर व्यक्ती त्याच्या जिभेला चावू शकते. ते त्यांची जिभ कधीही गिळू शकणार नाही.
५. एपीलेप्सी असलेले व्यक्ती शक्यतो कमी बुद्धीचे असतात.	५) एपीलेप्सी/फिट ची व्यक्ती सुध्दा इतरासारखी बुद्धीमान असते, एपीलेप्सी/फिट मुळे बुद्धीमत्तेवर काहीही फरक पडत नाही.
६. एपीलेप्सी असलेल्या व्यक्तीला नोकरी मिळू शकत नाही परिणामी त्यांना त्याच्या अशा विकारांच्या परिस्थितीमुळे घरीच राहावे लागते.	६) नियमित औषधोपचारामुळे एपीलेप्सी/फिट ची व्यक्ती निरोगी आणि कार्यक्षम जीवन जगू शकते, परंतु वाहन चालविण्याचे किंवा जड मशीनरीज चालविण्याच्या नोकरी टाळले पाहिजे.
७) एपीलेप्सी/फिट असलेली व्यक्ती लग्न करू शकत नाही किंवा त्यांना मुले होऊ शकत नाही.	७) जोडीदाराची संमती असल्यास एपीलेप्सी/फिट असलेली व्यक्ती लग्न करू शकते. वैद्यकीय सल्ला आणि आरोग्याची नियमित काळजी घेतल्यास मुले होऊ शकतात.

एपिलेप्सी आणि इतर मानसिक आरोग्य विकार: एपिलेप्सीमुळे व्यक्ती तसेच कुटुंबावर मोठा ताण येतो. हे लोक भावनिक समस्या निर्माण करू शकतात. एपिलेप्सी असलेल्या लोकांमध्ये सामान्य मानसिक विकार आणि मनोविकार सामान्य आहेत. एपिलेप्सी असलेल्या लोकांना आत्महत्या करण्याचा धोकाही वाढतो.

एपिलेप्सी स्थिती कशी ओळखायचे आणि शोधायचे?

समुदाय आधारित मुल्यांकन चेकलिस्ट (CBAC)

फार्म मध्ये फिट्सचा इतिहास संबंधीत एक प्रश्न आहेत. जर कोणत्याही व्यक्तीने या प्रश्नाला होय म्हटले असेल तर आशा त्या व्यक्तीला जवळच्या वैद्यकीय अधिकारी उपलब्ध असलेल्या आरोग्य केन्द्रावर पाठवेल, आणि आरोग्य वर्धीनी केन्द्र (उपकेन्द्राला) कळवतील स्थितीची अधिक माहिती समजून घेण्यासाठी तुम्ही CIDA टुल भरू शकता.

समुदाय माहिती देणारे निर्णय साधन (CIDT)

ज्यांनी समान लक्षणे सांगितलेली आहे त्यांच्यासाठी हे फार्म वापरा, एखाद्या व्यक्तीला एपीलेप्सी आहे की नाही हे यामधील प्रश्नावरून तुम्हाला समजण्यास सोपे जाईल.

एपीलेप्सी असलेल्या व्यक्तीला कशी मदत करावी ?

एपीलेप्सी हे एक दुरजर स्थिती आहे आणि वरील प्रमाणे चर्चा केल्यानुसार ती व्यक्ती इतर मानसिक आरोग्य विकारांना सुध्दा ग्रस्त राहु शकते. म्हणून अशी व्यक्ती आरोग्यवर्धीनी उपकेन्द्रात आल्यावर आपली भुमिका त्यांना मानसशास्त्रीय प्रथमोपचार प्रदान करण्याची राहिल.

१) निर्णय न घेता ऐका

- मुलभूत समुपदेशनासाठी व्यक्तीला मदत करा.
- इतर मानसिक आरोग्य विकाराची लक्षणे तपासा (आपण PHQ-2 वापरू शकता)

२) आत्महत्येच्या जोखमीचे मुल्यांकन करा

- आत्महत्येचे विचार आणि ठोस योजने बदल विचारा,
- आपण प्रकरण ३ मध्ये शिकल्याप्रमाणे कृती करा.

३) आश्वासन आणि माहिती द्या,

- एपीलेप्सी हा खरा वैद्यकीय आजार आहे आणि आत्म्यामुळे होत नाही
- एपीलेप्सी हा दिर्घकालीन आजार आहे.
- एपीलेप्सीचा उपचार औषधांनी प्रभावीपणे केला जाऊ शकतो
- एपीलेप्सी असलेली व्यक्ती सामान्य जीवन जगू शकते, लग्न करू शकते मुले होऊ शकते, बहुतेक नोकरी करू शकते.

४) व्यक्तीला वैद्यकीय मदतीसाठी प्रोत्साहन करा.

- त्या व्यक्तीने आधी डॉक्टरांना भेट दिली नसेल किंवा कोणतेही औषधे घेतली नसतील तर त्या व्यक्तीला ताबडतोब संदर्भ सेवा द्या.

५) स्व:मदत उपचारांना प्रोत्साहन देणे आणि जीवनशैलीत बदल करण्यासाठी सल्ला देणे.

- नियमित झोप घ्या
- नियमित जेवन करा.
- जास्तीचे शारिरीक व्यायाम टाळा.
- टिव्ही जास्त वेळ पर्यंत पाहु नये.
- सर्वसाधारणपणे जास्त ताण टाळा.
- दारू टाळा.
- विश्रांती, योगासने इत्यादीचा सराव करा.

व्यक्तीने दुचाकी, कार, ट्रक्टर चालवु नये किंवा जड यंत्रसामुग्रीवर काम करु नये (जोपर्यंत शेवटची फिट एक वर्षापेक्षा जास्त झाली नसेल तर)

एपीलेप्सी साठी उपचार

एकदा वैद्यकीय अधिका-याकडून व्यक्तीला "एपीलेप्सी फिट्स असल्याची खात्री झाली की त्या नंतर त्याला/तिला औषधे लिहून दिली जातील जी दिर्घ कालावधीसाठी घ्यावी लागतील. आपली मुख्य भुमिका व्यक्तीला आधार देणे आणि उपचाराचे पालन होत असल्याची खात्री करणे.

उपचार होत असल्याची खात्री करणे,

- त्या व्यक्तीला सांगा कि एपीलेप्सीवर एकमेव उपचार म्हणजे डॉक्टरांनी लिहून दिलेले औषधे असून ते नियमित घेणे होय.
- औषधे दररोज आणि दिर्घकाळ घ्यावी लागतात.
- व्यक्तीला सांगा की डॉक्टरांचा सल्ला घेतल्याशिवाय औषधोपचार थांबवु नका.
- औषधामुळे काहीवेळा सुरुवातीला थकवा येऊ शकतो.
- व्यक्ती नियमितपणे वैद्यकीय तपासणीसाठी जात असल्याची खात्री करा.(रक्त चाचणी स्कॅनींग इ).

जर एखाद्या व्यक्तीला फिट्स झटके येत असेल तर खालील प्रमाणे पाऊले उचला किंवा दक्षता घ्या.

- लक्षात ठेवा बहुतांश फीट (झटके) मध्ये स्वयंमर्यादित असतात ते काही मिनीटात थांबतात.
- जर व्यक्ती वेशुध्द झाला असेल तर त्याला त्याच्या बाजूने वळविण्याचा प्रयत्न करा.
- फिट आलेली व्यक्ती स्वतःला इजा पोहचविणार नाही याची खात्री करा.
- व्यक्तीला धरु नका किंवा थांबवु नका, त्याच्या तोंडात काहीही घालु नका.
- जर ५ मिनीटात फिट थांबत नसेल (थरथर थांबणे, डोळे उघडणे) तर ॲम्बुलन्स बोलवा.
- हि वैद्यकीय एमर्जन्सी आहे. (फीट्स मिर्गीची स्थिती)
- जेव्हा फिट आलेली व्यक्ती जागी होते किंवा होश मध्ये येते तेव्हा तीला/त्याला सांत्वना द्या.

२) स्मृतीभ्रंश (डिमेंशिया)

सामान्यतः केवळ वृद्ध लोक (६० पेक्षा जास्त) स्मृतीभ्रंशामुळे प्रभावित होतात. महिला आणि पुरुष दोघानाही स्मृतीभ्रंश होऊ शकतो. गंभीरपणे अल्कोहोलवर अवलंबून असलेल्या व्यक्तीला कमी वयात लवकर स्मृतीभ्रंश होऊ शकतो. स्मृतीभ्रंश हा सौम्य ते गंभीर अशा वेगवेगळ्या टप्प्यामध्ये होतो.

स्मृतीभ्रंशांची लक्षणे.

- स्मरणशक्ती समस्या : व्यक्ती नेहमीपेक्षा जास्त गोष्टी विसरु शकते, अधिक गंभीर प्रकरणामध्ये ती व्यक्ती तिचे जवळचे नातेवाईक कोण आहेत हे देखील विसरु शकते.
- अभिमुखता (ओरिएंटेशन) समस्या : व्यक्तीला त्याची/तिची खोली किंवा घर सापडणार नाही आणि कदाचीत दिवसाची वेळ सुध्दा माहिती नसेल.

- गोंधळलेली वागणुक: व्यक्ती अस्वस्थ असु शकते आणि रात्री फिरत असु शकते, आक्रमक वागणुक दाखवु शकते किंवा मुखपणाची कृती करु शकते.(उदा खाटेखाली अन्न ठेवणे) बोलणे विस्कळीत होऊ शकते.
- दैनंदिन जीवनातील कौशल्ये गमावणे किंवा विसरणे: अधिक गंभीर केसेस मध्ये व्यक्ती स्वतःची काळजी घेण्याची क्षमता हरवेल आणि कपडे घालणे, खाणे, अंघोळ करणे, आणि शौचालयासाठी मदतीची आवश्यकता पडु शकते.
- संपुर्ण असहायता : अंतिम टप्प्यात व्यक्ती पुर्णपणे अंथरुणाला खिळलेली असू शकते आणि त्याला सतत काळजीची गरज भासते.

स्मृतीभ्रंशांची कारणे

- सामान्य वृद्धत्व प्रक्रीया (सौम्य केसेस)
- मेंदुमध्ये अपुरा रक्तभिसरण (मेंदुतील लहान स्ट्रोक मुळे)
- अल्झायमर रोग (मेंदुच्या टिश्युचा नाश पावणे)
- एड्समुळे देखील स्मृतीभ्रंश होऊ शकते.

स्मृतीभ्रंशाचा कुटुंबावर कसा परिणाम होतो?

- बहुतेक कुटुंबामध्ये वृद्धांना प्रेम आणि आदराने वागविले जाते आणि जेव्हा.
- एखादी वृद्ध व्यक्ती अशारितीने (स्मृतीभ्रंशाचे) वागु लागते त्यावेळी कुटुंबावर प्रचंड ताण येते..
- जेव्हा स्मृतीभ्रंश वाढतो तेव्हा व्यक्तीला त्याची/तीची काळजी घेणारे कोणीतरी (सामान्यतः कुटुंबातील सदस्य) आवश्यक असते.

आपल्या समाजातील काही लोक अशा लक्षणांनी ग्रस्त असेल ती लक्षणे ओळखुन त्यांना योग्य ती मदत करण्याची आपली महत्वाची भुमिका आहे.

स्मृतीभ्रंश (डिमेंशिया) असलेल्या व्यक्तीला कसे ओळखावे?

आशा ने तुम्हाला अशा कोणत्याही व्यक्तीबद्दल माहिती दिल्यास किंवा व्यक्ती, कुटुंब सदस्य संबंधीत तक्रारीसह आरोग्य वर्धीनी केन्द्र (उपकेन्द्रात) मध्ये आले असल्यास तुम्ही एक तपासणी फार्म भरावे (स्क्रीनिंग टुल) तुम्ही यामधील प्रश्न व्यक्तीचे काळजी घेणा-या व्यक्तीला विचारावे, आणि त्याने/तिने ४ पेक्षा जास्त गुण मिळाले असतील तर त्याला संदर्भ सेवा द्यावे.

भारतीयासाठी दैनंदिन क्षमतेचे मापदंड (Everyday Abilites Scale for India)

- १) त्याने/तिने नुकतेच खाल्ले आहे, परंतु तो/ती हे विसरतो आणि त्याने नुकतेच जेवले असले तरी पुन्हा खायला मागतो.६
- २) तो/ती योग्य ठिकाणी लघवी करतो का ?
- ३) त्याचे/तिचे कपडे कधी लघवी किंवा शौचा मुळे घाण होतात का-?

त्याच्या कपड्या बद्दल मला पुढील गोष्टी सांगा,

- ४) त्याच्या/तिच्या शर्टची बटणे व्यवस्थित आहेत का?
- ५) त्याचे/तीचे धोतर/पिटीकोट व्यवस्थित बांधलेला आहे का?
- ६) तो/ती एखाद्या मंडळाचा सदस्य म्हणुन काम करु शकतो, म्हणजे गटकार्य ज्याच्या साठी लोकांकडुन वेगवेगळ्या भुमिका आवश्यक आहेत, यामध्ये तो/ती सहभागी होऊ शकेल का?
- ७) तो/ती महत्वाच्या कौटुंबिक बाबीवर उदा लग्नाविषयी आपले मत व्यक्त करतो का?

- ८) जर त्याला/तिला नियुक्त केले गेले असेल किंवा त्याने स्वतःच एखादे महत्वाचे काम हाती घेण्याचे ठरवले असेल तर तो/ती त्याचे पुर्ण होई पर्यंत पालन करू शकेल.
- ९) होळी, दिवाळी सारखे महत्वाचे सन तो/ती लक्षात ठेवू शकतो का?
- १०) जर त्याला/तिला संदेश देण्यास सांगितले असेल तर त्याला हे आढवण राहते का?
- ११) तो/ती स्थानिक, प्रादेशीक कार्यक्रम जसे विवाह, आपत्ती, राजकारण यावर योग्य चर्चा करतो का?
- १२) तो/ती गांवात कधी त्याचा /तिचा रस्ता चुकतो का?
- १३) ते आकडेमोड आणि पैसे हाताळण्यास सक्षम आहेत का?
- १४) वर्तन किंवा व्यक्तीमत्वात बदल झाला आहे का?
- १५) नैराश्याची नवीन सुरुवात आहे का?

सर्व प्रश्न होय/नाही स्वरूपात आहेत, १ पॉइन्ट स्कोअर दिलेला नाही, ४ चे पुढील मुल्यांकन करायचे आहे

लक्षात ठेवण्यासारखे मद्दे :

- हे सर्व काही महिणे किंवा वर्षापूर्वी व्यक्तीमध्ये नसलेले नविन लक्षण असावे.
- जवळच्या काळजी घेणा-या व्यक्तीकडून हा पुर्वइतीहास घ्यावा, लक्षणे दिसण्याच्या कालावधी पेक्षा जास्त काळापासून सोबत राहणा-या व्यक्ती कडूनच घ्यावे.

स्मृतीभ्रंश (डिमेंशिया) असलेल्या व्यक्तीला मदत कशी करावी.

वैद्यकीय अधिकारी प्रा.आ.केन्द्र किंवा विशेषज्ञ स्मृतीभ्रंश च्या निदानाची खात्री करू शकतात, आणि स्मृतीभ्रंशच्या लक्षणावर औषधांनी उपचार केल्या जाऊ शकते. आरोग्य वर्धीनी उपकेन्द्र स्तरावर तुम्ही व्यक्तीला मानसिक प्राथमिक उपचार देऊ शकता, स्मृतीभ्रंश असलेल्या व्यक्तीसाठी मानसशास्त्रीय प्रथमोपचार, विशिष्ट लक्षणासाठी योग्य व्यावसायिक मदतीला प्रोत्साहन देण्यावर आणि कुटुंबाला माहिती आणि सल्ले देण्यावर लक्ष केन्द्रित केले पाहिजे.

लक्षात ठेवा-

- ✓ अस्वस्थ वागणुक आणि झोपेच्या समस्यावर औषधोपचार केले जाऊ शकतात, मानसिक आरोग्य तज्ञ किंवा वैद्यकीय अधिकारी कडे संदर्भ सेवा द्या.
- ✓ स्मृतीभ्रंश असलेल्या व्यक्तीला सहसा आत्महत्या करण्याचा धोका नसतो, परंतु ती व्यक्ती तिच्या असहाय्यतेमुळे स्वतःचे नुकसान करू शकते (उदा घरातून पळून जाणे,
- ✓ सौम्य स्मृतीभ्रंश असलेल्या व्यक्तीला सामान्य मानसिक विकाराची लक्षणे असू शकतात.

स्मृतीभ्रंश (डिमेंशिया) असलेल्या व्यक्तीसोबत राहणा-या कुटुंबाला कशी मदत करावी.

जसे आपण शिकलो आहे की वृद्ध व्यक्तीमध्ये स्मृतीभ्रंश सामान्य आजार आहे. ज्या कुटुंबात वृद्ध व्यक्ती आहेत त्यांनाही यासाठी आपल्या आधाराची गरज पडू शकते, त्यांना सुध्दा त्यांच्यासोबत बोलुन खात्री करणारे कोणीतरी हवे आहे. आपण आशाच्या मदतीने त्यांना मनो-सामाजिक आधार देऊन मदत करू शकता.

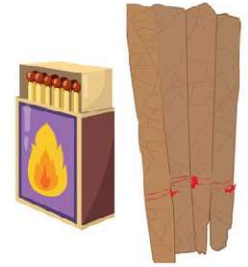
- त्यांना स्मृतीभ्रंश अस्वस्थ वागणुक आणि आक्रमक वागणुक या बद्दल माहिती देऊ शकता. त्यांना विश्वास द्या की ते हे सर्व करण्यास व हाताळण्यास सक्षम आहेत.

- कुटुंबातील सदस्यांनी हे समजून घेतले पाहिजे की स्मृतीभ्रंश असलेल्या व्यक्तीची संयम आणि प्रेमाने काळजी घेणे गरजेचे आहे.
- स्मृतीभ्रंशच्या व्यक्तीने जेवन केल्याचे किंवा अंधोळ केल्याचे विसरणे हे सामान्य गोष्ट आहे. अशा गोष्टी वारंवार विचारल्याने चिडचिड होऊ शकते. अशा केसेस मध्ये संयम खुप आवश्यक आहे.
- कुटुंबातील सदस्यांना वृद्धांची काळजी घेण्यासाठी पर्याय सुचवु शकता, कारण एकाच व्यक्तीने वृद्धांची सतत काळजी घेणे अनेकदा त्या व्यक्तीला थकविणारे असु शकते म्हणुन कुटुंबातील इतर व्यक्ती आळीपाळीने काळजी घेऊ शकतात.
- स्मृतीभ्रंश वाढल्यास त्यांना सततची काळजी आणि सोबत राहण्याच्या गरजे बाबत माहिती द्या.

५) मादकपदार्थ वापर विकार (Substance use Disorder)

एखाद्या व्यक्तीने जास्त प्रमाणात हानिकारकपदार्थ जसे दारु, तंबाखु किंवा बेकायदेशीर पदार्थ जसे गांजा, चरस, हशीस, इत्यादीचे सेवन केल्यामुळे उद्भवणारे विकार म्हणजेच मादक पदार्थाचे वापर विकार होय.

१) अल्कोहोल वापर विकार : यामध्ये हानिकारक मद्यपान आणि त्याचे व्यसनयाचा समावेश होतो.

जगातील अनेक संस्कृतीमध्ये दारु पिणे ही एक सामाजीक सवय आहे. काही लोकांना (सामान्यतः किंवा काही दिवसाने) धार्मिक कारणामुळे आणि कायद्याने तरुणांना ते बंधनकारक आहे. दारु पिणे मानसिक विकार नसले तरी, जास्तप्रमाणात मद्यपान केल्याने मानसिक विकार होतो. त्याचा आपल्या आरोग्यावर आपल्या नातेसंबंधावर आणि समाजावर गंभीर परिणाम होतो.

पिण्याचे विविध प्रकार

- सामाजीक मद्यपान : अधुनमधुन सामाजिक कार्यक्रमात, पार्टीमध्ये मद्यपान केल्याने कोणत्याही वैद्यकीय किंवा सामाजीक समस्या उद्भवत नाहीत.
- हानिकारक मद्यपान : सतत च्या मद्यपानामुळे व्यक्तीच्या शारिरीक किंवा मानसिक आरोग्याला हानी पोहोचते आणि व्यक्तीच्या सामाजीक संबधावर परिणाम होते.
- अल्कोहोल अवलंबीत्व (Alcohol Dependence) : व्यक्तीला दररोज दारु पिण्याची सक्तीची तलब निर्माण होते आणि शारिरीक आणि मानसिकदृष्ट्या बरे वाटण्यासाठी हळुहळु अल्कोहोल चे प्रमाण वाढल्या जाते, व्यक्ती त्याच्या जबाबदा-या आणि इतर स्वारस्य कडे दुर्लक्ष देतो.

लोक जास्त का पितात?

- बरेच लोक किशोरवयीन अवस्थे पासूनच दारु पिण्यास सुरुवात करतात कारण त्यांचे मित्र पितात, मित्रांचा दबाव असतो.
- अल्कोहोल सहज उपलब्ध आहे आणि स्वस्त आहे.
- काही लोक जेव्हा तणावग्रस्त असतात किंवा त्यांना झोप येत नाही तेव्हा जास्त दारु पिणे सुरु करतात.
- काही लोक कठोर परिश्रमाचे कामे करतात आणि त्यांचे दुखने/वेदना कमी करण्यासाठी पितात.

- जेव्हा लोक त्यांच्या समस्याशी अधिक चांगल्या प्रकारे सामना करण्यासाठी दारु पितात. त्यांना अल्कोहोल वापराचा विकार होण्याचा धोका असतो.

जर एखाद्या व्यक्तीने जास्त मद्यपान केले तर काय समस्या होईल.?

- जास्त मद्यपानामुळे व्यक्तीच्या मानसिक आणि सामान्य आरोग्याला हानी पोहचते,
- व्यक्ती अल्कोहोलवर अवलंबून राहू शकते : म्हणजे त्याला/तिला यापुढे दारु पिल्याशिवाय आराम वाटत नाही.
- जास्त मद्यपान केल्याने अनेक वेळा घरात किंवा कामाच्या ठिकाणी सामाजिक समस्या निर्माण होतात.

अतिमद्यपानामुळे व्यक्तीला शारीरिक आणि मानसिक आरोग्याच्या समस्या तसेच काही सामाजिक समस्या निर्माण होतात.

अतिमद्यपानामुळे होणा-या सामान्य आरोग्य समस्या -

- यकृताच्या समस्या (अल्कोहोलमुळे यकृताचे नुकसान होते ज्यामुळे नंतर मृत्यु होऊ शकते, आपण अशी लोक ओळखू शकता ज्यांचे त्वचा किंवा डोळे पिवळसर झालेले आहेत.)
- पोटदुखी, मळमळ, उलट्या (दारुमुळे पोटाचे विकार होते)
- पाय सुन्न होण्याची संवेदना किंवा लैंगिक नपुंसकता येऊ शकते. (अल्कोहोल मज्जातंतुना नुकसान करते)
- दुखापत किंवा अपघाताचा जास्त धोका असतो (अल्कोहोल योग्य प्रतिक्रिया आणि एकाग्रतेच्या क्षमतेमध्ये अडथळा निर्माण करतो)
- शारीरिक अवलंबीत्व वाढते (दारु न पिल्यावर होणा-या समस्यांची लक्षणे उद्भवतात.

जेव्हा व्यसनावर अवलंबून असणा-या व्यक्तीला त्याची दारु मिळत नाही तेव्हा असे लक्षणे उद्भवतात.

विड्रॉल सिन्ड्रोम (व्यसन सोडल्यानंतर दिसून येणा-या परीणामाच्या लक्षणांचा समुह) ची लक्षणे काय आहेत?

- एखादी व्यक्ती शारीरिकरित्या अल्कोहोलवर अवलंबून आहे आणि यापुढे सुद्धा अल्कोहोल शिवाय राहू शकत नाही.
- असे लक्षणे त्यामध्ये उद्भवू शकतात. व्यसनावर अवलंबून असलेली व्यक्ती विड्रॉल सिन्ड्रोम (व्यसन सोडल्यानंतर दिसून येणारा परीणाम,लक्षणांचा समुह)टाळण्यासाठी पहीले पेय सकाळीच लवकर घ्यावे लागते

विशिष्ट विद्राल सिन्ड्रोम (व्यसन सोडल्यानंतर दिसून येणा-या परीणामाच्या, लक्षणाचे समुह) ची लक्षणे अशी आहेत.

- अस्वस्थता आणि चिडचिड होणे, घाम येणे,
- थरथरणे किंवा हात कापणे
- हृदयाचे ठोके वाढणे
- उच्च रक्तदाब होणे (लालसर चेहरा)
- आणि गंभीर केस मध्ये
- तेथे नसलेल्या गोष्टी पाहणे (भ्रम)
- दिशाभूल (व्यक्तीला तो/ती कुठे आहे हे माहित नसणे)
- दौरे फिट,

गंभीर प्रकरणामध्ये आपल्याला ताबडतोब डॉक्टरांना बोलवावे लागेल कारण ही एक जीवघेणी स्थिती आहे

अति दारुच्या सेवनामुळे उद्भवणा-या मानसिक आरोग्य समस्या,

- मानसिक अवलंबित्व (व्यसनी व्यक्तीला असे वाटू लागणे की तो फक्त दारु पिऊनच चांगली कामकिरी करू शकतो, मन दारुच्या विचारानी व्यस्त होऊ लागते.)
- सामान्य मानसिक विकारांच्या वैशिष्ट्यपूर्ण लक्षणांचा अनुभव (उदा. झोपेची समस्या, उदास किंवा चिडचिड होणे, भीती वाढणे)
- भ्रमांचा अनुभव (उदा. आवाज ऐकणे, किंवा गोष्टी पाहणे) किंवा अवास्तव मत्सर.
- जुनाट (दुर्धर) आजाराच्या केसेस मध्ये :स्मरणशक्ती आणि अभिमुखता कमी होणे. आणि असहाय्य व्यक्ती बनणे, (दारु मुळे मेंदुचा नुकसान झाल्यामुळे)
- मिर्गी सारखे झटके किंवा फिट्स येणे
- आत्महत्येचा धोका वाढणे. इत्यादी.

अतिमद्यपानामुळे कुटुंबात समस्या आणि सामाजिक समस्या निर्माण होतात.

कुटुंबातील समस्या :

- दारुवर जास्त पैसे खर्च करणे आणि मद्यपान केल्यावर घरगुती जबाबदा-या पूर्ण न करण्या बद्दल वाद विवाद करणे.
- आक्रमक किंवा हिंसक वर्तणुक (घरगुती अत्याचार बहुतेक वेळा दारु पिण्याच्या विकाराशी संबंधित असते)
- वाद टाळण्यासाठी दारु वापराचे विकार ग्रस्त असलेले काही लोक गुप्तपणे मद्यपान करू शकतात, (उदा. बाटल्या घरात कुठेतरी लपविणे, इत्यादी)

कामा मध्ये समस्या निर्माण होणे

- कामावर मद्यधुंद दिसणे.
- कामात एकाग्रतेमध्ये समस्या दिसणे.
- व्यसनी व्यक्तीवरील विश्वास उडणे.
- व्यसनी व्यक्ती यामुळे नोकरी गमावू शकते.

केस स्टडी ४

विशाल हा ४३ वर्षाचा पुरुष असून तो अनेक शारिरीक तक्रारी घेऊन प्राथमिक आरोग्य केन्द्रात गेला, त्याला निट झोप येत नसल्याचे आणि पोटात जळजळ होत असून सकाळी उलट्या झाल्यासारखे वाटत असल्याचे त्याने सांगितले. डॉक्टरानी त्याला पोटदुखी आणि मळमळ यासाठी गोळ्या लिहून दिल्या ज्याचा फारसा फायदा झाला नाही. आज तो थरथर कापत आहे आणि त्याला घाम सुटलेला आहे, त्याने आरोग्य सेविकेकडे झोपेच्या गोळ्या मागण्यासाठी विनंती केली, आरोग्य सेविकेला संशय आहे की तो अल्कोहोल वापराच्या विकाराने ग्रस्त असावा. मागील आठवड्यात त्याने किती दारु प्यायली या बद्दल विचारले असता त्याने कबुल केले तो दररोज सुमारे ४-६ बिअर पित आहे आणि कधीकधी स्वतः बनविलेली दारु सुद्धा प्यायला आहे, आता पैसे संपल्यामुळे तो हतबल झालेला आहे.

- विशालला प्राथमिक आरोग्य केन्द्रात कोणती लक्षणे दिसले आहे?
- तुम्ही विशालला त्याच्या दारुच्या सेवनाबद्दल कसे विचारू शकते?
- विशालचे जास्त दारु पिण्याची कारणे कोणती असू शकतात?

जे जास्त प्रमाणात मद्यपान करतात, आशा समाजातील ३० वर्षे व त्यापेक्षा अधिक वयाच्या लोकांसाठी सिबॅक हे फार्म भरते, ज्यामध्ये दारु वापरासंबंधी प्रश्न आहेत. तथापी अल्कोहोल वापरणा-या प्रत्येकामध्ये दारु पिण्यामुळे होणारे विकार (अल्कोहोल युज डिसऑर्डरचा). त्रास होत नाही. विकाराची शक्यता समजून घेण्यासाठी किंवा ओळखण्यासाठी विशिष्ट प्रश्नांसह एक टुल वापरतात.

सामाजीक माहिती देणारे निर्णय साधन (Community Informant Decision Tool - CIDT)

हे फार्म तुम्ही तुमच्या गृहभेटी दरम्यान भरायचे आहे, सदर फार्मच्या माहिती साठी कुटुंबातील सदस्या सोबत संवाद साधावे, या फार्म मध्ये वर्णन केलेल्या केस सोबत जुळणारी लक्षणे व्यक्तीमध्ये असल्यास आणि शेवटच्या दोन प्रश्नांपैकी एकाचे उत्तर होय असेल तर तुम्ही त्या व्यक्तीला सिएचओ कडे पाठवावे.

२) तंबाखु व इतर पदार्थांचा वापर

भारतात तंबाखु हे धुम्रपानाच्या स्वरूपात उपलब्ध आहे, मुख्यतः बीडी आणि सिगारेट च्या स्वरूपात याचा मोठ्या प्रमाणावर वापर केल्या जातो. तंबाखु हे गुटखा, नस, म्हणून धुरविरहित स्वरूपात देखील उपलब्ध आहे. असांसर्गीक रोगावरील प्रशिक्षण (एनसीडी) मध्ये आपण तंबाखु आणि त्याचे दुष्परिणाम या बद्दल तपशीलवार माहिती घेतलेली आहेत.

इतर मादक पदार्थांमध्ये भांग, गांजा, चरस, अफीम या सारख्या मादक पदार्थांच्या उत्पादनाचा समावेश होतो. काही मादक पदार्थ जे इंजेक्शन व श्वासाद्वारे घेतले जातात.

अल्कोहोल/तंबाखु/भांग/नशेचे पदार्थ, हिरोईन, ड्रग्स /नाकातुन घेतले जाणारे नशेचे पदार्थ वापर विकारांनी ग्रस्त असलेल्या व्यक्तींना आपण कसे ओळखू शकता?

काही लोक अधूनमधून व्यसनी पदार्थांचे सेवन करतात- परंतु त्यांच्या व्यसनाचे प्रमाण हे आवश्यकते पेक्षा जास्त नसल्यामुळे व ते शारिरीक नियंत्रीत गमावत नाही अशा वापरामुळे मेंदु आणि स्नायूंचा समन्वय साधु शकत नसल्यामुळे गंभीर समस्या उद्भवू शकतात, ज्यामुळे

डोक्याला दुखापत होते. काही व्यक्ती त्याच्यावर अवलंबून असतात ज्यामुळे त्यांना आरोग्य आणि सामाजीक समस्यांना सामोरे जावे लागते.

अवलंबित्व ओळखणे

(मागील वर्षात खालील पैकी किमान ३ मुद्दे एकत्रीत असणे आवश्यक आहे)

- वापरण्याची तीव्र इच्छा (तृष्णा)
- वापरलेले प्रमाण कमी करण्यात असक्षम होणे.
- जेव्हा ते नेहमीपेक्षा कमी प्रमाणात वापरतात किंवा वापरत नाहीत तेव्हा विड्रल सिंड्रोम (व्यसन सोडल्यानंतर दिसून येणारा परीणाम, लक्षणांचा समुह) उदा. हात थरथरणे, चिडचिड होणे, झोप न येणे)
- आवश्यक किंवा इच्छेप्रमाणे व्यसनाचा प्रभाव होण्यासाठी जास्तीत जास्त प्रमाणात घेणे आवश्यक आहे.
- जबाबदारी कडे दुर्लक्ष करणे आणि मादक पदार्थ वापरण्यात किंवा संबंधित उपक्रम किंवा कृती मध्ये अधिक वेळ घालविणे
- नकारात्मक परिणामाची जाणीव असूनही वापर सुरुच ठेवणे.

अल्कोहोलचा वापर विकार असलेल्या व्यक्तीला कशी मदत करावी.

अल्कोहोल वापर विकार असलेल्या व्यक्तीसाठी मानसिक आरोग्य प्रथमोपचार

१) आश्वासन आणि माहिती द्या.

- अल्कोहोलचा हानिकारक वापर हि एक सामान्य समस्या आहे.
- अल्कोहोल वापर विकार ही एक वास्तविक वैद्यकीय स्थिती आहे.
- खात्री करा की जास्त मद्यपान करणे ही एक चारित्र कमजोरी नाही परंतु काही लोक जास्त मद्यपान करण्यासाठी इतरापेक्षा असुरक्षित असतात.
- जास्त अल्कोहोल दारु पिण्याच्या हानिकारक प्रभावा बद्दल माहिती द्या.

२) आत्महत्या, स्वतःचे नुकसान किंवा इतरांना हानी होण्याच्या जोखमीचे मुल्यांकन करा.

- आत्महत्येचे विचार आणि ठोस योजनांबद्दल विचारा,
- अल्कोहोल वापर विकार असलेल्या व्यक्तीला आत्महत्या करण्याचा जास्त धोका असतो.
- अनेक आत्महत्येचे प्रयत्न दारुच्या प्रभावाखाली होतात.

३) योग्य मदत मिळविण्यासाठी प्रोत्साहित करा.

- उपचार/समुपदेशनासाठी सिएचओ कडे पाठवा.
- वैद्यकीय समस्यासाठी वैद्यकीय अधिकारी यांचे कडे संदर्भ सेवा द्या.
- तिब्र विड्रल सिंड्रोम किंवा अति जास्त प्रमाणात घेतल्यावर दवाखान्यात संदर्भ सेवा द्या.
- जर ती व्यक्तीची सहमती झाली असेल ती तयार असेल तर त्या व्यक्तीला विकारावर उपचार करण्यासाठी तज्ञाकडे पाठवा.

४) स्वयं:मदत उपचारांना प्रोत्साहन द्या - सल्ला द्या (प्रकरण ३ बघा)

- झोपेच्या समस्यासाठी.
- निरोगी आहारासाठी.
- नियमित व्यायामासाठी.
- नियमित विश्रांतीसाठी.
- झोपेच्या गोळ्या किंवा इतर व्यसनाधीन पदार्थ (उदा० तबांखु, भांग,) टाळण्यासाठी.
- उपलब्ध असल्यास सपोर्ट ग्रुपमध्ये सहभागी होण्यासाठी मदत करा
- मदतपान कमी करण्यासाठी किंवा दारु बंद करण्यासाठी.

वैद्यकीय व्यवस्थापन

विड्राल सिन्ड्रोमचावर उपचार वैद्यकीय पद्धतीने केले जातात, वैद्यकीय अधिकारी प्रा.आ.केन्द्र त्यासाठी आवश्यक औषध लिहून देतील.

तिव्र विड्राल सिन्ड्रोमच्या केस मध्ये (अल्कोहोलच्या प्रमाणात अचानक लक्षणीय घट झाल्यानंतर ४८ ते ७२ तासांच्या आत रुग्णालयीन सेवेची आवश्यकता आहे), त्यामुळे व्यक्तीला ताबडतोब ग्रामिण रुग्णालये/जिल्हा रुग्णालयात पाठवावे लागेल.

व्यक्तीला अल्कोहोलची तलफ कमी करण्यासाठी औषधे देखील लिहून दिली जातात.(उदा. Acamprosate, Disulfiram, Naltrexone.)

उपचार निरीक्षण आणि त्याचे पालन

व्यक्ती घरी असतांना उपचारावर लक्ष देण्यासाठी त्याचे पालन नियमित होत असल्याची खात्री करण्यासाठी सिएचओ सोबत तुमची महत्वाची भूमिका असेल.

- विड्राल सिन्ड्रोम टप्प्यात चांगले निरीक्षण आणि लक्ष देणे महत्वाचे आहे कारण एखाद्या व्यक्तीमध्ये विड्राल सिन्ड्रोमचे लक्षणे तिव्र उद्भवू शकतात. व्यक्तीचे जलशुष्कता बघा, द्रव पदार्थाची पातळी अबाधीत ठेवा, आणि शुध्दीवर असल्याची पातळी बघा.
- औषधोपचाराचे पालन आणि नियमित पाठपुरावा यावर भर द्या.
- जर व्यक्तीला Disulfiram:डिसल्फिराम लिहून दिल्यास -
 - सावधानतेचा इशारा द्या की, त्याने कोणतेही अल्कोहोल पिऊ नये, अन्यथा जीवघेण्या प्रतिक्रिया येऊ शकतात, ज्या शेवटच्या डोस नंतर २ आठवड्या पर्यंत राहू शकतात.
 - व्यक्तीला ताकीद द्या की अल्कोहोलयुक्त उत्पादने जसे खोकल्याचे औषधे किंवा डॉक्टरांच्या चिठ्ठी शिवाय कोणतेही औषधे वापरू नका, तसेच अल्कोहोल वर आधारित असलेले दाढी बनविण्याचे लोशन, पेंट किंवा वारनिश चे वास न घेण्यास सांगा.
- व्यक्तीला दिर्घकालीन औषधे लिहून दिल्यास (उदा. Acamprosate/Naltrexone) एलर्जिक रिअॅक्शन वर लक्ष द्या (उदा. त्वचेवर पुरळ येणे, इत्यादी) तसेच आढळण येणारे डोकेदुखी मळमळ तसेच उपशामक औषध, यकृत विषबाधा (हेपेटोटोक्सिसिटी) या सारख्या रिअॅक्शन कडे लक्ष असु द्या व्यक्तीला असे कोणतेही परिणाम दिसून आल्यास त्वरीत कळविण्याचे सुचना द्या, पाठपुराव्या दरम्यान नियमितपणे जीवनावश्यक गोष्टीचे निरीक्षण करा.

मादक पदार्थ वापर विकार बाबत आरोग्य संवर्धन.-

- लोकांना व्यसनी पदार्थांमुळे आरोग्यावर होणा-या हानीकारक परिणामा बद्दल शिक्षित करा. (उदा गरोदर माता आणि लहान मुलांवर धुम्रपानांमुळे होणारा परिणाम, दारु पिऊन गाडी चालविण्याचे धोके, या माहितीचा उपयोग करण्यास सांगा)
- व्यक्तींना विशिष्ट परिस्थितीवर मात करण्यास मदत करा ज्यामध्ये ते जे व्यसनी पदार्थ वापरत आहे ते ज्या विशिष्ट परिस्थितीत वापरतात ती ओळखण्यास सांगा, उदा आराम करणे, समस्या विसरणे, हाताचे थरकापाला नियंत्रीत करणे, झोपणे, इत्यादी.
- समजावून सांगा कि व्यसन वापरामुळे आरोग्य आणि आर्थिक नुकसान होऊन समस्या वाढतात.
- विव्श्रांतीचे इतर मार्ग आणि समस्यांना सामोरे जाण्याचे इतर मार्ग ओळखण्यासाठी त्यांना मदत करा. उदा कुटुंबासह वेळ घालवणे, वाचन, व्यायाम, बागकाम इत्यादी
- जेव्हा तलफ तिब्र असते तेव्हा त्यांना काहीतरी खायला सांगा किंवा गरम दुध, फळाचा रस, पाणी प्यायला सांगा.
- काही लोक म्हणतात कि ते मित्रांच्या दबावामुळे मद्यपान, धुम्रपान करत आहेत. अशावेळी मित्रांना ठामपणे सांगा कि त्याने त्यांच्या सोबत दारु, धुम्रपान करावे असा आग्रह धरू नका.
- तुमच्या नियमित आरोग्य सेवा सत्र आणि प्रचार प्रसार उपक्रमाध्ये व्यसना विरोधी संदेश द्या- उदा. जर एखाद्या व्यक्तीला खोकला येत असेल, पोटात दुखत असेल, तर विचारा तो/ती तंबाखु/भाग/ दारु घेते का, होय असल्यास, हे समजावून सांगा कि या वापरामुळे त्यांच्या आरोग्याच्या तक्रारी वाढू शकतात. आणि त्याला/तीला हे व्यसन कमी/बंद करणे आवश्यक आहे.
 - गरोदर मातांना विचारा, की त्या अल्कोहोल (दारु) तंबाखु, किंवा भांग सारखे व्यसनाचा वापर करतात का, किंवा कुटुंबातील कोणी धुम्रपान करते का, त्यांना तसेच त्यांच्या जोडीदाराला हे समजविण्यास मदत करा की दारु, तंबाखु आणि दुस-याच्या धुम्रपानाचा धुर वापरल्याने गर्भातील बाळाला नुकसान होऊ शकते.
 - जनजागृती कार्यक्रम आयोजित करण्यात मदत करा (उदा शाळामध्ये) आणि सार्वजनिक ठिकाणी पदार्थ वापर विरोधी संदेश लावण्यास मदत करा. हे संदेश पसरविण्यासाठी स्थानिक नेत्यांचा (उदा शिक्षक सरपंच) यांचा वापर करा.

६. आत्महत्याविचार /वर्तन

भारतातील युवकांच्या मृत्युचे मुख्य कारण म्हणजे आत्महत्या होय. मानसिक आरोग्य विकारांनी ग्रस्त असलेल्या व्यक्तींना आत्महत्येच्या प्रयत्नांचा धोका जास्त असतो. असे दिसून आले आहे की, मानसिक आरोग्य विकार असलेल्या १० पैकी १ मृत्यु आत्महत्येमुळे होतो. महिलांमध्ये आत्महत्येचे प्रयत्न जास्त आहेत आणि पुरुषांनी आत्महत्या पुर्ण केल्या आहेत. आत्महत्येचा प्रयत्न करणा-या व्यक्तीमध्ये (१०-२० पट जास्त) लोक असतील, असेही दिसून आले आहे. त्यामुळे अशा व्यक्तींना योग्य ती मदत देणे अत्यंत महत्वाचे आहे.

लोकांना आपले जीवन का संपवायचे वाटते?

वेगवेगळ्या कारणांमुळे लोकांना हताश वाटू शकते,

- ते मानसिक आरोग्य विकाराने ग्रस्त आहेत (सर्व सामान्यतः)
- त्यांना अत्यंत गरीबी किंवा आर्थिक समस्यांचा सामना करावा लागतो.

- त्यांना घरगुती किंवा लैंगिक अत्याचाराला बळी पडावे लागले.
- त्यांनी त्यांचे घर किंवा नोकरी गमावली आहे.
- त्यांना अत्यंत एकटेपणा वाटते किंवा समाजापासून दूर ठेवले गेले आहे.
- त्यांना गंभीर, वेदनादायक किंवा असाध्य वैद्यकीय आजार आहे (उदा एचआयव्ही, कर्करोग)
- त्यांनी अलीकडेच एका प्रिय व्यक्तीच्या मृत्यु बघितले आहे.
- तरुण लोक आवेशात देखील असे वागू शकतात, उदा. प्रेमभंग, संबंध तुटणे, किंवा परिक्षेत अपयश.

आत्महत्येसाठी जोखमीचे घटक कोणते आहेत?

सामाजिक जोखमीचे घटक	वैद्यकीय दृष्ट्या जोखमीचे घटक
● मोठ्या कर्जात असणे/पैशाची समस्या ● अपमान ● नोकरी गमावणे, स्थिती गमावणे अपयशस्वी परिक्षा ● एखाद्या प्रिय व्यक्तीचे नुकसान/मृत्यु ● अत्याचाराचे अनुभव	● मानसिक आरोग्य विकार असणे. ● तीव्र वेदनादायक किंवा गंभीर आजार असणे. ● मागील आत्महत्येचा प्रयत्न ● आत्महत्येचा कौटुंबिक इतिहास

काही संरक्षणात्मक घटक आहेत, जे एखाद्या व्यक्तीला नकारात्मक टाळण्यास मदत करतात, यामध्ये खालील बाबींचा समावेश असू शकते.

- कुटुंब किंवा मित्रांशी चांगले संबंध असणे (चांगले सामाजिक सलोखा व संबंध)
- नोकरी असणे,
- मदतीचे आश्वासन असणे.
- लहान मुलांची काळजी घेणे यासारख्या जबाबदा-या असणे.

हे घटक जाणून घेणे महत्वाचे आहे, कारण आपण जोखीम ओळखू शकता आणि संरक्षणात्मक घटकांशी संवाद करू शकता.

आत्महत्येबद्दल गैरसमज आणि समज

आत्महत्ये बाबत समाजात काही समज प्रचलित आहेत, ते असे. ज्या व्यक्तींनी आत्महत्येचा प्रयत्न केला आहे किंवा ज्या कुटुंबात आत्महत्या झाली आहे त्यांना इतर कोणत्याही मानसिक आरोग्याच्या विकाराप्रमाणे कलंक आणि भेदभावाचा सामना करावा.

गैरसमज	समज
● जे लोक आत्महत्ये बद्दल बोलतात ते आत्महत्या करणार नाही. ● एखाद्या व्यक्तीला आत्महत्येच्या विचाराबद्दल विचारल्यास आत्महत्या करण्याचा धोका वाढू शकतो. ● जेव्हा संकटात सुधारणा होत असते तेव्हा आत्महत्येचा धोका संपतो. ● आत्महत्या करण्याच्या विचाराचे लोकांच्या मनामध्ये मृत्युचा हेतु निश्चीत असतो. ● एकदा आत्महत्याचे विचार आले तर तो आत्महत्या करणारच,	● आत्महत्या करणा-या बहुतेक लोकांनी सुचना दिले आहेत. ● नाही, बोलण्यामुळे आत्महत्येचे विचार परावृत्ता होतात आणि ते सर्वात महत्वाचे प्रतिबंधन आहे. ● नाही, सुधारणेच्या काळात एखाद्या व्यक्तीला आत्महत्या करण्याची अधिक उर्जा देखील असू शकते. ● बहुतांश व्यक्ती हे विधावस्थेत असतात. ● आत्महत्या करण्याचा विचार बदलू शकतो. परंतु ते कायम नसतात. आणि काही लोकांमध्ये कधीही परत येऊ शकत नाही

एक तळागाळात काम करणारे आरोग्य कर्मचारी म्हणून तुम्ही समाजातील सदस्यांना योग्य माहिती प्रदान करावे. जर तुम्ही एखाद्या व्यक्तीला आत्महत्येच्या वर्तनासाठी किंवा इतर कोणताही धोकेचा घटक असलेल्या व्यक्तीला ओळखत असाल तरसिएचओच्या मदतीने जोखमीचे मुल्यांकन करा.

तुम्ही आत्महत्या करणा-या व्यक्तीपर्यंत कसे पोहचू शकता?

हे खुपच महत्वाचे आहे की आरोग्य कर्मचाऱ्यानेआत्महत्या करणा-या व्यक्तीला सर्वप्रथम बघितले, हे सहसा समाजात,गृहभेटी दरम्यान, किंवा आरोग्य उपकेन्द्रात घडू शकते. संभाषणासाठी खाजगी जागा मिळविणे कठीन होऊ शकते.

१. पहिली पायरी म्हणजे व्यक्तीशी संवाद करण्यासाठी गोपनियतेसह आरामदायी जागा असणे गरजेचे आहे.
२. दुसरे म्हणजे त्यांना स्वतःला शांत करण्याची आणि त्यांच्या भावना आणि संवेदना व्यक्त करण्याची संधी दिली गेली पाहिजे.
३. तुम्ही त्या व्यक्तीचे ऐकावे आणि त्यांना बोलू द्यावे. “आत्महत्येच्या निराशेची पातळी कमी करण्यासाठी त्यांचे शांतपणे ऐकणे ही एक पहीली मोठी पायरी आहे”.

आत्महत्या करणारी व्यक्ती कशी ओळखायची

पुढील गोष्टी पहा.

- पुर्वीच्या प्रयत्नाचा इतिहास
- मानसिक विकारांनी ग्रस्त
- सह-उदभूवणारे व्यसनाचा गैरवापर
- त्यांच्या नातेवाईकांमध्ये आत्महत्येचा इतिहास
- अत्याचार.
- कलंकामुळे मदत घेण्याची इच्छा नाही,
- कौटुंबीक सामाजीक आणि कार्यक्षेत्रातील नातेसंबंधापासुन दुर राहणे.
- आर्थिक नुकसान.
- शारीरिक आजार किंवा वैद्यकीय समस्या.
- प्राणघातक साधनापर्यंत सहज प्रवेश
- कर्तृत्वान लोकांच्या आत्मघाती वर्तनातील बदलाचेआदर्श उदाहण देणे.
- सांस्कृतीक आणि धार्मीक श्रध्दा.

आत्महत्या जोखीम मुल्यांकन

जर तुम्हाला आत्मघातकी वर्तनाचा धोका असल्याचा संशय असेल, तर खालील गोष्टीचे मुल्यांकन करू शकता.

- १) सद्याची मनःस्थिती/ मानसिक स्थिती आणि आत्महत्ये बदलचे विचार.
- २) आत्महत्येची योजने बदल तपशिलवार माहिती आणि कोणती पध्दत वापरणार.
- ३) अशा व्यक्तीसाठी कोणते सरंक्षणात्मक घटक आणि प्रणाली उपलब्ध आहे. जसे की कुटुंब जवळचे मित्र, नातेवाईक इत्यादी.

एखाद्या व्यक्तीला आत्महत्येचे विचार येत आहेत की नाही हे जाणून घेण्याचा सर्वोत्तम मार्ग म्हणजे त्यांना थेट विचारणे, असे बोलल्यामुळे व्यक्तीला इतर पर्याय किंवा निर्णय बदलण्यासाठी वेळ मिळू शकते. यामध्ये उचीत प्रश्नासह प्रारंभ करणे चांगले असते जसे की, तुम्हाला कसे वाटते,

१. नाखुंष?
२. कोणी तुम्हाला त्रास देत नाही?
३. जीवन जगणे योग्य नाही?
४. असहाय्य आणि कोणत्यातरी अडचणीत अडकलेले?
५. स्वतःला नुकसान पोहोचविण्यासारखे?
६. आपले जीवन संपविल्यासारखे?
७. आत्महत्या केल्यासारखे?

आत्महत्ये संबंधीचे प्रश्न तेव्हाच विचारले जाऊ शकतात जेव्हा व्यक्ती विश्वास ठेवू लागते आणि त्याला ते समजते, हे आपण निर्णय न घेता काळजीपूर्वक विचारले पाहिजे.

आत्महत्या व्यवस्थापन

जोखमीच्या पातळीनुसार उपाययोजना दिले जातात.

जर व्यक्तीला कमी धोका असल्यास:- स्वतःला नुकसान पोहोचविण्याचा विचार वेळोवेळी येतात. परंतु कोणतीही योजना नसते. तथापी, त्यांच्या मनात "मी यापुढे ते घेऊ शकत नाही" जर मी मेलो असतो आणि गेलो असतो" असे विचार येत असतील.

उपाययोजना:

- १) मदत आणि आशा जागृत करा.
- २) आत्महत्येच्या भावनांवर चर्चा करा, त्यांनी भुतकाळात आत्महत्येचा विचार न करता अनेक समस्या कशा सोडविल्या या अनुभवावर बोलून व्यक्तीमधील सामर्थ्य ओळखा.
- ३) वैदकीय अधिकारी प्रा.आ.केन्द्र कडे संदर्भ सेवा द्या.
- ४) नियमित कालावधीनंतर पाठपुरावा करा.

जर व्यक्तीला मध्यम जोखीम असल्यास:- व्यक्ती, स्वतःला नुकसान पोहोचविण्याचे विचार आणि योजना असते परंतु तो/ती अजूनही विचाराच्या अवस्थेत आहे आणि विचारावर अंमल करण्याची त्याची योजना नाही.

उपाययोजना

- १) भावनिक आधार द्या आणि आशा पल्लवित करा, आत्महत्येच्या भावनावर कमी करण्यासाठी काम करा, व्यक्तीमधील सकारात्मक शक्ती ओळखा.
- २) सहसा आत्महत्या करणा-या व्यक्तीला आत्महत्या करण्याबद्दल विधावस्था असते. तळागाळात काम करणा-या आरोग्य कर्मचा-यांनी या संधीचा उपयोग हळुहळु करून अशा लोकांमध्ये आशा जागृत करण्याचे काम केले पाहिजे.
- ३) उपाय शोधणे : त्यांच्या सर्व समस्यांचे निराकरण करणे शक्य होणार नाही परंतु आत्महत्येचे पर्याय शोधून काढा या आशेने ती व्यक्ती त्याला दिलेल्या पर्यायापैकी किमान एक विचार करेल
- ४) वचनबद्ध करणे : मी तुमच्यासाठी मदत शोधतो तो पर्यंत तुम्ही स्वतःला मारणार नाही असे वचन द्याल का, असे विचारून करार करणे
- ५) शक्य तेवढ्या लवकर वैदकीय अधिकारी प्रा.आ.केन्द्र किंवा तज्ञाकडे संदर्भ सेवा द्या.
- ६) कुटुंबातील सदस्य, मीत्र, सहकारी इ. सारख्या सहाय्य करणा-या पद्धतीचा समावेश करा.

व्यक्तीला जास्त धोका असल्यास :-जेव्हा त्या व्यक्तीने लगेच आत्महत्या करण्याचा निर्णय घेतला असेल.

उपाययोजना

- १) व्यक्तीला कधीही एकटे राहु देऊ नका किंवा एकटे सोडू नका, नेहमी दक्षता घ्या व लक्ष ठेवा
- २) व्यक्तीशी हळुवारपणे बोला, आणि तीक्ष्ण साहीत्य, दोरी अशा वस्तु पासुन त्याला दुर ठेवा.
- ३) व्यक्ती आत्महत्या करणार नाही असे विधान लिहुन घ्या आणि त्याची/तीची सही घेऊन ठेवा.
- ४) तात्काळ तज्ञ/ ग्रामीण रुग्णालय सारख्या दुस-या तिस-या संदर्भ सेवे कडे पाठवा.
- ५) नातेवाईकांना माहिती द्या आणि त्याची मदत घ्या.

प्रकरण ५ :

सेवा वितरण प्रणाली : मानसिक आरोग्य विकारावर समुह कार्य म्हणुन सेवा प्रदान करणे आणि आरोग्य सेविकेची मुख्य कर्तव्ये

आधीच्या प्रकरणामध्ये आपण अनेक रोग परिस्थितीशी संबंधित आपल्या विशिष्ट भूमिकेबद्दल शिकलेल्या आहात. या प्रकरणामध्ये प्राथमिक मानसिक आरोग्यामध्ये आपल्याकडून कोणती कामे अपेक्षित आहेत हे आपण शिकणार आहोत. आपण आता संदर्भ सुविधावर उपलब्ध असलेल्या सेवा आणि विविध सेवा देणा-याच्या भूमिकेबद्दल देखील जाणुन घेणार आहात. आपणांला आढळेल की प्रकाश टाकण्यात आलेले बरेच मुद्द्यांची येथे पुनरावृत्ती केल्या गेली आहेत, परंतु हे आपणांस आपल्या आजच्या दिवसाचे काम समजुन घेण्यास आणि नियोजन करण्यास मदत करेल.

मानसिक आरोग्य विकारासाठी काळजी प्रदान करण्यासाठी सेवा वितरण तक्ता

आपणांस माहिती आहेच की, समाजाला आरोग्य सेवा पुरविणे हे एक समुहकार्य आहे. समाजातील सदस्यांना योग्य माहिती देण्यासाठी आपणांला इतर समुह सदस्यांच्या-आशा सेविका, सिएचओ, प्रा.आसेवा पथक आणि पुढील सेवा प्रदान करणा-या संस्थेतील सेवा प्रदान करणा-यांची माहिती असणे आवश्यक आहे.

खालील तक्त्यामध्ये विविध स्तरांवर अपेक्षित सेवांची थोडक्यात माहिती दिलेली आहे.

तक्ता क्र. २ : सेवा वितरण प्रणाली

समाजाच्या स्तरावर घ्यावयाची काळजी	आरोग्यवर्धीनी उपकेन्द्रस्तरावर घ्यावयाची काळजी	आरोग्यवर्धीनी प्रा.आकेन्द्र स्तरावर घ्यावयाची काळजी	ग्रामीण रुग्णालय / जिल्हा रुग्णालय स्तरावर घ्यावयाची काळजी
●प्रचार प्रसार, आणि समाजामध्ये आरोग्य संवर्धनासाठी उपक्रम(ब.आ.से, सिएचओ आणि आशा) ●मानसिक आरोग्याचा प्रचार कौटुंबिक समृद्धी संवर्धन कार्यक्रम, शालेय आरोग्य कार्यक्रम, सकारात्मक पालकत्व, आणि योगा शारीरिक कृती उपक्रम, संतुलीत आहार, व्यायाम,	सामुदीय आरोग्य अधिकारी ●वैयक्तीक स्तरावर जागरुकता आणि कलंक कमी करण्यासाठी उपक्रमाचे आयोजन करणे. ●मनोसामाजिक उपाययोजना प्रदान करणे, ●एमएनएस च्या स्थिती आणि रोगाची ओळख करणे. ●निदान आणि उपचारासाठी प्रा.आके किंवा उच्च रुग्णालयाकडे पाठविणे. ●नैराश्याच्या तपासणीसाठी पिएचक्यु ९ भरणे व व्यवस्थापन करणे.	वैद्यकीय अधिकारी (एमबिवीएस) ●वैयक्तीक स्तरावरील जागरुकता आणि कलंक कमी करणारे उपक्रम राबविणे ●एनएनएस च्या परिस्थितीची ओळख आणि सिनिंग. ●सिएमडी फिट्स आणि डिमेंशियासाठी ओळख /निदान आणि व्यवस्थापन योजना करणे राबविणे ●एसएमडी एसयुडी	विशेषज्ञ ●SMDs, SUDsआणि C&AMHD च्या निदानाची खात्री करणे, ●दुय्यम स्तरावर संदर्भ ससेवा केल्यावर विविध उपचाराची काळजी घेणे. ●तज्ञाकडून सतत व्यवस्थापना साठी वैद्यकीयदृष्ट्या

आरोग्यदायी झोप, स्वच्छता, आणि तणाव व्यवस्थापन समस्या (सिएचओ आणि ब.आ.से) ●CIDT चा वापर करून लवकर तपासणी आणि ओळख करणे.		आणि सि-एएमएचडी साठी निदानाची खात्री आणि उपचार सुरु करण्यासाठी ओळख आणि संदर्भ सेवा.	मदत आणि सनियंत्रण करणे.
--	--	---	--------------------------------

समाजाच्या स्तरावर घ्यावयाची काळजी	आरोग्यवर्धीनी उपकेन्द्रावर घ्यावयाची काळजी	आरोग्यवर्धीनी प्राआकेन्द्र स्तरावर घ्यावयाची काळजी	ग्रामीण रुग्णालय / जिल्हा रुग्णालय स्तरावर घ्यावयाची काळजी
●आशा व्दारे भरलेल्या सिबॅक चा फार्म चा एक भाग म्हणुन रुग्ण आरोग्य प्रश्नावली (PHQ2) वापरुन स्क्रिनींग . ●घरी काळजी घेणे उपचाराचे पालनाची खात्री करणे उपचार घेण्यासाठी मदत करणे आणि आशा एमपीडब्ल्यु व्दारे परिणाम तपासणे , ●वैयक्तिक आणि कौटुंबिक स्तरावर मनोसामाजीक क्षमता सुधारणे MPW, CHO व्दारे मुलभुत मनोशिक्षण मानसिक प्रथमोपचार मुलभुत आत्महत्या जोखीम याचे मुल्यांकन व्यवस्थापन करणे	पाठपुरावा काळजी दरम्यान PHQ 9 स्कोअर मध्ये सुधारणा करण्यासाठी ट्रकींग करणे ● फिट झटके स्थिती साठी आपत्कालीन काळजी घेणे , ● स्मृतीभ्रंश असलेल्या व्यक्तीसाठी सर्व समावेशक योजना तयार करणे आणि अंमलबजावणी करणे . ● PHC-MOआणि तज्ञानी लिहुल दिलेल्या औषधाचे वितरण करणे ● रुग्णाच्या काळजी घेण्याचे पाठपुरावा- दुप्परिणामाची तपासणी करणे निर्धारित औषधासाठी , पुन्हा आजाराची पुनरावृत्ती साठी निरीक्षण करणे लालसर पणाची चिन्हे तपासणी स्मृती भ्रंश असलेल्या रुग्णामध्ये गैरवर्तन आणि दुर्लक्षाची चिन्हे तपासणी करणे ● समुदाय आधारित पुनर्वसन, कुठंब आधारित उपाययोजना करणे स्वयं मदत गटाच्या सभा आयोजित करणे ● संदर्भ सेवेसाठी इतर विभाग एनजीओ यांचेशी संबध प्रस्थापीत करणे	●आत्महत्याच्या धोक्याचे मुल्यांकन आणि मुलभुत व्यवस्थापन करणे . ●सीएमडी,एपिलेप्सी आणि डिमेंशियासाठी औषधोपचार सुरु करणे . ●ड्रग ओव्हरडोज नशेचे मुलभुत व्यवस्थापन ●फिटसची स्थिती मध्ये आपत्कालीन सेवा . ●विषवाधाचे आपत्कालीन व्यवस्थापन करणे . ●तज्ञाकडुन निदान करुन सुरु केलेली उपचार सुरु ठेवणे .	

आरोग्य सेवीका यांच्या प्रमुख भुमिका आणि जबाबदा-या

समाज आणि आरोग्य वर्धीनीच्या आरोग्य सेवा यामधील दुवा म्हणुन तुमची भुमिका आहे. समाजाच्या पातळीवर आरोग्य सेवा प्रदान करण्यासाठी तुम्ही गृहभेटी, ग्राम आरोग्य स्वच्छता आणि पोषण समिती (VHSNC) च्या बैठका चे आयोजन करणे, आणि या माध्यमातुन तुम्ही मानसिक आरोग्य संवर्धन, मानसिक विकाराची लवकर ओळख करणे आणि त्यांना संदर्भ सेवा देणे, मनोसामाजिक उपाययोजना आणि उपचाराचे पालन होत असल्याची खात्री करणे, हे सर्व उपक्रम व कामे आशा च्या मततीने करावे. आरोग्यवर्धीनी (उपकेन्द्र) येथे तुम्ही मानसिक प्राथमिक उपचार आणि इतर उपाययोजना कराल, तसेच तुम्ही सिएचओ यांना वैयक्तीक रित्या तपासणी (स्क्रीनिंग) करण्यात आणि पाठपुराव्या साठी रेकॉर्ड ठेवण्यात मदत कराल.

तुमच्या प्रमुख भुमिका पुढील प्रमाणे आहेत-

१. समाजामध्ये मानसिक आरोग्य संवर्धनासाठी उपक्रम हाती घेणे.
२. सिएचओ टुल चा वापर करुन समाजातील संभाव्य एमएनएस (मानसिक विकार, मेंदुशी संबंधित, आणि व्यसनी पदार्थ वापर विकार) ची स्थिती असलेल्या व्यक्तींचे शोधुन त्याची ओळख करणे.
३. सकारात्मक तपासणी करणा-यांना संबधित समाजाच्या आधारावरील उपाययोजनेच्या सेवा (उदा विश्वांती प्रशिक्षण, मानसशास्त्रीय प्रथमोपचार, स्व-सेवा मुलभुत मार्गदर्शन) प्रदान करणे, त्यांनतर योग्य ठिकाणी संदर्भ सेवा देणे.
४. मानसिक आरोग्य विकार असलेल्या व्यक्तींच्या कुटुंबाला सल्ला आणि मदत (मनोशिक्षण) प्रदान करणे.
५. उपचार देण्यासाठी गृहभेटी देणे, आणि आरोग्य वर्धीनी उपकेन्द्र किंवा प्रा.आ.केन्द्र) च्या नियमित पाठपुराव्यासाठी व्यक्तीला प्रोत्साहीत करणे
६. उपकेन्द्र स्तरावर स्क्रीनिंग साठी आणि रेकॉर्ड (अभिलेखे) अबाधीत राखण्यासाठी सिएचओ ला मदत करणे.
७. आशा ला तीच्या मानसिक आरोग्य सेवेशी संबंधित कामामध्ये मदत करणे.

१) मानसिक आरोग्य संवर्धन

आपण आतापर्यंत मानसिक आरोग्य, मानसिक आरोग्य विकारांची कारणे आणि जोखीम घटक, तसेच मानसिक आरोग्य विकारा बद्दल समज गैरसमज या बद्दल शिकलो आहे. याच बाबीवर आधारित आपण आरोग्य संवर्धन उपक्रम हाती घेऊ शकता.-

- मानसिक आरोग्य विकाराबद्दल समाजात जागरुकता निर्माण करा आणि विकारा बद्दल असलेले समज आणि गैरसमज दुर करा.
- सर्व समाजाच्या स्तरावरील सभामध्ये मानसिक आरोग्य समस्यांनी ग्रस्त व्यक्तींचा सहभाग वाढवा.
- मानसिक आरोग्य समस्यांनी ग्रस्त व्यक्ती आणि त्यांची काळजी घेणा-यांना समाजात योग्य महत्व दिले जाते आणि त्यांची योग्य काळजी घेतल्या जाते याची खात्री करा.

- मानसिक आरोग्य समस्यांनी ग्रस्त व्यक्तीचे शारीरिक किंवा मानसिक शोषण थांबविण्यासाठी सामुहिक प्रयत्न करणे गरजेचे आहे.

तुम्हाला या बदल खात्री करणे गरजेचे आहे की आरोग्य संवर्धन उपक्रम हे सातत्यपूर्ण सुरु आहे. ते विशिष्ट दिवसापुरते किंवा काळापुरते मर्यादित नाहीत. आपण VHSNC/MAS च्या सभासद गृहभेटी आणि सार्वजनिक सभा दरम्यान आरोग्य संवर्धन देखील करू शकता.

सामान्य लोकसंख्येच्या हस्तक्षेपांमध्ये हे समाविष्ट असेल.

- मानसिक आरोग्य स्थिती आणि कलंक कमी करण्याबद्दल जागरूकता कार्यक्रम,
- काळजीच्या वेगवेगळ्या उपलब्ध सेवांची माहिती प्रदान करणे
- सामान्य मानसिक विकार आणि आत्महत्येच्या विचारांची सामान्य लक्षणे:
- सामाजिक समस्यांबद्दल जागरूकता आणि समर्थन जे मानसिक आरोग्य परिस्थितीसाठी जोखीम घटक म्हणून काम करणाऱ्या अटी जसे की: लिंग-आधारित हिंसा (घरगुती हिंसा, लैंगिक हिंसा इ.), बाल शोषण (भावनात्मक, शारीरिक किंवा लैंगिक शोषण), मादक पदार्थ अवलंबित्व इ.

लक्षित लोकसंख्येसाठी हस्तक्षेप:

- प्रतिबंधात्मक आणि प्रचारात्मक संदेशांसाठी IEC आणि समुदाय एकरूपीकरण:
- गट स्तरावर कलंक कमी करणारे उपक्रम

आशा सेविका आणि सिएचओ च्या मदतीने आपण मानसिक आरोग्याच्या संवर्धनासाठी काही उपक्रमांची योजना करू शकता. यामध्ये खालील बाबी समाविष्ट असू शकते.

- मानसिक आरोग्यासाठी विशेष दिवस समर्पित करणे (उदा. जागतिक मानसिक आरोग्य दिवस,)
- VHSNC/MAS किंवा VHND मिटींग दरम्यान मानसिक आरोग्यावर चर्चा करणे.
- अंगणवाडी केन्द्र किंवा आरोग्यवर्धीनी उपकेन्द्रेथे किशोरवयीन सभामध्ये मानसिक आरोग्यावर चर्चा करणे.
- समाजातील स्वयंसेवक आणि आशा सेविका, सिएचओच्या मदतीने जनजागरण (पॅम्प्लेट्स भितीपत्रके) तयार करून किंवा उपलब्ध करून ते संस्थेत ठेवले जाऊ शकते किंवा समाजात सदस्यामध्ये वितरीत केले जाऊ शकते ज्यामुळे प्रभावी जनजागरण होईल.

२. आवश्यकतेनुसार सिआयडीटी टुल(फॉर्म) वापरून, समाजातील संभाव्य मानसिक विकाराच्या स्थितीमध्ये असलेल्या व्यक्तींना शोधून त्यांच्या आजाराची ओळख करणे.

तुम्ही वेगवेगळ्या मानसिक विकाराच्या चिन्हे आणि लक्षणाबद्दल यापुर्वी शिकलेले आहातच, तुम्हाला अशी लक्षणे आढळल्यास किंवा आशा ने तुम्हाला अशा कोणत्याही व्यक्तीची माहिती दिल्यास तुम्ही

सिआयडीटी फार्म वापरु शकता. अशी वेगवेगळ्या पाच साधने तुमच्याकडे मुल्यांकनासाठी उपलब्ध आहेत

- १) नैराश्य
- २) मनोविकृत
- ३) एपीलेप्सी
- ४) दारु /अल्कोहोल वापर विकार
- ५) वर्तणुक समस्या

निरिक्षणासंबंधी माहिती पुर्ण करण्यासाठी तुम्ही त्या व्यक्तीसोबत किंवा जवळच्या काळजी घेणा-या/ कुटुंबातील सदस्याशी संवाद करावे,या साधनातील(टुल) फार्म मधील कथेमध्ये दिलेल्या वर्णनाशी व्यक्ती जुळते काय ते तुम्ही तपासावे.

सर्व परिस्थितीसाठी, प्रश्नाचा संच एक समान आहे, वर्णन आणि तुम्ही ज्या व्यक्तीसोबत बोलत आहात त्यात काही जुळत नसेल तर पुढील कार्यवाहीची गरज नाही. तथापी जर एक माध्यम चांगला किंवा खुपच चांगला जुळत असेल तर तुम्ही दोन महत्वाचे प्रश्न विचारावेत.

- १) समस्यांचा दैनंदिन कामकाजावर नकारात्मक परिणाम होतो काय?
- २) या समस्यांना सामोरे जाण्यासाठी व्यक्तीला मदतीची गरज आहे का?

यापैकी कोणत्याही किंवा दोन्ही प्रश्नांना होय उत्तर आल्यास तुम्ही त्या व्यक्तीला सिएचओ कडे आरोग्यवर्धिनी उपकेन्द्रात पाठवावे

लक्षात ठेवा -

- या आजाराबद्दल समाजात भिती निर्माण होणार नाही याची देखील काळजी घेतली पाहिजे.
- तुम्ही लोकांना हे समजावून सांगावे की ही चेकलिस्ट कोणाच्याही निश्चित निदान करण्यासाठी नाही.

या आजाराबद्दल समाजात भिती निर्माण होणार नाही याची देखील काळजी घेतली पाहिजे. तुम्ही लोकांना हे समजावून सांगावे की ही चेकलिस्ट कोणाच्याही निश्चित निदान करण्यासाठी नाही. त्यांची पहिल्यांदा सिएचओ कडे तपासणी करणे आवश्यक आहे. त्यांनंतर आवश्यक असल्यास खात्री करण्यासाठी वैद्यकीय अधिकारी /तज्ञांना भेट द्यावी लागेल.

३. समाजाच्या आधारीत महत्वपुर्ण असलेल्या उपाययोजने च्या सेवा प्रदान करणे.

एक गांवपातळीवरील कार्य करणारे आरोग्य कर्मचारी म्हणुन मानसिक आरोग्य विकारांच्या कोणत्याही प्रकारची लक्षणे अनुभवणाऱ्या व्यक्तींना मदत पुरविण्यासाठी आपण एक सक्षम आणि यशस्वी स्थितीमध्ये आहात. जर तुम्हाला कोणत्याही व्यक्तीमध्ये अशी लक्षणे आढळून आली तर त्या व्यक्तीला सहाय्य देण्यासाठी आणि योग्य मदत मिळविण्यासाठी मदत करण्याची तुमची महत्वाची भुमिका आहे.

वेगवेगळ्या प्रकारच्या विकारासाठी योग्य असलेले विविध मनोसामाजिक उपाययोजना करण्याचे तुम्ही शिकलेले आहात. या उपाययोजनेची मुख्य तत्वे समान राहतील, व्यक्तीला वैद्यकीय सेवा मिळण्यापुर्वी तुम्ही आशा सोबत मानसिक प्रथमोपचार देणे गरजेचे आहे.

मानसिक प्रथमोपचाराच्या महत्वाच्या पायऱ्या-

- १) निर्णय न घेता येता ऐका
- २) आत्महत्येच्या जोखमीचे आणि स्वतःला व ईतरांना हानी पोहोचविण्याचे मुल्यांकन करा.
- ३) आश्वासन व माहिती द्या.
- ४) योग्य व्यावसायिक मदत मिळविण्यासाठी व्यक्तीला प्रोत्साहित करा.
- ५) स्वयं- मदत उपचार, पाठपुरावा आणि उपचारांचे पालन करण्यास प्रोत्साहित करा.

विकाराचे निदान झाल्यानंतर, उपचारामध्ये मनोसामाजीक उपाययोजनेचा देखील समावेश राहिल.

यामध्ये मनोशिक्षण, विश्वांती प्रशिक्षण, स्वयं-मदत धोरणे आणि सामाजिक समर्थन मजबुत करणे या बाबींचा समावेश आहे. योग्य उपाययोजनाच्या सेवांचे तपशील सिएचओ आणि वैद्यकीय अधिकारी प्रा. आ.केन्द्र यांचे व्दारे मार्गदर्शन केले जाईल. आशा सेविका च्या मदतीसह समाजाच्या स्तरावर या उपाययोजना पोहोचविण्यासत तुम्ही मदत कराल, गृहभेटी दरम्यान तुम्ही कौटुंबीक आणि आंतरव्यक्ती संवादाचे उपक्रम हाती घ्यावेत.

४. मानसिक आरोग्य विकार असलेल्या व्यक्तीच्या कुटुंबास सल्ला आणि समर्थन प्रदान करणे,

मानसिक आरोग्य विकार असलेल्या व्यक्तीची कुटुंबे देखील दिर्घकालीन आजार असलेल्या व्यक्तीच्या कुटुंबाप्रमाणेच तणावाखाली असतात, शिवाय मर्यादीत माहिती आणि विकारा बद्दल समाजात असलेल्या कलकीत वृत्ती मुळे तणाव आणखीनच वाढू शकतो. त्यामुळे कुटुंबातील सदस्यांना आधार हवा असतो. त्यांना व्यक्तीला मदत करण्यासाठी विकार आणि काळजी पर्यायाबद्दल योग्य माहिती प्रदान करणे गरजेचे आहे.

व्यक्तीला चांगले होण्यासाठी मदत करण्यात कुटुंबातील सदस्य देखील महत्वाची भुमीका बजावू शकतात. तुम्ही कुटुंबातील सदस्यांना मदत कराल आणि त्यांना आशा सोबत विकारा बद्दल योग्य माहिती आणि काळजी घेण्याचे पर्याय बद्दल सांगाल.

तुम्ही मनोसामाजीक उपाययोजनेच्या या प्रकरणामध्ये कुटुंबाला मदत करण्याच्या आणि त्यात सहभागी होण्याच्या मार्गाबद्दल शिकलात. हे सर्व उपाययोजना आणि उपक्रम तुम्ही गृहभेटीव्दारे करू शकता.

५. उपचार अनुपालन सुनिश्चीत करणे

बहुतेक मानसिक आरोग्य विकारांना दिर्घकालीन औषधाची गरज असते. औषधोपचार नसल्यास, मानसिक आरोग्य राखण्यासाठी त्यांना सतत समर्थनाची आवश्यकता असते, उपचाराचे पालन होत असल्याची खात्री करण्यासाठी तुमच्या मदतीची आवश्यकता असते, उपचाराचे पालनाची खात्री करण्यात तुमची महत्वाची भुमिका आहे. सिएचओच्या मार्गदर्शनानुसार तुम्ही आणि आशा व्यक्तीला भेट द्याल आणि निर्धारित उपचारचे पालन केले जात आहे किंवा नाही याची खात्री करा. भेटीची वारंवारता परिस्थितीनुसार बदलत राहिल, भेटी दरम्यान तुम्ही औषधांचे कोणतेही दुष्परिणाम, चिन्हे, आणि लक्षणांमधील झालेले कोणतेही बदल देखील तपासावे, नियमित पाठपुरावाच्या भेटीत तुम्ही व्यक्तीला तज्ञ/डॉक्टराकडे भेट घेण्याबाबत प्रोत्साहित करावे व सल्ला द्यावे.

६. आरोग्य केन्द्रस्तरावर तपासणी (स्क्रिनींग) करण्यामध्ये आणि रेकॉर्ड अद्यावत करण्यासाठी सिएचओला मदत करणे

आरोग्यवर्धीनी केन्द्रयेथे आशा आणि तुमच्या व्दारे समाजातील संदर्भीत केलेल्या व्यक्तीची तपशिलवार तपासणी करेल, तुम्ही सिएचओ ला स्क्रिनींग आणि संदर्भीत च्या अहवाल अद्यावत ठेवण्यासाठी सहाय्य कराल. जेव्हा एखाद्या व्यक्तीचे निदान होते, आणि आरोग्य उपकेन्द्रामध्ये काळजी घेतल्या जात असते, तेव्हा तुमची जबाबदारी आहे की मनोसामाजीक उपाययोजना त्याला प्रदान करणे, तुम्ही खात्री झालेल्या केसेस आणि उपचाराच्या तपशिलांची नोंद ठेवावे, जेणे करुन काळजी घेण्याच्या पाठपुरावा करण्यासाठी ते सोईचे व सुलभ होईल.

७. आशा ला तिच्या मानसिक आरोग्य सेवेशी संबंधीत कामामध्ये मदत करणे.

आशा समाजात मानसिक आरोग्य संवर्धन करण्यासाठी उपक्रम राबवेल तसेच पिएचक्यु-२ प्रश्नावली असलेली सिबॅक चेकलिस्ट वापरुन स्क्रिनींग करेल, आणि गृहभेटी दरम्यान कोणत्याही विकाराची लक्षणे ओळखणे आणि समाजासोबत संवाद साधने या सारखे उपक्रम राबवेल. तुम्ही तिला सिबॅक फार्म पुर्ण भरण्यासाठी मार्गदर्शन आणि पर्यवेक्षण कराल. आणि त्या तुम्हाला संभाव्य लक्षणे असलेल्या कोणत्याही व्यक्तीची शोध घेऊन त्याची नांवे तुम्हालाकळवतील.

मानसिक आजारांचे लक्षणे असलेल्या व्यक्तींना तसेच मानसिक आरोग्य विकार असलेल्या व्यक्तीच्या कुटुंबाला मदत करण्यासाठी मानसिक आरोग्य प्रथमोपचार देण्याचे प्रशिक्षण आशा सेविकांना देण्यात आलेले आहे. उपचार अनुपालन आणि विकारग्रस्त रुग्णांला आरोग्य संस्थेत भेट देण्यासाठी आशा सोबत नियमित पाठपुरावा करण्यासाठी गृहभेट दयावी

परिशिष्ट १

सामुदायिक आधारित मुल्यांकन चेकलिस्ट (CBAC)

६ ऑक्टोबर २०२० नुसार सुधारित

दिनांक: / /

सामान्य माहिती			
आशाचे नांव		गांव/वाडे	
एमपीडब्ल्यू एएनएम चे नांव:		उपकेन्द्र:	
		प्राआके/नागरीप्राआके	
वैयक्तीक माहिती			
नांव		कोणतेही ओळखपत्र (आधार / कोणतेही UID -मतदान कार्ड ई):	
वय:		राज्य आरोग्य विमा योजना: होय/नाही असल्यास नमुद करा:	
लिंग:		फोन नंबर स्वतःचे/कुटुंबाचे /इतरांचे (कोणाचे ते स्पष्ट लिहा)	
पत्ता:			
या व्यक्ती मध्ये खालील पैकी काही आहे का :दृष्टीदोष/दिसणारे अपंगत्व/ अंथरुणावर पडलेले/ दैनंदिन जिवनातील कामासाठी मदतीची गरज		होय असल्यास, कृपया नमुद करा.	
भाग अ जोखमीची तपासणी			
प्रश्न	श्रेणी	कोणतेही गोल करा	गुण लिहा.
१.तुमचे वय काय आहे (पूर्ण वर्षा मध्ये)	० - २९ वर्ष	०	
	३० - ३९ वर्ष	१	
	४० - ४९ वर्ष	२	
	५० - ५९ वर्ष	३	
	≥ ६० वर्ष	४	
२.तुम्ही धूम्रपान करता काय किंवा तंबाखु/गुटखा/खर्चा/खैनी या सारखे धुरविरहीत पदार्थ सेवन करता काय	कधीच नाही	०	
	पुर्वी वापरायचे / कधी कधी	१	
	रोज	२	
३.तुम्ही दररोज दारु घेता काय	नाही	०	
	होय	१	
४.कंबरचे माप (से.मी मध्ये)	महिला	पुरुष	
	८० से.मी किंवा कमी	९० से.मी किंवा कमी	०
	८१-९० से.मी	९१-१०० से.मी	१
	९० से.मी पेक्षा जास्त	१०० से.मी पेक्षा जास्त	२
५.तुम्ही आठवड्याभरात १५० मिनीटे कोणतेही शारीरिक श्रम करता काय? (दररोज किमान ३० मिनीटे -आठवड्यात पाच दिवस)	आठवड्यात किमान १५० मिनीटे		०
	आठवड्यात किमान १५० मिनीटे पेक्षा कमी		१

६.तुमच्या कौटुंबीक इतिहासात (तुमचे पालक किंवा भाऊ/बहीण कोणालाही) मधुमेह, हृदयरोग, उच्चरक्तदाब आहे काय ?	नाही	०	
	होय	२	
एकुण गुण			
प्रत्येक व्यक्तीला मिळालेले गुण विचारात न घेता त्यांची वैयक्तीक तपासणी करणे गरजेचे आहे.			
एकुण गुण ४ पेक्षा जास्त असणे म्हणजे सदर व्यक्तीला असांसर्गिक रोगाचा धोका असु शकतो. अशांना साप्ताहिक तपासणी दिवसाला उपस्थित राहण्यासाठी सांगितले पाहिजे किंवा प्राधान्य दिले पाहिजे			

भाग ब" लवकर ओळखणे : रुग्णाला यापैकी कोणतेही लक्षणे आहे का ते विचारा			
ब-१ महिला व पुरुष	होय /नाही		होय /नाही
श्वास लागणे (श्वास घेण्यास अडचण)		झटके येण्याचा पुर्वइतिहास.	
दोन आठवड्या पेक्षा जास्त असलेला खोकला		तोंड उघडण्यास अडचण होणे.	
थुकीमध्ये रक्त येणे*		तोंडातील व्रण (अल्सर) जे दोन आठवड्यापासुन बरे झाले नाही	
दोन आठवड्यापेक्षा जास्त ताप*		तोंडातील कोणतेही झालेली वाढ जी दोन आठवड्यापासुन बरे झाले नाही.	
वजन कमी हाणे*		तोंडातील कोणतेही लाल किंवा पांढरा चट्टा जे दोन आठवड्यापासुन बरे झाले नाही'	
रात्रीला घाम येणे *		चघळतांना वेदना होणे,	
तुम्ही टिबीचे औषधे सद्या घेत आहात काय**		तुमच्या आवाजात काही बदल झालेला आहे का?	
कुटुंबामध्ये सद्या कोणी व्यक्ती टिबी चे रुग्ण आहे काय **		कोणतेहीफिक्कट चटटे किंवा संवेदना नसलेले रंगहिन घाव आहे का?	
टिबी चा पुर्वइतिहास *		कोणतेहीजाड झालेली त्वचा आहे का?	
तळहातावर किंवा तळपायावर वारंवार व्रण येते का		त्वचेवर कोणतेही गाठ आहे का?	
तळहातावर किंवा तळपायावर वारंवार मुंग्या येते का		तळहात किंवा तळपाय वारंवार बधीर होते का?	
अंधुक किंवा अस्पष्ट दिसते काय		हात आणि/किंवा पायाच्या बोटे वाकडी होतात का	
वाचण्यास अडचण येते का?		हात आणि/किंवा पायांना मुंग्या आणि सुन्नपणा येते काय	
एक आठवड्या पेक्षा जास्त डोळ्यामध्ये दुखणे आहे		डोळ्याची पापणी बंद करता येते नाही का?	
एक आठवड्या पेक्षा जास्तडोळ्यामध्ये लालसरपणा आहे		हाताने किवा बोटाने वस्तु पकडण्यास अडचण येणे	
ऐकण्यात अडचण होते		पाय कमजोर झाल्यामुळे चालण्यास अडचण येत आहे	
B2:फक्त महिलांसाठी	होय /नाही		होय /नाही
स्तनामध्ये गाठ आहे का		रजानिवृत्ती नंतर रक्तस्राव होणे	
स्तनाग्रातुन रक्त असलेले स्राव येते का		समागमानंतर रक्तस्राव होणे.	

स्तनाच्या आकार बदलणे		दुर्गंधी युक्त योणी स्राव	
मासीक पाळी दरम्यान रक्तस्राव			
B3:वृद्धासाठी (६० व त्यापेक्षा जास्त वयाचे	होय /नाही		होय /नाही
उभे असतांना किंवा चालतांना अस्थिरता		दैनंदिन जीवनातील कामासाठी जसे खाने, कपडे, केशभूषा करणे, चालणे, किंवा शौचालयाचा वापर करण्यासाठीदुसऱ्यांची मदतीची गरज लागणे	
शारिरीक अपंगत्वामुळे हालचाल करण्यास अडचण येणे		जवळच्यांचे नांव विसरणे किंवा स्वतःच्या घराचा पत्ता विसरणे.	
वर नमूद केलेल्या लक्षणांपैकी कोणत्याही एकास होय असे वैयक्तीक उत्तर असल्यास, सदर रुग्णास ताबडतोब वैद्यकीय अधिकारी उपलब्ध असलेल्या जवळच्या दवाखान्यात पाठवावे			
\\gs चिन्ह असलेल्या प्रश्नाचे उत्तर होय असल्यास, कृती सुचवावे जसे की थुंकी नमुणा गोळा करणे आणि जवळच्या क्षयरोग तपासणी केन्द्राकडे पाठवावे.			
\\होय उत्तर असल्यास कुटुंबातील सर्व सदस्यांचे एएनएम/एमपीडब्ल्यू कडुन ट्रेस करुन घ्यावी			

भाग-क COPD साठी जोखमीचे घटक
लागू असलेल्याना गोल करा
स्वयंपाक करण्यासाठी कोणते इंधन वापरतात - सरपन/पिकांचे अवशेष/शेणकुड/कोळसा/रॉकेल/एलपीजी गॅस
व्यवसाय विषयक- शेतातील पिकाचे कुटार जाळणे/कचरा जाळणे/धुर वायु आधि धुळ यांच्या संपर्कात असलेल्या उद्योगात कामे करणे जसे की, विट्भट्टया, काचेचे कारखाने इत्यादी

भाग ड" पिएचक्यु-२				
मागील दोन आठवड्यात तुम्हाला खालील समस्यांनी किती वेळा त्रास झालेला आहे?	अजिबात नाही,	अनेक दिवस	अर्धपेक्षा जास्त दिवस	जवळपास दररोज
१. काही काम करण्यात थोडासा रस किंवा आनंद	०	+१	+२	+३
२. डदासीनता, निराश किंवा हताश वाटत आहे का ?	०	+१	+२	+३
एकुण गुण				
कोणत्याही व्यक्तीला ३ पेक्षा जास्त गुण मिळत असेल तर त्यांना सिएचओ/वैद्यकीय अधिकारी कडे पाठवावे				

परिशिष्ट २

सामुदायिक माहिती देणारे निर्णय साधन (Community Informant Decision Tool)

आरोग्य विभागाद्वारे नमुना तपासणी आणि निदानाच्या साधनांचे वापर

नाव :-	ठिकाण :-
--------	----------

नैराश्य

शेवटच्या दसराच्या उत्सवापासून रामवहादुर खरोखर निराश आणि दुःखी दिसत आहे. त्याची पत्नीचे मृत्यु झाल्यापासून हे सुरु झाल्यासारखे वाटले आहे, आजकाल, त्याचे कामात रस कमी झाल्यामुळे त्याला काहीही करावसे वाटत नाही अगदी आपल्या मुलांची काळजी देखील घेत नाही. त्याला रात्री झोप येत नाही, आणि झोपायला त्रास होत असल्यामुळे त्याला अशक्तपणा आणि थकवा जाणवतो, अगदी क्षुल्लक गोष्टींवरूनही तो आपल्या कुटुंबियांवर आणि मित्रांवर राग आणि चिडचिड करतो त्याला सहज थकल्यासारखे जाणवु लागल्याने आपण आयुष्यात काहीही करू शकत नाही असा विचार त्याने सुरु केला आहे. गेल्या काही दिवसापासून वाढू लागले की आपला भविष्य अंधकारमय आहे त्यामुळे त्याला जगायचे नाही किंवा जीवन व्यर्थ आहे असे वाटू लागले आहे. ५ महीण्यापासून त्याने शेतात कट्याने काम केले नाही, तो दिवसभर घरी बसतो

निरीक्षण

प्रश्नावली

अ १ तुम्ही आता ज्या व्यक्तीसोबत बोलत आहात त्याला हि कथा लागू होते का? पूर्ण

नाही, तो दिवसभर घरी बसतो

- कोणतेही जुळत नाही लागू होत नाही २
- काही बाबी जुळतात, (व्यक्तीमध्ये महत्वपूर्ण मध्यम वैशिष्ट्ये जुळतात)..... ३
- चांगले जुळते (वर्णन लागू होते) एकदम खुप जुळते..... ४

}

कडे अ२/अ३

अ २ समस्याचा दैनंदिन कामावर होतो का

- नाही..... १
- होय..... २

अ ३ या व्यक्तीला समस्या हाताळण्यासाठी मदत हवी का

- नाही..... १
- होय..... २

नाव :-

ठिकाण :-

मानसिक रोग (सायकोसीस)

काही महीण्यापासुन प्रकाशच्या वागण्यात काही बदल दिसुन येत आहेत. तो स्वतःला खुप शक्तीशाली आणि श्रेष्ठ समजायला लागला आहे तो प्रत्येकाला सांगतो की तो अशा गोष्टी करू शकतो ज्या इतर करू शकत नाहीत, तो विचित्र आणि निरसपणे बोलत राहतो आणि अशा वेळी त्याच्या कुटुंबातील सदस्यांनी किंवा शेजारच्यांनी त्याला थांबायला सांगितले तरी तो थांबत नाही तो म्हणतो, तो म्हणतो की तो एकटा बसलेला असतांना कोणी नसतांना त्याला बोलणारे किंवा कॉल करणारे आवाज ऐकु येतात. त्याने हळुहळु घरगुती आणि सामुदायीक उपक्रमामध्ये सारस्य दाखविणे बंद केले आहे त्याच्या अशा वागण्यामुळे जे काम तो करायचा ते त्याने बंद केले आहे. अनेकवेळा तो नुसता शहरात फिरत राहतो. त्याने शर्ट धुतला नाही आणि तो खुप गलिच्छ दिसतो, प्रकाश आता वेगळाच वाटतोय

संदर्भित के

☐

शिक्षक

☐

माता गट

☐

पारंपारीक वैददे

☐

सिएचव्ही

निरीक्षण

प्रश्नावली

अ १ तुम्ही आता ज्या व्यक्तीसोबत बोलत आहात त्याला हि कथा लागु होते का ?
नाही, तो दिवसभर घरी बसतो

पूर्ण

- कोणतेही जुळत नाही लागु होत नाही २
- काही बाबी जुळतात, (व्यक्तीमध्ये महत्वपूर्ण मध्यम वैशिष्टे जुळतात)..... ३
- चांगले जुळते (वर्णन लागु होते) एकदम खुप जुळते..... ४

अ २/अ ३ कडे

अ २ समस्याचा दैनंदिन कामावर होतो का

- नाही..... १
- होय..... २

अ ३ या व्यक्तीला समस्या हाताळण्यासाठी मदत हवी का

- नाही..... १
- होय..... २

एपीलेप्सी फिट्स

एके दिवशी रिटा तिच्या आईला स्वयंपाकघरात मदत करीत असतांना अचानक तीला फिट आली आणि ती जमीनीवर पडली तिचे संपूर्ण शरीर थरथरू लागले, तेव्हापासून असे कधी ना कधी घडत होते त्याच प्रकारे, तीचे शरीर, हातपाय झटके देऊ लागतात, आणि तिच्या तोंडातून फेस येते आणि कधीकधी तिच्या तोंडातून रक्ताचे थेंब बाहेर पडू लागतात. काही मिनीटात, सर्व काही थांबते आणि तिचे डोळे उघडते आणि तिला थकल्यासारखे वाटते म्हणून ती खुप वेळा झोपते, ती उठल्यावर तिची आई तिला विचारते की तिला काय झाले आहे पण उत्तरात ती म्हणते की तीला काहीच माहीत नाही. तीला गेल्या वर्षी तिन वेळा असाच त्रास झाला होतू एकदा फिट आल्यावर तिने कपड्यात लघवी केली. तीच्या या समस्येमुळे रिटाला तिच्या घराबाहेर जाणे खुप कठीन जाते

संदर्भीत केले त्याचे नांव _____

☐

शिक्षक

☐

माता गट

☐

पारंपारीक वैददे

☐

सिएचव्ही

निरीक्षण

प्रश्नावली

अ १ तुम्ही आता ज्या व्यक्तीसोबत बोलत आहात त्याला हि कथा लागू होते का?
नाही, तो दिवसभर घरी बसतो

पूर्ण

- कोणतेही जुळत नाही लागू होत नाही २
- काही बाबी जुळतात, (व्यक्तीमध्ये महत्वपूर्ण मध्यम वैशिष्टे जुळतात)..... ३
- चांगले जुळते (वर्णन लागू होते) एकदम खुप जुळते..... ४

अ २/अ ३ कडे

अ २ समस्याचा दैनंदिन कामावर होतो का

- नाही..... १
- होय..... २

अ ३ या व्यक्तीला समस्या हाताळण्यासाठी मदत हवी का

- नाही..... १
- होय..... २

नाव :-

ठिकाण :-

दारुच्या वापराचे विकार

राजन हा सतत दारु पितो, त्यामुळे जेव्हा काणी त्याच्या जवळ जातो त्याला दारुचा उग्र वास येतो कारण तो नेहमीच दारु पितो, त्याचे बोलणे अस्पष्ट होते आणि इतरांना त्याला समजणे फार कठीन जाते, त्याला रोज दारुची व्यसन जडल्यामुळे तो दारुचे सेवन करतो दारु प्यायल्यावर तो त्याला जे आवडते ते बोलतो किंवा करतो, एकदा त्याने दारुप्यायला सुरुवात केली की तो स्वतःवर नियंत्रण ठेवू शकत नाही आणि तो नेहमी खुप मद्यपान करता, जास्त मद्यपान केल्यामुळे त्याचे हातपाय थरथर कापत आहेत, घाम भरपूर येतो, त्याला अस्वस्थ वाटते धडधड वाढले आहे आजकाल तो पुर्वी ज्या कामाचा आनंद घेत असे त्यात त्याला आता आनंद मिळत नाही, उलट तो दारु पिण्यात मग्न होऊ लागला आहे, अशा वागण्यामुळे त्याला दैनंदिन कामे पूर्ण करता येत नाही.

संदर्भीत केले त्याचे नांव

☐

शिक्षक

☐

माता गट

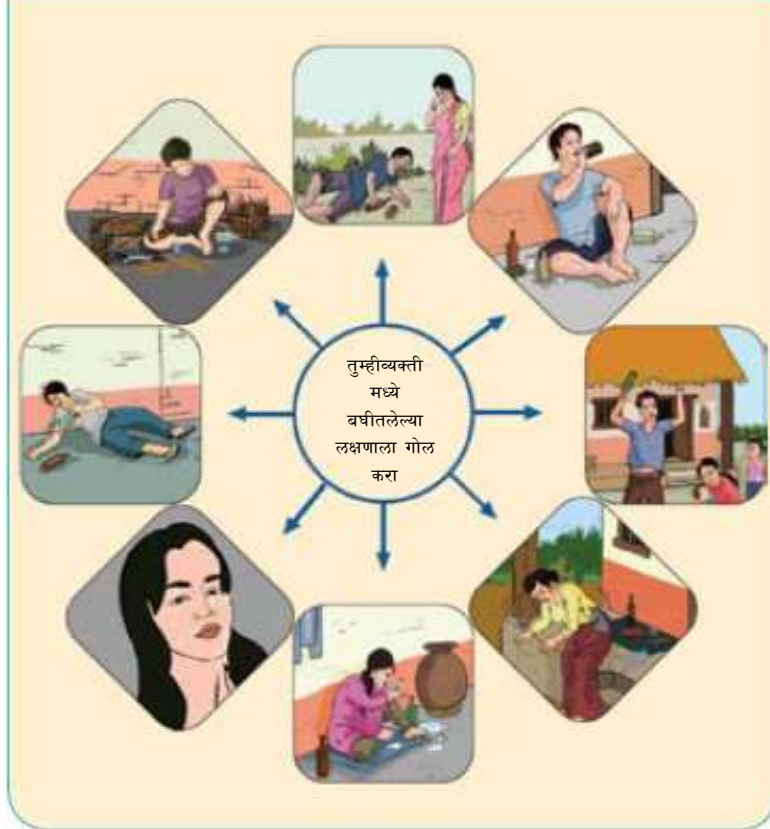
☐

पारंपारीक वैददे

☐

सिएचव्ही

निरीक्षण

प्रश्नावली

अ १ तुम्ही आता ज्या व्यक्तीसोबत बोलत आहात त्याला हि कथा लागू होते का? नाही, तो दिवसभर घरी बसतो

पूर्ण

- कोणतेही जुळत नाही लागू होत नाही २
- काही बाबी जुळतात, (व्यक्तीमध्ये महत्वपूर्ण मध्यम वैशिष्टे जुळतात)..... ३
- चांगले जुळते (वर्णन लागू होते) एकदम खुप जुळते..... ४

अ २/अ ३ कडे

अ २ समस्याचा दैनंदिन कामावर होतो का

- नाही..... १
- होय..... २

अ ३ या व्यक्तीला समस्या हाताळण्यासाठी मदत हवी का

- नाही..... १
- होय..... २

वर्तणूक समस्या

हरी हा अकरा वर्षाचा मुलगा सध्या पाचव्या वर्गात शिकत आहे, तो जिद्दी आहे आणि तो त्याच्या पालकांची आज्ञा पाळत नाही. तो नेहमीच एक कठीण मुलगा आहे. तो केवळ त्याच्या कुटुंबाची आणि शेजाऱ्यांच्या मालमत्तेची तोडफोड करत नाही तर वस्तू चोरतो आणि त्याआधी को कोठारात आग लावतो. कोणत्याही उघड कारणाशिवाय तो आपल्या मित्रांवर रागावतो आणि त्याच्या समवयस्कांशी शारिरीक भांडणात गुंततो. अनेकदा गुरे दिसल्यावर तो त्यांच्या पाठलाग करून त्यांना मारहाण करतो. तो अभ्यासावर लक्ष केंद्रित करू शकत नाही आणि शाळेत जाताना तो पळून जातो आणि दुसरीकडे जातो. तो अनेकदा त्याच्या कुटुंबाशी खोटे बोलतो आणि गावात फिरतो. काही वेळा तो पळून जातो आणि रात्रभर किंवा बराच वेळ घरीही परतत नाही. याचा परिणाम म्हणून, हरी शाळेत खूप वाईट वागतो आणि त्याला मित्र नाहीत.

संदर्भात केले त्याचे नांव _____

☐

शिक्षक

☐

माता गट

☐

पारंपारीक वैददे

☐

सिएचव्ही

निरीक्षण

प्रश्नावली

अ १ तुम्ही आता ज्या व्यक्तीसोबत बोलत आहात त्याला हि कथा लागू होते का? नाही, तो दिवसभर घरी बसतो

पूर्ण

- कोणतेही जुळत नाही लागू होत नाही २
- काही बाबी जुळतात, (व्यक्तीमध्ये महत्वपूर्ण मध्यम वैशिष्टे जुळतात)..... ३
- चांगले जुळते (वर्णन लागू होते) एकदम खुप जुळते..... ४

अ २/अ ३ कडे

अ २ समस्याचा दैनंदिन कामावर होतो का

- नाही..... १
- होय..... २

अ ३ या व्यक्तीला समस्या हाताळण्यासाठी मदत हवी का

- नाही..... १
- होय..... २

List of Contributors

Dr. Santosh K. Chaturvedi	Professor, Behavioural Sciences, NIMHANS
Dr. Himanshu Bhushan	Advisor, Public Health Administration, National Health Systems Resource Centre (NHSRC) (Member Secretary of Taskforce on Mental health care constituted by MoHFW)
Dr. (Flt Lt) M A Balasubramanya	Advisor, Community Processes and Comprehensive Primary Health Care, National Health Systems Resource Centre (NHSRC)
Dr. Atul Ambekar	Prof. National Drug Dependence Treatment Centre (NDDTC), AIIMS
Dr. Naveen Kumar	Prof. Psychiatry, Dept. of Psychiatry, NIMHANS
Dr. Aruna Rose Mary Kapanee	Assistant Professor of Clinical Psychology, Community Mental Health Unit, NIMHANS
Dr. Rajesh Sagar	Prof. Psychiatry, AIIMS
Dr. Manjari Tripathi	Prof. Neurology, AIIMS Delhi
Dr. Suvasini Sharma	In-charge Pediatric Neurology, LHMC
Dr. Samhita Panda	Prof. Neurology, AIIMS Jodhpur
Dr. Deepika Joshi	Prof & Head BHU, Neurology
Dr Jasmine Parihar	Neurology Department, AIIMS- Delhi
Dr Devyani Garg	Assistant Professor, Neurology, LHMC
Dr.Sailaxmi Gandhi	Additional Professor & Head, Department of Nursing
Dr.Prasanthi Nattala	Additional Professor, Department of Nursing
Dr. Meena K.S	Additional Professor, Department of Mental Health Education
Dr. Aruna Rose Mary Kapanee	Associate Professor, Department of Clinical Psychology
Dr. Kavita V. Jangam	Associate Professor, Psychiatric Social Worker
Mr. Sojan Antony	Associate Professor, Psychiatric Social Work
Bino Thomas	Assistant Professor, Dept. of Psychiatric Social Work
Dr.Latha K	Assistant Professor
Ms. Shangmi R. Moyon	Ph.D Scholar, Department of Psychiatric Social Work
Mr. Aasim Ur Rehman	Ph.D Scholar, Department of Psychiatric Social Work
Mrs. Vijayalakshmi	Ph.D Scholar, Department of Nursing
Mrs. Jothimani.G	Ph.D Scholar, Department of Nursing
Mrs. Padmavathy D	Ph.D Scholar, Department of Nursing
Dr. Abhijit Nadkarni	Director, Addictions Research Group, Sangath; Hon. Consultant Psychiatrist, South London & Maudsley NHS Foundation Trust, UK
Ms. Shivangi Rai	Deputy Coordinator, Centre of Health Equity, Law and Policy (C-HELP) & External Consultant, PHA, NHSRC
Dr. Rupsa Banerjee	Senior Consultant, Community Processes and Comprehensive Primary Health Care, National Health Systems Resource Centre (NHSRC)
Dr. Harsha Joshi	Consultant, Community Processes and Comprehensive Primary Health Care, National Health Systems Resource Centre (NHSRC)
Dr. Swarupa Kshirsagar	Fellow, Community Processes and Comprehensive Primary Health Care, National Health Systems Resource Centre (NHSRC)

[illegible]

NAMASTE!

You are a valuable member of the Ayushman Bharat – Health and Wellness Centre (AB-HWC) team committed to delivering quality comprehensive primary healthcare services to the people of the country.

To reach out to community members about the services at AB-HWCs, do connect to the following social media handles:

<https://instagram.com/ayushmanhwcs>

<https://twitter.com/AyushmanHWCs>

<https://www.facebook.com/AyushmanHWCs>

https://www.youtube.com/c/NHSRC_MoHFW

National Health Systems Resource Centre